

STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY

NO. 05250

VERTER-BUKH FUN ALE
HEBREYISHE UN ARAMEYISH-
SIRISHE VERTER, FRAZEN UN
NEMEN

Sh. A. Sofer

•

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS
413 256-4900 | YIDDISH@BIKHER.ORG
WWW.YIDDISHBOOKCENTER.ORG

MAJOR FUNDING FOR THE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
WAS PROVIDED BY:

Lloyd E. Cotsen Trust
Arie & Ida Crown Memorial
The Seymour Grubman Family
David and Barbara B. Hirschhorn Foundation
Max Palevsky
Robert Price
Righteous Persons Foundation
Leif D. Rosenblatt
Sarah and Ben Torchinsky
Harry and Jeanette Weinberg Foundation
AND MEMBERS AND FRIENDS OF THE
National Yiddish Book Center

The *goldene pave*, or golden peacock, is a traditional symbol of Yiddish creativity. The inspiration for our colophon comes from a design by the noted artist Yechiel Hadani of Jerusalem, Israel.

The National Yiddish Book Center respects the copyright and intellectual property rights in our books. To the best of our knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified.

If you hold an active copyright to this work – or if you know who does – please contact us by phone at 413-256-4900 x153, or by email at digitallibrary@bikher.org

ווערמעריבוך

פון אלע

העברעאישע און אראמעאישע
סודישע ווערטער, פראזען און
נעמען, וואס קומען פאר אין יודיש.

צוגעפוגעשטעלט און דערקלערט פון
ש. א. סופר
(מיט א הקדמה פון דער רעדאקציע)

פרייז 12 קרוינען.

ארויסגעגעבען אין פארלאג דער „פרייהיים“
פארנאן פון דער יוד. סאצ. ארבייטערפארטיי
1-1 פועלי-ציון אין דער בוקאווינא.

משערנאוויץ 1920

בוכדורעריי הארציק און בורגנים.

ה ק ד מ ה.

די נויטיגקייט, וואס האט ארויסגערופען דאס ענטשטעהען פֿון אַם דעם ווערמער-בוך איז דאס פֿעהלען פֿון וואס פֿאר ס'איז אַלגעמיין כאנוצבארען באהעלף, וואס זאל דערלייכערען דאס פֿארשטעהן און אויסלענען פֿון דער גרויסער צאָהל העברעאישער און אַראַמעאיש־ידישער ווערמער, וואס זענען שוין איבערגעגאנגען אין נייטיגען פֿארמענען פֿון דער יודישער שפראך און וואס ווערען נאך אַפֿט נישט — אָדער שלעכט פֿארשטאנען אין די קרייזען פֿון אונזערע ארבייטער און אינטעליגענטען, מייסטענס אָכער ילעכט אויסגעלענט.

אַבצוהעלפֿען אַם דער נויט איז דער צוועק פֿון דעם היינטיגן ביכעל. די באזונדערע באדינגונגען אונטער וועלכע מיר לעבען איצט אין דער בוקאווינא באזונדערס אָכער אונזער אָכגעשניטענקייט פֿון די גרויסע יודישע קולטור־צענטערען, האט עס נישט מעגליך געמאַכט, די אויפֿגאבע וועלכע דער טהכר האָט זיך געשטעלט בשלמות צו דערפֿולען און צו ברענגען דאס ביכעל צו יענער מדרגה פֿון וויסענשאַפֿטליכער אויסגעהאלטענקייט און געוואוינקייט, וואָס פֿארלאנגט כרייטע און וויסענשאַפֿטליכע שפראַך־שמודיען.

ניט קוקענדיג דערויף ווערט דאס ביכעל אָכגעגעבען א גרויסען נוצען פֿאַר דעם יודישען לעזער און וועט איהם פֿאַר־העלפֿען צו פֿארטייעפֿען זיין קעגנניש פֿון אונזער טאַמע־לשון.

א רייע פֿון מעכנישע מניעות, האט עס גורם געווען,
אז די אזוי נויטיג געוועזענע פֿארווענדונג פֿון נקודות האט
געמוזט אוועקבליבען און אז עס האָבען זיך אויך אריינגע-
געכאפט א פֿאר שטערענדיגע גרייזען אין טעקסט.
דער פֿארלאַנג פֿיהלט זיך מחויב ארויס צו זאָגען אַ
באזונדערן דאַנק די חברים, וואס האבען מיר מאַטעריעל סיי
דורך זייערער מיטהילף פֿארהאַלפֿען דעם מחבר צו זיין אַרבייט.
אין דעם פרט מוזען קודם כל דערמאנען ווערען די חברים
י. ש. שטיינמען, פֿון וועלכען ס'איז ארויסגעגאנגען די
אינציאטיווע פֿארן ביכעל און וואס האט אינאיינעם מיט
י. מייסלער און ב. צ. שעכטער געשאפֿען דעם מאַטעריעלען
יסוד פֿאר דער אויסגאבע און דערמיט אויך פֿאר'ן אָנהויב
פֿון א יודישער פֿארלאַנסמעטינקייט אין דער בוקאווינאַ.

„די פֿרייהייט“.

אגדה.

אבייורבא = פארשטעהער
 פון צוויי גרויסע תלמידי
 דינע שולען אין כבל
 (ווערט באנוצט תמיד
 שטאט דעם ווארט גמרא).
 אביון (אביונים) = אָרעמאָן
 אביונות = אָרעמקייט.
 אבל (אבלים) = אַ טרויב
 ערנדיגער נאָך אַ טויטען.
 אבלות = די טרויער נאָך
 אַ טויטען.
 אבן טוב (אבנים טובים)
 = אַ טייערער, ווערט
 פולער שטיין, אַ דימענט.
 אבן נוף = אַ שטיין אין
 וועג, אַ הינדערניש.
 אבר (אברים) = גליעד.
 אבר מן החי = אַ שטיק
 אָכגעשניטען פֿון אַ לעב
 בענדיג באשעפֿעניש.
 אברך (אברכים) = יונגער-
 מאַן.
 אגב = דורך, אינדיגענס.
 אגב אורחא = געבענדיג.
 אגדה (אגדות), אגדתא

א

א

א = 1
 אב = דער פֿיפֿטער מאָנאַט
 פֿונ'ם יאָהר.
 אב (אבור) = אַ פֿאָטער,
 אַ פֿאָ שטעהער.
 אב בית דין = דער פֿאָר-
 שטעהער פֿון אַ געריכט,
 וואס באשטעהט אויס דינים.
 אב הרהמים = דערבאָרעמ-
 דיגער פֿאָטער, (נאָט).
 אבי יתומים ואלמנות =
 אַ פֿאָטער פֿון יתומים און
 אלמנות.
 אבות = די שטאַמפֿעטער
 אברהם יצחק און יעקב.
 אבות אבותינו = פֿון
 עלטער, עלטער-זידע.
 אבינו = אונזער פֿאָטער,
 (געוועהנליך צוזאמענגע-
 זעצט מיט אַ נאָמען פֿון
 די אבות).
 אבא = אַ פֿאָטער.
 אבדה, אבדת, (אבדות)
 = עפעס פֿארלוירענס, אַ
 פֿארלוירענע זאָך.

אגודה.

(אגדתות) = תלמודישע
 לעגענדע.
 אגודה (אגודות) = א
 בינטעל, א פאריין.
 אגיל ואשמח = איך וועל
 מיך פרויען און לוסטיג זיין.
 אדם = א מענש,
 אדם הראשון = דער
 ערשטער מענש,
 אדמה = די ערד,
 אדרבא = פארקעהרט, פאר
 וואס נישט,
 אדר = דער צוועלפטער
 מאנאט פֿונ'ם יאָהר,
 אדר שני = דער צווייטער
 אדר, וואס קומט צו א
 יעדעס פֿערטע יאָהר,
 ווען ס'איז א עבור,
 אדון (אדונים) = האר,
 אדוני = מיין האר,
 אהבה, אהבת = ליעבשאפט
 אהבת נפש = א ליעב-
 שאפט פֿונ'ם גאנצען
 הארצען,
 אהל = די שטוב אויפ'ן
 הייליגען אָרט וואו ס'איז
 דער צדיק הדין

אושפיון.

אודז ביד = עפעס האבען
 אין דער האנד.
 אוי לרשע = וועה צום
 שלעכטען,
 אויר = די לופט,
 אומה (אומות) = א פֿאלק,
 אומות העולם = פֿרעמדע
 פעלקער, די ניט-יודען,
 אומנות = מייסטערשאפט.
 אופן (אופנים) = אָרט,
 ספֿאָטיב,
 אוצר (אוצרות) = שאַץ,
 שאַצקאמער.
 אורח (אורחים) = גאַסט,
 אורחי ופרחי = א וואנדער-
 רער, א שלעפער,
 אור (אורות) = ליכט,
 אור הבקר = דאס מאָרגען
 ליכט,
 אור הגנוז = דאס בא-
 האלטענע ליכט,
 אוריתא = די תורה,
 אושפיון = דער נאָמען פֿון
 א געבעט וואס ווערט גע-
 זאָגט סכות ביים אריינג-
 געהן אין סוכה.

אות.

אות (אותיות) = צייכען,
 כובשטאכ.
 אות באות = ווארמ אום
 א וואָרמ.
 אותות ומופתים = ציי"
 כען און וואונדער,
 אותיות מחכימות = געד
 שריבענס מאכט קלוג.
 אזוהרה (אזוהרות) = א
 וואָרענונג.
 אזכרה (אזכרות) = א
 געדענקרעדע.
 אזרח (אזרחים) = אַ אַלט
 געזעסענער.
 אח (אחים) = א ברודער.
 אחינו בני ישראל =
 ברידער—יודישע קינדער!
 אחד = איינער.
 אחד משלנו = איינער פֿון
 אונזערע.
 אחדות = אייניגקייט.
 אחר = נאָך.
 אחר המעשה = נאָך אלע—
 מען, נאך דעם ווי עפעס
 איז שוין געשעהן.
 "אחר" = דער צונאָמען פֿונ'ם

אחריות.

געלערנטען אלישע בן
 אבויה.
 אחר = דער אונטערשטער
 טייל פֿונ'ם לייב.
 אחורי הפרגוד = פֿון
 אונטערן פֿיר האנג.
 אחרון = דער לעצטער.
 אחרון ואחרון חביב =
 דער לעצטער — דער
 ליעבסטער.
 אחרון של פסח = דער
 לעצטער מאָג פסח.
 אחרון של סכות = דער
 לעצטער מאָג סכות.
 אחרי = נאָך.
 אחרי כן = נאך דעם.
 אחרי כבודת הכל = נאך
 דעם ווי ס'אלעס געשעהן.
 אחרי רבים להטות =
 מיזאל נאכגעהן נאך דער
 מעהרהייט.
 אחרית הימים = די לעצטע
 מעג פֿאַר דער דערלעזונג
 פֿון דער וועלט, משיח'ס
 צייטען.
 אחריות = פֿאַראַנטוואָרט
 ליכקייט.

אחשורש.

אחשורש = דער נאָמען פֿון
 אַ מערוזישען קעניג.
 אחת = איינס.
 אחת באחת = איינס אַס
 איינס.
 איוב = דער נאמען פֿון אַ
 ספר אויס תנ"ך, אין
 וועלכען מ'ווערט דער-
 צעהלט איבער די ליידען
 פֿון דעם פֿרומען מאן איוב.
 איכה = דער מיטעל פֿון
 ירמיהוּס קלאַגליעדער.
 וואס ווערען געזאָגט אים
 תשעה באב.
 איכות = די קוואַליטעט.
 אימה, אימת = אַ פֿאַרכט,
 אַ שרעק.
 אימת מות = אַ טויטשרעק.
 אין = נימאָ.
 איננה = זי איז נימאָ.
 אין אדם נתפס על צערו
 = מ'זאל קיינעם ניט פֿאַר-
 איבעל געהמען, וואס ער
 זאָגט און טוט אין שמערץ
 אין אדם משים עצמו רשע
 = אַ מענטש מאכט זיך ניט
 אַליין פֿאַר אַ שלעכטען.

איש.

אין ברירה = נימאָ קיין
 אויסווע.
 אין הפה יכול לדבר =
 דאס מויל קען עס ניט
 ארויסזאָגען.
 אין חדש תחת השמש =
 נימאָ קיין נייעס אונטער
 דער זון.
 אין יוצא ואין בא = קיינער
 געהט ניט ארויס און
 קיינער קומט ניט אריין.
 אין לשער = ניט צום אָב-
 מעסטען.
 אין לספר = ניט צום דער-
 צעהלען.
 אין סוף = דאס אומגענדליכע
 אין צדיק דומר = מ'בע-
 דארף ניט זאָגען.
 אין קול ואין עונה = מ'רעדט
 ניט און מען ענטפערט ניט.
 אין שיעור = אָהן א גרע-
 ניץ, אָהן אַנ'עק.
 איר = דער צווייטער מאָנאַט
 פֿונ'ם יאָר.
 איש (אנשים) = אַ מאן.

איש.

איש מלחמה = א קריענס-
מאן.איש תם וישר = א גער-
רעכטער און אומשול-
דיגער מאן.אני מאמין = איך גלויב.
אנשי כנסת הגדולה =
די מיטגלידער פֿונ'ם גרוי-
סען בית-דין אין דער
צייט פֿונ'ם צווייטען בית-
המקדש.אנשי שלומנו = אונזערע
לייט, מענשען פֿון אונזער
שטייגער.אכזר = א גרויזאמער מענש.
אכזריות = גרויזאמקייט.
אכל (אכילד) = דאס עסען
אכלן = א פֿרעסער.אכסניא = א נאָספֿארע.
אל מלא רחמים = דער
נאָמען פֿון א געבעט, וואס
ווערט געזאָגט פֿאר'ן בא-
גראָבען פֿון א טויטען.

אל = ניט.

אלא = נאָר, אָבער.

אלף.

אל תפתח פה לשמן =
זאלסט ניט ארויפזאגען
אין א שלעכטער מינוט.
אל תרבה שוחה עם
אישה = זאלסט ניט רעדן
דען פֿיעל מיט א פֿרוי.אלהים = גאָט.
אלהות = געטליכקייט.
אלול = דער זעקסטער מאָ-
נאָט פֿונ'ם יאהר.
אלף בית = דער אַלפֿאָ-
בעט.אלוף = א פֿירשט.
אליהו הנביא = דער נביא
אליהו, וואס געהט נאך
איצט ארום, — נאך דער
פֿאָלקס-לעגענדע צווישען
פֿאָלק.אלמן = איינער, וואס דאס
ווייב איז ביי איהם גע-
שטאָרבען.אלמנה = איינע, וואס דער
מאן איז ביי איהר גע-
שטאָרבען.אלף = דער נאָמען פֿונ'ם
ערשטען אות אין יודישען

אלף.

אין אין העבירעאשען אל-
 טאבעט.
 אלף (אלפי, אלפים) =
 טויזענד.
 אלף השישי = דאס 6^{טע}
 יאָהרטיזענד, (ווערט בא-
 נוצט אין דער בעדייטונג
 פֿון אַ גאָר ווייטער צייט).
 אַם = טאָמער, און.
 אַם אַשכּחך ירושלים
 תּשכּח ימיני = און
 איך וועל דיך פֿאַרגעסען
 ירושלים, זאל פֿאַרגעסען
 ווערען מיין רעכטע האַנד.
 אַם ירצה השּׁם = און גאָט
 וועט וועלען.
 אַם בן = און יאָ.
 אַמדות = די שטאַט-מוטערס
 שרה, רבקה, רחל, לאה.
 אַמה (אַמרת) = אַנ'אייַל.
 אַמונה (אַמונות) = דער
 גלויבען.
 אַמונה שלמה = אין פֿולען
 גלויבען.
 אַמורא (אַמוראים) = אַ
 געלערנטער פֿונים תּלמוד,

אפקומן.

וואס האט געלעבט נאכ'ן
 אַבשליעסען פֿון דער משנה
 אַמן = ס'איז וואָהר.
 אמת = וואָהרהייט.
 אנהא (אַנהות) = א זיפֿן.
 אַנס = צווינגען, געוואַלט
 אָנווענדען.
 אַנוסה = אַ געצוואונגענע,
 א געשענדעטע.
 אַסון = א אומגליק.
 אַסור = פֿאַרבאָטען.
 אַסור = פֿאַרבאָט.
 אַסיפה (אַסיפות) = א
 פֿאַרוואַטלונג.
 אַסרו חג = דער ערשטער
 טאָג נאָך די הויפט ימים-
 טובים.
 אַסתר תּענית = דער
 פֿאַסט-טאָג, וועלכען ס'האט
 איינגעאַרדענט די קעניגין
 אַסתר.
 אַף על פי בן = כאָטש אזוי
 אַפֿר ועפֿר = אַש און שמויב
 אפילו = כאָטש.
 אַפֿקומן = אַ צושפּיין, אַ
 שטיקעל מצה, וואס ווערט
 געגעסען נאכ'ן סדר.

אפיקורס.

אפיקורס = איינער וואס גלויבט ניט אָן גאָט.
 אפיקורסות = דאס ניט גלויבען אָן גאָט.
 אפשר = מעגליך.
 אפטרופוס = פארמונד, א פריעמדער פארוואַרבער.
 אפטרופסות = פארמונד-שאַפט.
 אצבע אלהים = א פינגער פֿון גאָט, א וואַרענונג.
 אצטוננינות = אסמראָלאַגיע.
 אקדמות = דער נאמען פֿון א לויבדיגעזאנג, וואס ווערט געזאנגט שבעות.
 ארבע = פֿיער.
 ארבע בוסות = די פֿיער גלעזער וויין, וואס זענען פֿאַרבעשריעבען פֿאַר די סדר-געבע.
 ארבע כנסות = די פֿיער עקען פֿון א מלבוש, א ליבצודעקעל.
 ארבע פנות העולם = די פֿיער עקען פֿון דער וועלט.

אשה.

ארבע מיתות בית דין = די פֿיער מייט שטראַפֿען פֿונ'ם אמאָליגען בית-דין.
 ארבעים = פֿערציג.
 אריכות = לענג.
 אריכות ימים = א לאנג לעבען.
 ארון = א קאסטען, א אלטער ארון הקודש = דער קאסטען פֿון אין א שול וואו מ'ליענט די תורה.
 ארוסין = פֿאַרלאַכנינג.
 ארורה = א פֿאַרשאַלמענע.
 ארה נשים = מענסטרוואַציע.
 ארץ (ארצות) = א לאנד.
 ארץ זבת חלב ודבש = א לאנד, וואס פֿליעסט פֿון מילך און האָניג.
 ארץ ישראל = פֿאַלעסטינא.
 ארצות המזרח = די לענדער פֿונ'ם אָריענט.
 ארצה = צו דר'ערד.
 אש להבה = א פֿלאַם פֿייער.
 אשה (נשים) = א פֿרוי.
 אשה צנועה וברכה = א פֿרויע, אנטוהימע פֿרוי.

אשת.

בגדי.

אתם = איהר.
 אתרוג (אתרוגים) = א
 פרוכת עתליך צינא ליי
 מעגע, וואס ווערט באנוצט
 צון א רעליגיעזער צערע-
 מאַניע אים סכות.
 ב.

ב = ב.
 באור = א דערקלערונג.
 באו מיס עד נפש = ס'איז
 געקומען דאס וואסער ביז
 צום האלץ.

באונם = געצוואונגען.
 באורתו רגע = אין דער
 סעקונדע.

באין אופן = אויף קיין פאל.
 באם = טאמער.

באסור = פארבאטען.

באריבות = אויספיהרליך.

באר מיס = א קוואל וואסער.

באשר = פון וואָס

בבא מעשה = א מעשה.

וואָס איז ניט געשטויגען

ניט געפלויען.

בגד (בגדים) = א קלייד.

בגדי מלכות = קיניגליכע

קליידער.

אשה רעה = א שלעכט ווייב
 אשת חיל = א מטיגע,
 גענימע פרוי.

אשת איש = א פארהיי-
 ראטעמע פרוי.

אשכנז (אשכנזים) = א
 דייטשער יוד, ואין הפוך
 צו די ספרדים.

אשכנזי = דער קעניג פון
 די רוחות.

אשמורה = א נאכט וואך.

אשמונו = מיר האבען גע-
 זינדיגט.

אשפה = מיסט.

אשר = וואס.

אשרי ירדתו = וואויל צו

איהם, וואס האט איהם

געבוירען.

אשר יצר פאפיער =

קלאַזעטפאפיער.

אשריכם = וואויל צו אייך.

אתחלתא דגאולה = דער

אָנהויב פון דער דערלעזונג

אתה = דו.

אתה הראת = דער נאמען

פון א געבעט, וואס ווערט

געזאגט אים שמת-תורה.

בגדי.

בהרחבה.

בדקענען = דאס גרינד-
ליכע אונטערזוכען פֿון א
געקוילעטער כחמה בנוגע
כשר און טרפה.

בה"ב = מאַנטיג, דאָנער-
שטיג און מאַנטיג נאָך די
שלוש רגלים, וואָס ווערען
פֿון פֿרוטע יודען אָבגעהיט
אלס פֿאַסט-מעג.

בהדרגה = שטאַפֿעלוייז.
בהיסח הדעת = אומ-
פֿאַרהאַפֿט.

בהיר כחמה = קלאָר ווי
די זון.

בהיר כיום = קלאָר ווי
דע-טאָג.

בהיתר = מיט ערלויבעניש.
בהכרח = נעצוואונגען.

בהומה (בהמות) = א
פֿיהשטיק.

בהרה (בהרות) = א
שרעק.

בהסבם = מיט צושטימונג.

בהרחבה = אין גראַמטיק.
ברייט.

בגדי שבת - יום טוב =
שבת דיגע, יום טוב דיגע
קליידער.

בגדר הנמנע = אין די
גרעניצען פֿון דער מעג
ליכקייט.

בגימטריא = אין דעם
צאָהלען-ווערט (קאכא-
ליסטיש געמייטישט).

בגנבה = פֿאַרבאָרגענערחייט
בגלוי ובסתור = אנט-
פלעקט און פֿאַרבאָרגען.

בגלוי הראש = מיט אַ
אויפֿגעדעקטען קאָפּ.

בדחק = אין נויט.

בדחן (בדחנים) = א
פֿרעהליכמאכער אויף חתונות.

בדחנות = פֿרעהליכ-
מאכעריי.

בדיל הרל ווערען =
נאנץ פֿאַראַרעמט ווערען.

בדיעבד = נאָכדעם ווי
ס איז שוין געשעהען.

בדיקת המין = דאס נאכ-
זוכען נאך געזויערטען
ברויט.

במול.

בבושה וחרפה = אין שאנד און אין שפאָט.
 בזה הלשון = אָט אזוי, אָט די ווערטער.
 בזדון = אינמיסטען.
 בזיון = א שאנד.
 ביזי בזיונות = שאנד און באלידיגונג.
 בזילי זול = גאָר ביליג.
 בזכות = גוליעב דעם פֿאר-דיענסט.
 בחור (בחורים) = א יונגער מאַן.
 בחוש = בעשיינמערליך.
 בחינה = א פּרוב.
 בבחינת = דעם זין נאָך.
 בחירה = די פֿרייהייט פֿונם ווילען (קאבאליסטיש).
 בהגם = אומזיסט.
 בהגם ברא דבר = אומ-זיסט און אומנישט.
 בהסד = אין גנאד.
 בהפזון = אין איילעניש.
 בהרבּו ובקשתו = מיט פֿייל און בויגען.
 במוח = זיכער.
 במול היש = גירואנא.

בוגד.

בוגד (בוגדים) במלכות = א פֿאַררעטער.
 בוגרת = א דערוואַקסען מיידעל.
 בודק זין = נאָכזוכען.
 בודק המיץ זין = דורכ-זוכען נאָך געווערטען ברויט בישעווען.
 בולט = קלאָר, זיכער.
 בור = א מענש וואָס קען גאָר ניט.
 בור דאוריתא = א גראַבער יונג.
 בורנום = א מאַנטעל.
 בורא עולם = דער בא-שעפֿער פֿון דער וועלט.
 בורא שמים = דער בא-שעפֿער פֿונם הימעל.
 בורר (בוררים) = א שיעדס-דיכטער.
 בוררות = א שיעדעס-גערעכט.
 בושה (בושות) = א שאנד.
 בושת פנים = שעמעוו-דיגקייט.

בטול.

בטול תורה = דאס נע-
 שטערט ווערען ביים
 לערנען.
 בטחון = האפנונג זיכערקייט
 בטל = לעדיג, פיסמע-פאס.
 בטל בששים = פארלוירען
 געהן אין עפעס.
 בטלן = ליידגיגעהער, גאָר-
 נישטוער.
 בטלנות = לעדיגגעהען
 גאַרניט טון.
 במן = דער בוך.
 ביאה = דער ביישלאָג.
 ביד חזקה = מיט א שטאר-
 קער האנד.
 ביד רמה = מיט א דער-
 הויבענער האנד.
 ביוודעים = וויסענדיג.
 ביחוד (ביחידות) = אָב-
 געזונדערט, אליין.
 ביכולת = אין דער מעג-
 ליכקייט.
 בימה = באַלעטער.
 בין = צווישען.
 ביני וביני = צווישען מיר
 און איהם.

בית.

בין אדם לחברו = צווישען
 א מענש און זיין מיטמענש
 בין הזמנים = די צייט
 צווישען צוויי לערנ-
 סעמעסטערס.
 בין החיים והמתים =
 צווישען די לעבענדיגען
 און די טויטע.
 בין המשפּתים = צווישען
 די געמארקען.
 בין השמשות = פֿאר נאכט
 בין כך וכך = אוי
 צי אזוי.
 בין כסא לעשור = די
 צעהן מעג צווישען ראש
 השנה און יום כפור.
 ביעור חמץ = דאס פֿאר-
 ברענען פֿונ'ם געזוערמען
 ברויט.
 ביצה (ביצים) = אַנ'איי.
 בישן = אַ שעמעוודיגער.
 בישנות = דאס שעמעווד-
 דינקייט.
 בירושדה = אין ערבשאַפֿט.
 בית = דער צווייטער בוכ-
 שטאַב פֿונ'ם אלף-בית.

בית.

בית (בתים) = א הויז.
 "בתים" = די שאכטליך,
 וואו מ'לענט אריין די
 תפלין.
 בית אסורים = א קרימינאל
 בית דין = א געריכט פֿון
 דינים.
 בית דין של מעדה =
 דאס געריכט אין הימעל,
 בית דין של מטה = דאס
 געריכט אויף דער ערד.
 בית הלל = א תלמודישע
 שול וועמעס פֿאָרשטעהער
 ס'איז געווען הלל.
 בית הודלות = א בלאטהויז
 בית הבגנות = א קלויז,
 א שול.
 בית הבסא = אבאָרט.
 בית המקדש = דער
 פֿארצייטיגער יוד. מעמפעל
 בית הקברות = ז. בית עולם
 בית יתומים = א הויז פֿאר
 קינדער. וואס האבען נישט
 קיין עלטערן.
 בית מדרש = א קלויז.
 בית שמאי = א תלמודישע

בבן.

שול וועמעס פֿאָרשטעהער
 ס'איז געווען שמאי.
 בית עולם (בית עלמין) =
 דאס הייליגע אָרט.
 בית תפלה = א שול, א
 קלויז.
 בכבודו ובעצמו = טאקי
 ער אליין.
 בכדי = דערמיט.
 בכונה = מיט אויפֿטערק־
 זאמקייט, אינמיטען.
 בכור (בכורים) = דער
 ערשמעכטער זון.
 בכורה = דאס רעכט פֿונ'ם
 ערשמעכטער זון.
 בכורים = די ערשטע צייט
 מינע פֿרוכטען. וואס מען
 פֿלעגט ברענגען אין בית
 המקדש אריין.
 בבין = א וויינענדיגער.
 בביון = אינמיטען.
 בכלל = אין אלגעמיינעם.
 בכל תפוצות ישראל =
 אומערום וואו די יודען
 זענען צעשפרייט.
 בכל מכלל בר מ"ט
 אלעמען, פֿון אלעמען.
 בבן = אזוי דערפֿאר.

בלבול.

בלבול (בלבולים) = א
 פארווירונג, פאללימדונג.
 בלהש = שטילערהייט.
 בלי = אָהן.
 בלי נדר = אָהן א נדר,
 אָהן אויף זיך עפעס צו
 נעהמען.
 בלי מסקנא = אָהן קאָנ-
 סעקווענצען.
 בלי שום תירוץ = אָהן
 א אויסרייד.
 בלי תנאי = אָהן א באדינג.
 בליה = פארפולט.
 ברעם = דער נאמען פֿון א
 היידישען נביא.
 בלק = דער נאמען פֿון א
 קעניג אויס מואב.
 בלעז = ראשי תבות פֿון
 בלשון עם זר = אין דער
 שפראך פֿון א פֿרעמדען
 פֿאלק.
 במה דברים אומרים =
 ווען איז דאס געזאָגט
 געוואָרען.
 במהרה = אין גיכען.
 במוסכּם = מיט צושטימונג.

בן.

במזומן = מיט צוגעעהל-
 טען געלד.
 במזוד = אינמיטען.
 במחילה = מיט פֿארגעבען.
 במעמד = אין שטאנד.
 במציאות = צום באקומען.
 במקום = אויף אַרט שטאַט.
 במקום שאין איש = דאָרט
 וואו ס'איז ניטא דער
 ריכטיגער מענטש.
 במשך = אין לויף.
 בן (בנים) = א זוהן.
 בן = מיט א צאהלונג און
 שלשים, ארבעים = אלט.
 בן אדם (בן אשה) = א
 מענשענקינד.
 בן בית = א הויזפֿריינד.
 בני בית = הויזגעזינד.
 בן דור = איינער פֿון דער
 זעלבער גענעראציע.
 בן־דעת = א פֿארשטענ-
 דיגער.
 בן זקונים = א זוהן אויף
 דער עלטער.
 בן זכר = א קינד פֿונ'ס
 טענליכען געשלעכט.

בן חורין.

בן חורין = א פרייער מענש
בן טובים = איינער, וואס
שטאמט פֿון גוטע לייט.
בן יחיד = איין איינציגער
זוהן.

בן מלך = א פרינק.
בני מעים = די געדערעם.
בן עיר = א לאנדסטאן.
בן שנה = אלס אין יאהרען.
בנשיקה = מיט א קיש.
בני רחמנים = דערבא-
רעטיגע.

בן תורה = א לערנער.
בנין (בנינים) = א געביי.
בנין מפואר = א פראכט-
פול געביי.

בנמצא = צו באקומען
בנעימות = ליעבליך.
בנקיטת הפיץ = דאס שווע-
רען דורכ'ן אָנרוהרען א
הייליגען געגענשטאנד ווי
א תורה אָדער תפלין.

בסתר = פֿארבאָרגענער הייט
בעין פֿה = מיט ליעבליכקייט
בעל אמונה = א גלויביגער
מענש.

בעל דעה.

בער (בעלי) = א מאן,
אנ'אייגענטימער.

בעל אכסניא = דער איי-
גענטימער פֿון א גאָספאָדע
בעל אמונה = א גלויביגער
מענש.

בעל בית (בעלי בתים) =
אייגענטימער פֿון א הויז.
בער בכי = א קלאָגענדיגער
בעל בשר = א באלייכטער
מענש.

בעל ברית = דער פֿאָטער
פֿון א קינד, וואס דארף
באשנימען ווערען.

בעל במחון = איינער, וואס
האט האָפֿנונג.

בער גאווה = א שטאָלצער
מענש.

בעל דבר = א צונאָמען
פֿונ'ם שמן און פֿונ'ם
יצר הרע.

בעל דברן = איינער, וואס
קען גוט רעדען.

בער דעה (בעלי דעות) =
איינער, וואס האט אַן
איינפֿלוס.

בעל דקדוק.

בעל דקדוק = איינער, וואס קען גראמאטיק.
 בעל דרשן = איינער, וואס האלט דרשות.
 בעל הגוף = איינער, וואס האט א גרויס פארמעגען.
 בעל העזה = א פֿרעכער מענש.
 בעל הלואה = איינער, וואס פארלייחט געלט.
 בעל המצאה = א פֿינֿ דיגער מענש.
 בעל זכרון = איינער וואס געדענקט גוט.
 בעל חוב (בעלי חובות) = איינער, וואס האט שולדען.
 בעל חלומות = דער מלאך וואס איז געזעצט איבער די חלומות.
 בעל טובה (בעלי טובות) איינער, וואס טוט גוט'ס.
 בעל יועץ = א באראמער.
 בעל יסורים = איינער מיט פֿיעל ליידען.
 בעל כשרונות = א פֿעֿ דיגער מענש.

בעל מום.

בעל כעס = א צאָרניגער מענש.
 בעל כרחך = געצוואונגען.
 בעל כרחך אתה חי = פֿאר מוז לעבנסטו.
 בעל לשון = איינער וואס קען גוט רעדען.
 בעל מגיה = איינער, וואס קוקט איבער ספרים, א קאָרעקטאָר.
 בעל מדות טובות = איינער וואס האט גוטע אייגענשאפטען.
 בעל מזל = איינער וואס האט גליק.
 בעל מה = איינער, וואס געדענקט גוט.
 בעל מחשבות = איינער, וואס פֿארטיעפֿט זיך אין געדאנקען.
 בעל משובל = איינער וואס האט א סך קליינע קינדער.
 בעל מלאכה (בעלי מלאכות) = א האַנד־ווערקער.
 בעל מום = איינער מיט א פֿעהלער, א קאליקע.

בעל מופת.

בעל מופת = איינער, וואס באווייזט וואונדער.
 בעל מבשר = א צויבערער
 בעל מלחמה = א קריעגס-מאן.
 בעל מקנא = איינער, וואס פארגינט ניט.
 בעל נגינה = איינער, וואס קען זינגען.
 בעל נס = איינער, וואס באווייזט וואונדער.
 בעל נמיון = איינער, וואס האט א סך ערפאהרונג.
 בעל סוד = איינער, וואס היט אָב א סוד.
 בעל עבירה = איינער, וואס האט זינד.
 בעל עברי = איינער, וואס קען גוט עברי.
 בעל עגלה (בעלי עגלות) = איינער, וואס האט א וואָגען
 בעל עצדה (בעלי עצות) = א באראַטער.
 בעל עסקן = א טוער,
 איינער וואס אונטערנעמט עפעס.
 בעל פה = אויסענהענגיג.

בעל תפלה.

בעל פחד (בעל פחדן) = א דערשראָקענער.
 בעל צדקה = איינער, וואָס גיט צדקה.
 בעל קורא = א פאָרליינער.
 בעל פקדון = איינער, וואס היט אָב איבערנומענע זאכען
 בעל רחמים (בעל רחמן) = א דערבארעמדיגער.
 בעל שם = איינער, מיט א באריהמטען נאָמען.
 בעל שם טוב (בעש"ט) = דער נאמען פֿונ'ם בא"ד גרינדער פֿונ'ם חסידים.
 בעל שמחה = איינער, וואס טאכט א פֿעסט.
 בעל שפע = איינער, וואָס האט פרנסה אין גראמקייט
 בעל תאוה = א ליידענ-שאפטליכער מענש.
 בעל תכלית = איינער, וואס וואָרגט פֿאר שפעטער
 בעל תוקע = איינער, וואס בלאָזט שופר.
 בעל תפלה = א פאָר-בעטער.

ברוגז

בקיצור = קורץ.
 בקשה (בקשות) = א
 פאלאנג, א באנעהר.
 בראשו ורבו = מיט'ן לייב
 און לעבען.
 בר'דעת = א קלוגער, פארש
 שטענדיגער.
 בר'מזל = איינער, וואס
 האט גליק.
 בר'מינן = א טויטער, א
 טויטע.
 בר'מיצר = איינער, וואס
 האט דאס רעכט איבער
 א הויז אָדער פֿעלד, וואס
 גרעניצט מיט אַנאַנדערן.
 בר'מצוה = א יונגעל וואס
 איז אלט 13 יאָהר.
 בר'נש = א מענשען קינד.
 בר'סמכא = אן אויטאָ-
 ריטעט.
 בר'פלוגתיה = א געגנער
 בר'שבל = א קלוגער מענש
 בר'ב עם = אין א גרויסער
 מאסע.
 ברוגז צאָרניג.

בעל תשובה.

בעל תשובה = איינער,
 וואס טוט תשובה.
 בערך = מעהר וועניגער,
 צירקא.
 בעת = אין דער צייט.
 בפירוש = אויסריקליך.
 בפועל ממש = אין דער
 וויקליכקייט.
 בפני קהל ועדה (בפני
 כל עם ועדה) = עפענט-
 ליך, פאר אלע.
 בפשטות = אין פראַסמקייט
 נפורהסיא = עפענטליך.
 בפריט = כאזונדער.
 בפרוטרוט = כיו אין די
 קליינע דעטאילים.
 בפקודת = בעפעהל.
 בעמצום = קנאפ.
 בקו הברואה = אין גע-
 זונדען צושטאנד.
 בקור חולים = דאס כא-
 זוכען פון קראנקע.
 בקי = קינדיג. זיך אויסקענען
 בקיאות = דאס אויסקענען
 זיך.

ברוח.

ברוח הקדש = מיטן היי
 ליגען גייסט.
 (בי"ה) ברוך השם = גע-
 לויבט איז זיין ליעבער
 נאָמען.
 ברוך הבא (ברוכים
 הבאים) = געבענשט איז
 דער געקומענער.
 ברוך דין אמת = געלויבט
 ביזנו וואָהער ריכטער.
 ברוך שפּטרינו = געלויבט
 איז נאָם וואס איך בין
 איהם פטור געוואָרען.
 ברוך כחמה = קלאָר ווי
 די זון.
 ברוך כיוון = קלאָר ווי
 דער טאָג.
 ברזל = אייזען.
 ברחל בתך הקמנה זאגען
 = מיט עטיצין קלאָר און
 דייטליך עפעס אָבמאכען
 בריאת הגוף = דאס געד-
 זונדיקייט פֿונ'ם לייב.
 בריה = א באשעפֿעניש,
 א פֿעהיגער מענש.
 ברירה (ברירות) =
 אויסוועג.

בשעת.

ברית חדשה = דאס עוואַנג-
 געליום.
 ברית מילה = א בא-
 שניידונג.
 ברכה (ברכות) = א לויב-
 שפרוך.
 ברכה לבטלה = א ברכה
 וואס מ'איז אומיסט געד-
 מאכט געוואָרען.
 ברכת המזון = דאס בענ-
 שען נאָכ'ן עסען.
 בשר = פֿלייש.
 בשר ודם = פֿלייש און
 בלוט, א פראָסטע מענש
 בשורה (בשורות) = א
 נאכריכט.
 בשום אופן = אויפקיין פֿאל
 בשותפות = אנאנטייל.
 האבען.
 בשלום = אין פֿריעדען.
 בשלמות = אין גאנצקייט.
 בשעת = אין דער צייט.
 בשעת מעשה = אין דער
 צייט, ווען מ'איז געשעהן
 בשעתו = אין זיין צייט.
 בשעת הדחק = אין א
 צייט פֿון נויט.

גבורת.

בתשואת חן = מיט דאנק.

ג.

ג = 3

גאוד = שמאָלץ.

גאות = איבערהעבונג,

גאולה = דערלעוונג.

גאון (גאונים) = א טיטעל

פֿון יודישע געלערנטע,

יואס האבען געלעבט נאך

די אמוראים, א זשעניע.

גאוויות = געניאלימעט.

גבאי (גבאים) = א פֿאר-

וואלטער פֿון א שול.

גבאות = דאָס אָמט פֿון א

גבאי.

גבול = א גרעניץ.

גבור (גבורים) = א העלד.

גבור ונורא = א שמארקער

און פֿאַרכטיגער.

גבור חיל = א שמארקער

מענש, א העלד.

גבורה (גבורות) =

שמארקייט.

גבורת הבורא = די

שמארקייט פֿון גאָט.

בשמים.

בשמים = געווירצען.

בושת פֿנים = שעמעונוג

דינקייט.

בת (בנות) = א מאָכטער.

בת גדולים = א מאָכטער

פֿון גרויסע לייט.

בת יחידה = איינאיינציגע

מאָכטער.

בת ישראל = א יודישע

מאָכטער.

בת כהן = די מאָכטער פֿון

א כהן.

בת מלכה = א פֿרינצעסין.

בת קול = א ווידערהאל,

א שטים פֿונים הימעל.

בת קדושים = א מאָכטער

פֿון הייליגע לייט.

בתולה (בתולות) = א

כלה-מעדיל.

בתולים = יונגפֿרויליכקייט

בתוכם = צווישען זיי.

בתורת חבר = ווי מיט א

פֿריינד.

בתמימות = מיט פֿראַסט-

קייט.

בתנאי = מיט'ן באדינג.

גביר.

גביר (גבירים) = א רייכער מענש.

גביר עיגום = א שטארקער, רייכער מענש.

גבורה = א רייכע פרוי.

גברין = א שטארקער מענש.

גבית עדות = דאס אויס"הערען פון צייגען.

גבר = א מאן.

גברא קמילא = א שוואכער קראנקער מענש.

גג ומגוג = נעמען פון צוויי ריעזען אויס דער ביבלי-

שער צייט.

גדול = א גרויסער.

גדול הדור = א גרויסער באריהמער מאן.

גדול בישראל = א גרויסער באריהמער יוד.

גדול בנים = דאס דער"ציעהען פין קינדער.

גדולה (גדולות) = פרייד. גדלות = שטאַלק.

גדדן = א שטאַלצער מענש.

גדר = א צוים, א פלוים.

גואל = א דערלעזער.

גזע.

גואל צדק = דער גערעכטער מער דערלעזער.

גובר זיין = באזיעגען.

גוזמא (גוזמאות) = דאס איבערטרײבען.

גוזר זיין = ארויסגעבען, אנ'אורטייל.

גוזר תענית זיין = אנ'אָרדנען א פֿאַסטמאָג.

גוי (גוים) = א ניט-יוד.

גורם = א קערפער אָהן א נשמה, אידיאָם.

גומר זיין = ענדיגען.

גוסס = איינער וואס ליגט אין אַנאַני.

גוף (גופים) = דער קערפער גופא = אליין.

גורם זיין = פֿאַראורזאכען. גורל = לאָז שיקזאל.

גובר = שעצטייסטער, קא"סירער.

גולה (גולות) = א רויב. גולן (גולנים) = א רויבער.

גולנות = א רויבעריי.

גזע = דינאסטע, פֿאַמיליענ-שטאַם.

גזר.

גמור.

גלגול מחלות = דאס קויק-
לען זיך נאָכ'ן טויט אונטער
ד'רערד קיין ארץ-ישראל.
גלגל (גדגלים) = ראָה
פלאנעט

גלגל החוזר = א ראָה
וואס דרעהט זיך.

גלות (גלויות) = א גע-
נאָלמער.

גלוי וידוע = ס'איז אלעמען
כאקאנט.

גלוי שכינה = דאס אנט-
פֿלעקען זיך פֿון נאָטס
גייסט.

גלה (גלחים) = א פֿריעם-
טער.

גלות = עקסיל, אין דער
פֿרעמד.

גלות השכינה = דאס
פֿארוואָעלט זיין פֿון דער
שכינה.

גם = אויך.

גם אתם = אויך איהר.

גם זה לטובה = אויך דאס
איז צום גוטען.

גמור, גמורה = נאנץ,
געענדיגט.

גזר דין = אנטאורטייל.
גזר מן השמים = אנטאור-
טייל א שטראף פֿונם
הימעל.

גזרה (גזרות) = א שטרענ-
גער באפעהל.

גט (גטין) = א שידונגס-
דאָקומענט צווישען מאן
אין ווייב.

גיד הנשה = די אָדער פֿונם
דיך.

גידהנום = דער אָרט אויף
יענער וועלט וואו מען
שטראָפט און פֿייניגט.

גימטריא = דער צאהלען
ווערט פֿון א וואָרט (לויט
דער קבלה).

גימל = דער דריטע בוכ-
שטאב אין אלף-בית.

גים = א שוואַנער.

גיסה = א שווענערין.

גירוש (גירושים) = דאס
פֿארטרייבען.

גל של עצמות = א הויפֿען
פֿון ביינער.

גלגול (גלגולים) = גע-
מאָארפֿאָע.

דברי.

גשמויות = די קערפערליכ-
קייט, די פארנרעכטקייט.

ד.

ד = 4

ד' אמות = פיער איילען
ד' על ד' = פיער אויף פיער
דא דא נקשן = איינס
קלאַפּט אן אנדערן, א
ציטערניש.

דאגה (דאגות) = זאָג.

דב (דבים) = א בער.

דבוק (דבוקים) = אַנ'אומ-
ריינער גייסט.

דבור (דבורים) = רייד.

דבקות = נאהעפטקייט,

דבר אחר (דברים אחרים)
= א חזיר.

דברים בטלים = פוסטע
רייד.

דברים היוצאים מן הלב
= ווערטער וואס קומען
פֿונ'ם הארצען.

דבר גדול = א גרויסנקייט

דבר קטן = א קליינינקייט.

דבר שבינו לבינו = א
זאך צווישען פֿיער אויגען.

דברי חזק = פראַסאָנע רייד

גמילת.

גמילת חסד = דאס לייען
פֿון בעלד אָהן פראַצענט.

גמר טוב = א גוט ענד.

גמרא = דער תלמוד.

גנאי = א שאנד.

גן-עדן = דער אָרט וואוּ אַהין
אלע גוטע און פֿרומע
לייט קומען נאָכ'ן טויט.

גן-עדן התחתון = דער
אונטערשטער גן-עדן.

גנב (גנבים) = איינער, וואס
נעמט צופֿרעמדע זאכען.

גנבה (גנבות) = עפעס
פֿרעמדס צונעמען, א צו־
נענומענע פֿרעמדע זאך.

גסיסה = אַנאַניע.

גר (גרים) = אַ פראַזעליט.

גר צדק = א פרומער פֿראַ-
זעליט.

גר גרת = א האַלז.

גרונרות דרבי צדיק =
די פֿייגטיש וועלכער צדוק
פֿלעגט אויפֿפאסמען

גרוש = א געשיעדענער.

גרושה = א געשיעדענע.

גרסא = א וואריאציע.

גשמי = קערפערליך, פֿאָר-
נרעכט.

ד.ם.

די = גענוג.
 די והותר = איבערנענוג.
 דין (דינים) = א ריכטער.
 דינות = דאס אָמט פֿון א ריכטער.
 דין (דינים) = א רעליגיעזע געבאָט.
 דין וחשבון = א בעריכט.
 דיני ממונות = געלד זאכען.
 דיני נפשות = שטראַף־זאכען.
 דין תורה = א פראָצעס לויט יודישע געזעצען.
 דינו = וואָלמאָנו אויך גענוג געוועזען.
 דירה (דירות) = וואוינונג.
 דל גאה = א שטאַלצער אָרעמאן.
 דלות = אָרימקייט.
 דלפן (דלפנים) = א מענש מיט שלעכטע אויגען.
 אָרעמאן.
 דלת = דער פֿערטער בוכ שטאב פֿונ'ם אלף־בית.
 דם (דמים) = בלוט.

דג.

דג (דגים) = פֿיש.
 דהינו = געמליך.
 דוכני'ען = דאס בענשען די יודען דורך די כהנים.
 דוכס = א פֿירשט.
 דוקא = נאָר.
 דוהה זיין = פֿארשטויסען.
 דור (דורות) = א גענע־ראציע.
 דור המבול = די גענע־ראציע אין דער צייט פֿונ'ם מבול.
 דור המדבר = די גענע־ראציע פֿון יודען, וואס איז געשטאַרבען אין דער צייט פֿון דער וואַנדערונג אין דער מדבר.
 דור הפלגה = די גענע־ראציע אין דער צייט ווען די מענשען האבען זיך פֿאנאנדערגעשיידט אין פֿעלקער.
 דור הולך ודור בא = א דור געהט און א דור קומט דורם זיין = צעטרעמען.
 דחכות = נויט, עלענד.

דס.

הבדלה.

דס שונא = א פיינד ביי אויפן בלוט.

דרך החיים = דער וועג פֿונ'ם לעבען.

דס התמצית = הארץ בלוט.

דרך הישר = דער געדעכטער וועג.

דמיון (דמיונות) = פֿאנטימאזיע.

דרך המלך = קייזערשטראָסן דרשן = א רעדנער א פֿרעדיגער.

דן לבח זכות זיין = אַבשאצען איינעם נאך זיינע גוטע זייטען.

דת משה = דער יודישער גלויבען.

דן יהודי = א אליינריכטער (גאָט).

ה.

דו = s

דעה (דעות) = א מיין. דף = א בלאט.

הא = דער פֿיסטער בוכשטאָב פֿנים אלף־בית.

דפס = דער פולס.

הא בהא תליא = איינס הענגט אָב פֿונם אַנדערן

דק מן הדק = גאָר דין.

הא ראייה = דאס איז דער בעווייז.

דקדוק = די גראמאטיק.

האי טעמא = דאס איז דו אורזאך.

דרדקי מלמד = א לעהרער פֿאר קינדער.

האי לישנא = אָט אזוי.

דרום = זידען.

הבדלה = די רעליגיעזע צערעמאָניע ביים אויס־גאנג פֿון שבת.

דרשה (דרשות) = ארעיע

הבדלה = די רעליגיעזע צערעמאָניע ביים אויס־גאנג פֿון שבת.

דרש = האַמאָלעטיק.

הבדלה (הבדלות) = דאס ליכט, וואס ווערט באנוצט ביי דער צערעמאָניע שבת־צו נאכטס.

דרשענען = פֿרעדיגען.

הבדלה (הבדלות) = דאס ליכט, וואס ווערט באנוצט ביי דער צערעמאָניע שבת־צו נאכטס.

דרך ארץ = רעשפעקט, העפליקייט.

הבדלה (הבדלות) = דאס ליכט, וואס ווערט באנוצט ביי דער צערעמאָניע שבת־צו נאכטס.

דרך אגב = געבענדיג.

הבדלה (הבדלות) = דאס ליכט, וואס ווערט באנוצט ביי דער צערעמאָניע שבת־צו נאכטס.

דרך העולם = דאס פֿירער זיך פֿון דער וועלט.

הבדלה (הבדלות) = דאס ליכט, וואס ווערט באנוצט ביי דער צערעמאָניע שבת־צו נאכטס.

דרך העולם = דאס פֿירער זיך פֿון דער וועלט.

הבדלה (הבדלות) = דאס ליכט, וואס ווערט באנוצט ביי דער צערעמאָניע שבת־צו נאכטס.

דרך העולם = דאס פֿירער זיך פֿון דער וועלט.

הבדלה (הבדלות) = דאס ליכט, וואס ווערט באנוצט ביי דער צערעמאָניע שבת־צו נאכטס.

הבטחה.

הבטחה (הבטחות) =
 א פארזיכערונג א צוזאג.
 הבל הבלים = פוסמע
 נארישקייטען.
 הבלי העולם = די נאריש'די
 קייטען פון דער וועלט.
 הברה (הברות) = א טראף
 הגדה (הגדות) = א זאג'די
 לונג פון געבעטען און
 ליעדער פאר די סדר'געכט
 הגון = ווערדיג.
 הגם = כאמשי.
 הרד = אינדיען.
 הדיומ = א טראַסמאק.
 הדם (הדמים) = א טיר'די
 מענצווויג.
 הדר = שחקן.
 הדרגה = א פאמעליכער
 אויפשטיעג.
 הדרת פנים = א שמראה'די
 לענדיג געזיכט, א שעהן
 אויסזעהן.
 הודאה, הודיה = דאנק,
 פאקעטמניש.
 הודה = געגענווארם.
 הולך = א פוסגעחער.

היות.

הולך רביל = א פליאָמקע
 מאכער.
 הון רב = א גרויס פאר'די
 מענען.
 הדספה (הוספות) = א
 צוגאב.
 הוצאה (הוצאות) = אויס'די
 גאבען.
 הוצאות הדרך = ריזע
 שפעזען.
 הורג נפש = א מערדער.
 הורמא = דיסלאַם, בע'די
 פעהיגונגס'שרייבען.
 הושענה (הושענות) =
 צווייגלעך פון א ווערבע.
 ווערען באנוצט צו א
 רעליגיעזער צערעמאָניע.
 הושענה'רבה = דער זיבע'די
 מער טאָג סכות ווען
 מען שלאַנט הושענות.
 הזכרה = א געדענקערע.
 החלטה (החלטות) = א
 באשלוס.
 היה לא תהיה = ס'איז
 ניט געווען און ס'וועט
 ניט זיין.
 היות = אזוי ווי.

המצאה.

הלבשה באקלידונג.
הלואה (הלואות) = דאס
לייהען פֿון געלד.
הלואי = ווען דאך, גאט
זאל געבען.
הלוך = דער גאנג.
הלר = א זאמלונג פֿון
פסאלטען, וואס ווערען
געזאגט אים יום־טוב און
ראש־חדש.
הללויה = לויבט'ס גאָט.
הלצה (הלצות) = א
שפאס, א ווערמיל.
המבדיל = דער נאָמען פֿון
א ליער, וואס ווערט גע-
זאָגט שבת צו נאכטס.
המון = פעבעל.
המון עם = א גרויסע צאהל
פֿאָלק.
המצײא = א לויבשטרוך
פֿאר'ן עמען פֿון כרויט
המן = דער נאמען פֿון א
ירענשײנד, וואס האט
געלעבט אין דער צײַט
פֿונ'ם קעניג אחשוורש.
המצאה (המצאות) =
אנ'אויסמו.

היזק.

היזק = שאָדען.
היבל = א פאלאין.
הינו = געמליך.
הבחשה (הבחשות) =
דאס אָבלייקענען, דעמענטי
הכל הבל = אלעס איז
גאָרנישט.
הכל תלוי במזל = אלעס
הענגט אָפּ פֿונ'ם גליק.
הבנה (הבנות) = צוגריי-
טונג.
הבנסה (הבנסות) =
אייננאָמען.
הבנסת אורחים = גאסט-
פֿריינדליכקייט.
הבנסת כלה = דאס פאר-
הייראמען פֿון אנאָרעס
מיידעל.
הבנעה = אונטערמעניגקייט
הברעה = ענטשיידונג.
הכרת טובה = דאנקבאר-
קייט.
הכרזה = אויסרוסונג.
הכשר (הכשרים) = א
כאשמעטיגונג פֿונ'ם בית-
דין איבער דער כשרקייט
פֿון א זאך.

המשך.

הרי חשך.

המשך = פארמזעזונג,
 הן-הן = סיי—סיי,
 הנאה (הנאות) = א גענוס
 הנדגה (הנהגות) = דאס
 אויפֿהירען זיך.
 הנחה (הנחות) = אנ'נאכֿ
 לאן.
 הסברה (הסברות) = א
 דערקלערונג.
 הסבֿכעט = דער באזונדערס
 צונעגרייטער זיין פֿאר די
 סדרֿנעכט.
 הסכמה (הסכמות) הסכם
 = א צושטימונג.
 הספד = די טרויערערע
 נאך א טויטען.
 הסתלקות = דאס שמארֿ
 בען.
 העויה (העויות) = מינע
 העוזה = פֿרעכהייט, אומֿ
 פֿארשעמטקייט.
 הפוך = קאנטראסט.
 הפטורה (הפטורות) =
 א קאפיטעל אויס די
 נביאים, מיט וועלכען
 ס'ווערט פֿארענדיגט דאס
 ליינען פֿון דער סדרה
 יעדע וואָך.

הפסקה (הפסקות) = א
 מויזע.
 הפקר = עפעס, וואס געהער
 ניש קיינעס.
 הצטרכות = באדערפֿעניש
 הצלה = א רעסונג.
 הצלחה = באגליקונג.
 הקפה (הקפות) = דאס
 ארומדרעהן זיך.
 הכמות = דאס ארומדרעהן
 זיך מיט די תורות אים
 שטייני עזרת אין שמתת
 תורה.
 הקדמה = פֿארוואָרט.
 אהרמות = דער נאָמען פֿון
 א לויבֿגעזאנג, וואס ווערט
 געזאָגט אים שבועות.
 הקדוש ברוך הוא = גאָט.
 געלויבט איז ער.
 הקדש (הקדשים) =
 אנ'אזיל פֿאר פֿרימע לייט.
 הר (הרים) = א בארג.
 הר הבית = דער בארג,
 אויף וועלכען ס'איז געֿ
 שטאנען דאס בית המקדש
 הרי חשך = לעגענדארישע
 בערג אין עק וועלט.

המשך = פארמזעזונג,
 הן-הן = סיי—סיי,
 הנאה (הנאות) = א גענוס
 הנדגה (הנהגות) = דאס
 אויפֿהירען זיך.
 הנחה (הנחות) = אנ'נאכֿ
 לאן.
 הסברה (הסברות) = א
 דערקלערונג.
 הסבֿכעט = דער באזונדערס
 צונעגרייטער זיין פֿאר די
 סדרֿנעכט.
 הסכמה (הסכמות) הסכם
 = א צושטימונג.
 הספד = די טרויערערע
 נאך א טויטען.
 הסתלקות = דאס שמארֿ
 בען.
 העויה (העויות) = מינע
 העוזה = פֿרעכהייט, אומֿ
 פֿארשעמטקייט.
 הפוך = קאנטראסט.
 הפטורה (הפטורות) =
 א קאפיטעל אויס די
 נביאים, מיט וועלכען
 ס'ווערט פֿארענדיגט דאס
 ליינען פֿון דער סדרה
 יעדע וואָך.

השתלשלות הסבות.
 השארת הנפש = די אומ־
 שטערבליכקייט פֿון דער
 נשמה.
 השבעה (השבעות) = א
 באשווערונג.
 השגה (השגות) = כאגריף
 השגחה = פֿאָרזעהונג.
 השגחה פרמית = אינ־
 דיוודועלע פֿאָרזעהונג.
 השכלה = אויפֿקלערונג.
 א קולטור בעויעגונג ביי
 די מזרח־אײראָפּעאישע
 יודען אין אָנהױב פֿונ'ם
 XIX יאָהרהונדערט.
 השבותברך (השׁו"ת) = גאט
 - ער זאָל זײַן געבענשט.
 השם ישמרו = גאָט זאָל
 מיך אָנהײטען.
 השערה (השערות) = א
 היפּאָטעזע.
 השפעה = איינפֿלוס.
 השתדלות = דאס פֿיר־
 שפרעכען.
 השתלשלות הסבות =
 דאס פֿארקופּען זיך פֿון
 אורזאכען.

הרים וגבעות.
 הרים וגבעות = בערג און
 בערגליך.
 הרגל = געוואוינהייט.
 הרגשה = געפֿיהל.
 הרהור = א געדאנק.
 הרהור עבירה (הרהור
 חטא) = א געדאנק פֿון
 א זינד.
 הרהור תשובה = א געד־
 דאנק פֿון אומקעהרען זיך
 צום גוטען.
 הירוג (הרוגים) = א געד־
 מויטער.
 הרחבה = גראָמקייט, ברייט־
 קייט.
 הרחבת הדעת = דאס
 דערווייטערן פֿונ'ם גייס־
 שיגען האַרזאָגט.
 הרי את = "דו ביזט מיר" ...
 די ערשטע צוויי ווערטער
 פֿון דער פֿארמעל מיט
 וועלכער א חתן איז מקדש
 א כלה.
 הריגה (הריגות) = דאס
 מויטען.
 הרגיענען = מויטען.
 הרף עין = אנהױגענבליק

השתנה.

ויוזתא.

התר = די ערלויבעניש.
 התר עיסקה = די ערלוי-
 בעניש צו נעמען פרא-
 צענט ביי א יוד.
 התראה = דאס וואָרענען.
 ו.

ואדר = זעה: אדר שני.
 ואיננו = און ער איז נישטא
 ואהבת לרעך כמוך =
 זאלסט ליב האבען דיין
 מיטטענש ווי דין אליין.
 ודאי = זיכער.

ודוי = א געבעט. וואס
 ווערט געזאגט פאר'ן טויט
 והא ראייה = און דאס איז
 דער באווייז.

והשנית = און צווייטענס.
 וו = דער זעקסטער בוך-
 שטאב פֿונ'ם אלף בית.
 ויברח = ער איז אנטלאָפֿען
 ויהי היום = און ס'איז
 געקומען דער טאָג.

ויוזתא = דער נאמען פֿון
 המן'ס א זוהן (ווערט
 באַנעמט אלץ שפּאַט-נאָ-
 מען, פֿאר א נאר.)

השתנה = ארין.
 התבטלות = דאס אראָב-
 פֿאלען ביי זיך.
 התבודדות = דאס אליין-
 זיין.
 התדבקות = דאס באהעפֿ-
 טען.

התחייבות = די פֿארפֿליכ-
 טונג.
 התחלה = דער אָנהויב.
 התלהבות = די בענייס-
 מערונג.

התמדה = פֿלייס.
 התמנות = אנשמעלונג, אמט
 התנגדות = געגנעשאַפט.
 התנצלות = דאס פֿאר-
 טיידגען זיך.

התעוררות = דאס דער-
 וועקען זיך.

התפשות הגוף
 (התפשות הגשמיות)
 = דאס אַראָבואַרפֿען פֿון
 זיך דאס קערפֿערליכע
 (קאַבאָליסטיש).

התפעלות = עקסטאז.
 התקרבות = דאס דער-
 נעהנטערן זיך.

ויצעקן.

ויצעקן = זיי האבען גע-
מאכט א געשריי.

ויתרוצעו = זיי האבען זיך
געוואָרפֿען.

ובדומה = און דעסגלייכען
וכוח (וכוחים) = א דיספּוּט,
דיסקוּסיע.

ונתנה תכף = דער נאָך-
מען פֿון א געבעט, וואס
ווערט געזאגט ראש השנה
און יום כפור.

ועד = א קאָמיטעט.

ועד ארבע ארצות = דער
אמאָליגער יודישער סייס
פֿון פּוילען, קליינפּוילען,
ליטא און אוקראינא.

ועל כולם = און צו דעם
אלעם.

ושט = דער שלונד.

ותרן = א מילדער, א נאָכ-
גיביגער.

ותרנות = די מילדקייט.

ותיקין = שטארק פֿרום.
ז.

ז = 7

זאב = א וואָלף.

זולל וסובא.

זאת הנוכח = דער לעצ-
טער מאג הנוכח.

זה = דער, דער דאזיגער.
זה לעומת זה ברא אלהים

= איינס אקעגען דאס
אנדערע האט נאט נאך-
שאפֿען.

זהב = גאלד.

זהב מזוקק = געלייטערט
גאלד.

זהיר = געוואָרענט.

זהיר וזהיר = זעהר גע-
וואָרענט.

זהר = דאס הויפטווערק
פֿון דער קבלה.

זוגה (זוגות) = א פֿאַר-
פֿון עפעס צו צוויי.

זוגתי, זוגתו עצמ. = טיין,
דיין, ווייב.

זוג (זוגים) = דער אדער

די כאשערטע.

זו = דער.

זוכה זיין = ווערט זיין,
פֿארדיענען.

זולל וסובא = א פֿרעסער

און א זויפֿער.

זונה.

זונה (זונות) = א פראַסטיי-טואירמע.

זין = דער זיבעטער בוך שטאב פונ'ם אלף-בית.

זית (זיתים) = אן'אילבירט זכאי = גערעכט.

זכור ברית = דער נאָר מען פֿון א געבעט, וואס ווערט געזאָגט ערב ראש השנה פֿארמאָג, (ווערט באנוצט אלס באצייכנונג פאר דעם גאנצען פֿרייה מאַרגען).

זכות = דאס פֿארדיענסט, דאס גוטסקייט.

זכות אבות = דאס פֿארדיענסט פֿון די עלטערן, דאס גוטסקייט פֿון די עלטערן.

זכותו יגן עלינו = זיין פֿארדיענסט, זיין גוטסקייט זאל אויז ביישטעהען.

זכות הקיום = דאס רעכט אויף צו באשטעהען.

זכיה (זכיות) = א רעכט, א פֿרווילעג.

זנות בנים.

זכר (זכרים) = א טאנץ-פארשוין.

זכר = אן אַנדענקען.

זכר למיט = אן אנדענקען פֿון א שלעכטער צייט.

זכר צדיק לברכה = גערעכט זאל זיין דאָס אַנדענקען נאך א צדיק.

זכרון = דאס דערימאָנען זיך, דאס געדעכטניש.

זכרון לברכה = גערעכט זיין אַנדענקען.

זכרונות = מעמארען.

זל = ביליג.

זלזל (זלזלים) = בא-ליידיגונג.

זמר, זמרה (זמירות) = א געזאנג, א ליעד.

זמן (זמנים) = א צייט, א מעמעסטער.

זנב (זנבים) = א וועדל.

זנות = פֿראַסטיטוציע.

זנות בנים = די אויסגע-לאפענקייט פֿון די קינדער (איז הפוך צו זכות אבות).

חדות.

חבר (חברים), חברה
(חברות) = א קאמראט
חבר זיין = גוט לעבען
מיט עמיצען.

חברה (חברות) = א
פאריין, געזעלשאפט.
חברה קדישא = א פאריין,
וואס גיט זיך אָב מיט'ן
מטהר און מקבר זיין פֿון
טויטע.

חברותא = געזעלשאפט.
חג (חגים) = פֿעסטמאָג
חג האַסיף = דאס פֿעסט
פֿון איינזאמלען, — סכות.
חג הַבְּבוּרִים = דאס פֿעסט
פֿון די צייטיגע פֿרוכטען,
שבועת.

חג דמעות = דאס פֿעסט
פֿונ'ס אומגעווערמען ברויט
פסח.

חגא (חגאות) = א גיט
יודישער פֿעסטמאָג.
חד גדיא = דער נאמען פֿון
א ליעד, וואס ווערט געז
זינגען אים פסח.
חדות = פֿרייד.

זקן.

זקן (זקנים) = אַנ'אלטער
מאן.
זקנה (זקנות) = אַנ'אלטע
פֿרוי.

זקנה = א באַרד.
זרע = אַנ'אַרעם.
זריו = גיך, פֿלינק.
זריות = גיכקייט, גע-
שיקטקייט.

זרע = זאָמען, קינדער.
זרע לבטלה = אָנאַניש.
זרע קימא = קינדער צום
לעבען.
זריעה = דאס זיען.
ח.

ה = 8

חביב = געליעבט.
חבובת הקבר = די ליידען,
וואס מען קומט אָב נאָכן
טויט.

חבור (חבורים) = א ווערק
חבור = אדיציאָן.
חבלי דרח = די ליידען
ביים געוויגען.
חבצלת = א ליליע.

הדר.

הומר.

הוט השערה = א פארעם
אזוי דין ווי א האָר.

הוטא (הוטאים) = א זינד-
דיגער.

הוטא ומחמא את הרבים
= איינער וואס זינדיגט
אליין און ברענגט אַנד-
דערע צו זינד.

הוכה ומלולא = א שפּאַמ
און א געלעכטער.

חוכר = א פעכטער.

הול = פראָסמע, וואָכענדיג
הול המועד = די מיטלערע
מעג צווישען די ערשטע
און לעצטע מעג סכות
און פסח.

חודה = קראנק.

חולם = דער נאמען פון
א וואקאל (גלייך oi).

חולנית = א קרענקליכע
פּרוי.

חולה מסוכן = א גע-
פּעהרליך קראנקער.

חולה נופל = עפילעפּ-
טיקער.

הומר = טאמעריע.

הדר (הדרים) = א שטוב,
אלטמאָדישע רעליגיעזע
יודישע שול.

הדרי הדרים = אין פּאר-
כאַרגענסמען שטיבעל.

הדר מיוחד = א באזונדער
שטיבעל.

הדוש (הדושים) = א
וואונדער.

הדוש נפלא = אנ'אויס-
מערליש וואונדער.

הדושים ונפלאות = וואונ-
דער און אויסמערליש-
קייטען.

הוב (חובות) = א שולד.
הובב = א ליעכהאָבער.

הובה = א ליעבשאפט.

הוזק = געשפעט.

הוזר על הפתחים =
איינער וואס געהט ארום
אין די הייזער.

הוזר בתשובה = איינער,
וואס קעהרט זיך אום

אויפ'ן רעכטען וועג.

הוט השדרה = ריקענ-
טאריך.

חומרה.

חומרה = א דערשווערונג.
 חומש (חומשים) = די
 פֿינף ביכער פֿון דער תורה.
 (זעה: חמשה חומשי תורה)
 חונף (חונפים) = א
 שמייכלער.
 חוּפּה (חופות) = א
 באַלדראַכין אונטער וועלכען
 ס'ווערט פֿאַרנענומען די
 רעליגיעזע און געזעצליכע
 צערעמאָניע פֿון דער
 חתונה.
 חוּפּה קרושין = די אויבען
 דערמאָנטע צערעמאָניע.
 חוץ = עקסטער, אויסער.
 חוץ־דרגאָ = א דעקלאַ-
 סירטער, פֿעבעל.
 חוץ לאַרץ = אויסלאַנד.
 חוץ מה שגנב = עקסטער
 דעם, וואס ער האט
 געגנב'עט.
 חוץ מזה = עקסטער דעם
 חוץ לדרך השבע = אומ-
 נאטירליך, אומנאַרמאַל.
 חוצפה (חוצפות) =
 פרעכטיג.

חוק.

חוק ולא יעבור = א
 געזעץ, וואס מען מאַך
 ניט איבערטרעמען.
 חוקר ודורש זיין = נאכ-
 זוכען און נאָכפֿאַרשען.
 חורבה (חורבות) = א
 רואינע.
 חורבן = א צעשמערונג
 פֿאַרוויסמונג.
 חורבן הבית = די צע-
 שמערונג פֿונ'ס בית-
 המקדש.
 חוש (חושים) = דער זין
 חוש הראיה = די פֿע-
 הינקייט צו זעהן.
 חוש הרית = די פֿע-
 הינקייט צו שמעקען.
 חוש השמיעה = די פֿע-
 הינקייט צו הערען.
 חוש המשוש = די פֿע-
 הינקייט צו פֿיהלען.
 חושד זיין = פֿאַרדעכטיגען.
 חות־דעת = מיינונג.
 חותם = א זיענעל.
 חזיר (חזירים) = א שוויין.

חלאים.

חיי שעה = א לעבען אויף דערווייל.

חיי צל = אכמצעהן גרייזער חיל (חילות) = ארמעע.

חיל ורעדה = א שרעק און א ציטערניש,

חיצון, חיצוני = אויסערליך פראָפאן.

חיריק = דער נאָמען פֿון אַ וואַקאַלצייכען, (גלייך דעם וואַקאַל a).

חכם (חכמים) = א קלוגער.

חכמה (חכמות) = א קלוגע.

חכמה, חכמת (חכמות) = וויסענשאַפֿט.

חכמת החשבון = אריטמעטיק.

חכמת הטבע = נאטור־וויסענשאַפֿט.

חכמת היד = כיראָטאָנאָמיע

חכמת הפרצוף = פיזיאָלאָגיאָ.

חכירה = א פאכטונג.

חלאת = אקרענק, עפידעמיע

חלאים = קראנקהייטען.

חזן.

חזן (חזנים) = פֿאַרבעטער קאַנטאָר.

חזנות = די שמעל פֿון א פֿאַרבעטער, דאס זינגען

חזקה (חזקות) = א איינ־געזעסען רעכט.

חזרין = איבערוואַנען.

חטא (חטאים) = זינד.

חמאטי = כהאב געזינדיגט

חמים (חמין) = וויין.

חיב = שולדיג, פֿאַר־פֿליכטעט.

חיב מיתה = פֿאַראַור־טיילט צום טויט.

חי וקים = דער, וואס לעבט עבני (נאָט).

חיה (חיות) = א טיער.

חיה רעה (חיות רעות) = א ווילד טיער.

חיונה = דערנעהרונג.

חיט (חיטים) = שניידער

חיות = דאס לעבען, דער קוויקונג.

חי = לעבענדיג.

חיים = דאס לעבען.

חלב

חלב ודבש = מילך און האַניג.

חלב = פֿעטס.

חלה (הלות) = קוילימש.

חלול השם = פֿארשווער-

כונג פֿון גאָטס נאָמען

חכום (חלומות) = אַ טרוים

חלוף (חלופים) = אַ בייט.

חלוק (חלוקים) = אַג

אונטערשיעד.

חלוק = דאָס דיווידירען.

חלוקי דעות = מיינונגס

פֿארשיעדענהייטען.

חלוקה = פֿארטיילונג, אונט-

טערשטיצונגס געלדער,

וואס ווערען פֿארטיילט

צווישען די ארץ־ישראל

יודען.

חלל = אַ לעריגער רוים,

וואקואום.

חריכה = גאָט זאל אָבְהיטען

חריצה = די צערעמאָניע

פֿון אויסטון דעם שוך

ביי איינעם וואס וויל נישט

מיבם זיין די שווענערין.

(זעה מיבם).

חמץ

חלה (חלפים) = אַ שאַרף

מעסער, (דאס מעסער מיט

וועלכען דער שוחט קויל

לעט).

חלפן (חלפנים) = געלד-

וועקסלער.

חלק (חלקים) = אַ טייל.

חלשין = דאס באַוואוסמזיין

פֿארלייערען.

חלשות הדעת = שוואכ-

זיניגקייט.

חלשות הלב = האַרץ=

שוואכקייט.

חלשות = אָהנטאכט.

חם = דער נאָמען פֿון נח"ם

אַ זוחן, ווערט באַ-

נוצט צום באַצייכענען

פֿון אַ גראָבען יונג.

חמדה = לעבליכקייט.

חמור (חמורים) = אַג

אייעל.

חמה = די זון.

חמה = צאָרן.

חמו טבריה = די וואַרעט-

בעדער פֿון טבריה.

חמץ = געווערט ברויט.

המניין = דער פֿינפטער אָבֿ
 שניט פֿון דער סדרה,
 וואס ווערט פֿאַרנעלייענט
 ביים אויפֿווען צו דער
 תורה.
 המשה הומשי תורה =
 די פֿינף ביכער פֿון דער
 תורה: בראשית, שמות,
 ויקרא במדבר, דברים.
 המשה עשר בשבט =
 דער פֿינפֿעהנטער טאָג
 אין שבט, וואס איז
 ראש השנה פֿון די בויםער
 המשים = פֿיפֿציג.
 הן = גראציע, גנאָר.
 הנוך = ערציעהונג.
 הנוני = א געוועלבער.
 הנוכה = די זיעבען פֿעסט־
 טעג, אָנגעהויבען פֿונ'ם
 25 כסלו, וואס ווערען
 יעדעס יאָהר געפֿייערט
 צום אנדענקען אָן דעם
 זיעג פֿון די חשמונאים.
 הנוכת הבית = דאס פֿעסט
 פֿון באנייען א הויז.
 חנם = אומזיסט.

הנופה = שטייבעלין,
 חגפֿענען = שטייכלען
 עמיצען.
 חם ושלום, חם וחלילה
 = גאָט זאל אָבחיטען.
 חסד (חסדים) = גנאָד.
 חסור = דאס סוכטראהירען.
 חסיד (חסידים) = א פֿור־
 מער, א אנהענגער פֿונ'ם
 חסידים.
 חסידות = פֿרומקייט,
 חסידים.
 חסיד אומות העולם =
 די פֿרומע לייט פֿון די
 ניט־יודען.
 חסר = מאנגעלהאפט.
 חסר דעה = שוואכזיניג.
 חסרון (חסרונות) = א
 פֿעהלער.
 חפוי ראש = מיט א צו־
 געדעקטען קאָפּ.
 חפזון = איילעניש.
 חפץ (חפצים) = א ווערט־
 זאך.
 חצופה (חצופה) = א פֿרע־
 כער מעגש.

חצוף.

הצות = האלבע נאכט.
 הצות אברעכמען = דאס
 זאָגען פֿון קלאַג־ליעדער
 אין האלבער נאכט אויפֿן
 חורבן בית־המקדש.
 הצי = האלב.
 הצי בדחנם = האלב אומזיסט
 הקירה ווירישה = דאס
 נאָכזוכען און נאָכפֿאַרשען
 הקרין (הקרנים) = א
 פֿאַרשער.
 הקרנות = פֿאַרשונג.
 הרדים = אַרמאָר־אַקסען.
 הרוב = צעשטערט.
 הרוב ונחרב = צעשטערט
 און פֿאַרוויסט.
 הרוין = א פֿלייסגער, א
 שאַרפֿזיניגער.
 הרויגה = א פֿלייסגע, א
 שאַרפֿזיניגע.
 הרטה האַכען = באַנק טון
 אויף עפעס.
 הרטומים = צויבערער,
 כּשודמאכער.
 חריף (חריפים) = א
 שאַרפֿזיניגער מענש.

חשבון.

חריפות = שאַרפֿזיניקייט.
 חרם = דאס ארויסשמויסען
 פֿון דער יודישער גע-
 זעלשאַפֿט, אנאטהעם.
 — אין חרם לעגען = די
 רעליגיעזע צערעמאָניע,
 וואס איז דערמיט פֿאַר-
 בונען.
 חרם דרבנינו גרשום =
 פֿאַרכאָט פֿון ביגאמיע,
 דורך ר' גרשום, וועמעס
 איבערטרעטען ס'ווערט
 באשטראַפֿט מיט חרם.
 חרם הנשבר = א צע-
 בראַכענער משערעפֿ.
 חרסת = א צערעמאָניעלע
 שפייז פֿאַר די סדר־נעכט,
 וואס באשמעהט אויס
 פֿרוכטען און געווירצען.
 חרפה (חרפות) = שאַנד.
 חרצנים = קערליך.
 חשבון (חשבונות) =
 רעכנונג.
 חשבון הנפש = זיך רע-
 כּענשאַפֿט אָבעבען אי-
 בערן אייגענעם לעבען.

השד.

טובה.

ט.

ט = 9
 מבילה (מבילות) = דאס
 אונטערמונקען זיך אין
 וואסער.
 מביעות עין = דאס דער-
 קענען אויסן ערשמען קוק
 מבל'ען = אונטערמונקען
 זיך.
 טבע = די גאסער.
 טבעת = א רינג.
 טבעת קדושין = דער רינג
 מיט וועלכען דער חתן
 איז מקדש די כלה אונטער
 דער חופה.
 טבת = דער צעהנטער
 חדש פֿונ'ם יאָהר.
 טהור = ריין.
 מהרה (מהרת) = די
 ריינקייט.
 טוב = גוט.
 טוב ומטיב = איינער, וואס
 איז א נומער מענטש און
 שוים גוטס.
 טובה (טובות) וטס

השד = פֿארדאכט.
 חשוב (חשובים) = גער-
 אכטעם ליעב.
 חשון = דער אכטער חדש
 אין יאָהר (אויך מרחשון).
 חשיבות = ווערמקייט.
 חשך = פֿינסטערניש.
 חשך ואפלה = אשטארקע
 פֿינסטערניש.
 חשבות = פֿינסטערקייט.
 חשק = גלוסטונג.
 חשש סכנה = דאס בא-
 זארגט זיין איבער א מעגל-
 ליכקייט פֿון א געפֿאהר.
 חת = דער אכטער בוכשטאב
 פֿונ'ם אלף-בית.
 חתוך הדבור = דאס קלאָרע
 און שארפע אויסדריקען
 זיך.
 חתונה (חתונות) =
 האַנצייט.
 חתימה (חתימות) =
 אונטערשריפט.
 חתימת זקן = אנאָנצייכען
 פֿון א באָרד.
 חתן (חתנים) = א פֿאר-
 לאַכער.

יאוש.

טעות הדפוס = א דרוק-
פעהלער.

טעם (מעמים) = מאַמיוו.

טעם = דער געשמאק.

מענה (מענות ומענות) =

פֿאַדערונג, פרעמענטיע,
אויספיהרונג.

טפה (טפות) = א טראָפּען.

טפה (טפחים) = א האנד-
ברייט, (אלס מאָס).

טפל = געבענוועכליך.

טפש (טפשים) = א נאַר.

טפשות = נארישקייט.

טרוד = פֿארמון.

טרחה (טרחות) = דאס
כאטיהען זיך.

טרקלין = א סאַלאָן.

טרפה = ריטועל פֿאַרבאָ-
מענס.

טרפּהדפּסוד = א פֿאַר-
כאַטען ביבעל.

טרפות = ריטועל פֿאַרבאָ-
מענע שפייזען.

מיטמוש = פֿאַרווישונג.

י = 10.

יאוש = פֿאַרצוויפּלונג.

מובת.

מובת הכלל = א גומס
פֿאַר אלע.

מומאה = אומריינקייט.

מועה זיין = א טעות האַכען
(זעה : מעות).

מועם מעם זיין = פֿאַר-
זוכען.

מוען = א פֿאַרטיידיגער.

מיט = בלאָמע.

מיר = דער ניינער בוכ-
שטאב פֿונ'ם אלף-בית.

מל = דער מוי.

מלית (מליתים) = אנ-
אינהיל ביים דאווענען
פֿאַר מענער.

מלית קמן (מליתים
קמנים) = לייבזודער-
קעל.

טמא = אומריין.

טמטום = א הערטאפראָדיט.

טמיר = פֿאַרבאָרגען.

טנוף = קייט.

טנופת = קייט, אָבשאל.

טעות (טעותים) = א
גרייז, פעהלער.

ימי

יהודה = דער נאָמען פֿון נאָם.
 יהודי (יהודים) = א יוד.
 יהי רצון = ס'זאל געשעהן
 דער ווילען.
 יובל = יובילעאום.
 יודע ספר = א געלערנטער.
 יולדת = א קימפּעמאָרען.
 יום (ימים) = דער טאָג.
 יום הדין = דער טאָג פֿונ'ם
 געריכט, (יום כפור).
 יום החתונה = דער טאָג
 פֿון דער חתונה.
 יומם ולילה = ביי נאָנט
 און ביי נאָנט.
 יום טוב = א פֿעסט־טאָג.
 יום המיתה = יום הפֿטירה
 = דער טאָג פֿונ'ם
 שטארבען.
 יום כפור = דער טאָג פֿון
 פֿארנעבען, א הייליגער
 פֿאסט־טאָג דעם 10 תשרי.
 יום כפור קטן = יערדע
 ערב ראש חדש.
 ימי אבלה = די טעג פֿון
 מרויער.

יברכך.

יברכך = גאָט זאל דיך
 בענשען.
 יבשה (יבשות) = די
 מריקעניש.
 יגון ואנחה = מרויער און
 זאָרנען.
 יגיע כפיו (יגיע כפיה) =
 די מיה פֿון די אייגענע
 הענד.
 יגעתי ומצאתי = כ'האָב
 מיך געמיהט און געפֿונען
 יד (ידים) = די האַנד.
 יד אחת מאכען = זיך
 פֿאראייניגען.
 ידוע = ס'איז באקאנט.
 ידיעה (ידיעות) = א נאכ־
 ריכט, דאס וויסען.
 ידוד (ידידים) = פֿריינד
 ידידים נאמנים = מרייע
 פֿריינד.
 ידידות = פֿריינדשאַפֿט.
 ידיעת המבוע = נאָטור־
 וויסענשאַפֿט.
 ידען = א קענער.
 יהדות = דאס יודישקייט.

ימי.

ימי הגברת = די לעצמע
 דריי מעג פאר שבועות.
 ימי הול = די וואָכענמעג.
 יומא דפגרא = א פֿעסטמאָג
 ימים נוראים = די פֿאַרנד
 טיגע מעג, ראש השנה
 און יום כפור.
 ימות המשיח = משיח'ס
 צייטען.
 יון (יונים) = גרעק.
 יועץ (יועצים) = א באַר
 ראַטער.
 יוצא זיין = א פֿליכט דער
 פֿולען, אָבקומען.
 יוצא ונגמס = א הייטישער
 מענש.
 יוצא לבל הדעות =
 אלעמען צוליעב זון.
 יוצא מן הכלל = אַן
 אויסנאהם.
 יוצא לתרבות רע =
 אראָבגעהן פֿונ'ם גומען
 וועג.
 יורש (יורשים) = אַנ'ערבע
 יורש עצר = קאָנפּרינין.
 יורד = א געפֿאלענער.

יושב (יושבים) = א חסיד
 וואס האלט זיך אויף
 שטענדיג ביי זיין רבי.
 יושב אהל (יושב בית) =
 א שטוב-זיצער.
 יושב בתענית = איינער
 וואס פֿאסט.
 יושר = גערעכטיגקייט.
 יושר מדאי = צו פֿיעל.
 יזכור = דער נאָמען פֿון
 א געבעט, וואס ווערט
 געזאָגט צום אנדענקען
 אָן טויטע.
 יחד (יחיד) = אינאיינעם.
 יחוד = אליין זיין — אָב
 געזינדערמקייט.
 יחוס = אדעל, אָבשטאמונג.
 יחודי (יחידים) = אַנ'איינ-
 ציגער.
 יחודי סגולה = אויסדער-
 וועהלמען.
 יחידות = אָבגעזונדערקייט
 יחסן (יחסנים) = אריס'
 מאַקראַט.
 יי (אָבגעקירצט פֿון יהוה) =
 נאָט.

יצואת.

ים בנרת = דער גענעזארעט זעע.

ימה שמו וזכרו = ס זאל אויסגעמעקט ווערען זיין נאָמען און זיין אַנדענקען. ימין ושמאל = רעכטס און לינקס.

יניקה = דאס זויגען, א נומצען.

יסוד (יסודות) = דער פונדאמענט.

יסורים = ליידען.

יעלה (יעלות) = דער נאָמען פֿון א געבעט, וואס ווערט געזאָגט אים יום כפור נאָך כל-נדרים.

יער (יערים) = א וואַלד.

יפי־פיה (יפי־פיות) = א נאר שעהנע פֿרוי, א קאָקעמקע.

יפת תואר = א פֿרוי מיט א שעהנער געשמאלט.

יפת מראה = א פֿרוי מיט א שעהן פנים.

יצואת = דער ארויסגאנג.

יישר.

יישר כח = נאָט זאל דיך שטארקען.

יין = וויין.

יין דומשומר = דער באַהאַלטענער וויין פֿאַר די צדיקים אויף יענער וועלט.

יין חדש = גייער וויין.

יין ישן = אַלטער וויין.

יין נסך = נישט כשר ער וויין.

יין שרף (יש) = בראַנפֿען.

יכולת = מאַכט, די מעגליכקייט.

ילד = א קינד.

יליד אישה = א טענש.

יליד בית = איינער, וואס איז אויסגעצויגען ביי א פֿאַמיליע.

יללה (יללות) = א קלאַנג.

ילפת = אַן אויסשלאַנג אויפֿן קאָפּ.

ים (ימים) = דאס מער.

ים הגדול = דער אָקעאַן.

ים המלח = דער שווימער ים.

ים המרה = דאס איין מער.

יציאת.

ישראל.

יציאת מצרים = דער ארויסגאנג אויס מצרים.
 יציאת הנשמה = דאס אָוּס-הויכען פֿון דער נשמה.
 יצירה = די באשעפֿונג פֿון דער וועלט.
 יצר טוב = דער מריעב צום גומען.
 יצר הרע = דער רביזער דעמאָן יקנה = די ערשמע אותיות פֿון די ווערמער: יין קדוש, נר, הדלה, זמן.
 יקר = טייער.
 יקרות = א טייערונג.
 יקרן = איינער, וואס נעמט זעהר טייער.
 ירא שמים = א גאָט'ס פֿאַרכטיגער.
 יראה, יראת = פֿאַרכט.
 יראת שמים, יראת הכבוד = גאָט'ס פֿאַרכטיגקייט.
 ירגזון = זיי וועלען ציטערן ירדן = דער הויפט פֿלוס אין פּאַלעסטינא.
 ירקות = גרינצייג, קריי-טעכצער.

ירושלם (ירושלם) = ערב-שאַפֿט.
 יריד = א גרויסער מאַרקטאָג יריעה (יריעות) = א בויגען פֿאַרמעט.
 יש = ס'פֿאַרהאַנגען.
 יש אומרים = א טייל זאָגען.
 ישׁוב = א באוואוינטער אָרט, קאָלאָניאַלערונג.
 ישוב־ניק = א קאָלאָניסט.
 ישוב הדעת = איבערלעגונג, געזעצמאָסיג.
 ישועה (ישועות) = א הילף.
 ישיבה (ישיבות) = א העכערע תלמוד-שול.
 ישיבה של ממה = דאס מעגליכע געריכט.
 ישיבה של מעלה = דאס געמליכע געריכט.
 ישן = אַלם.
 ישקני = קיש מיך.
 ישראל ואוריתא חד הוא = די יודען און די תורה זענען איינס.
 ישראל סבא = דער אַלטער ישראל (א ביינאָמען פֿאַר די יודען).

כהונה.

כבוד = עהרע, אכמונג.
 כבוד (כבודים) = א
 עהרענשמעלע.
 כבוד אב ואם = דאס
 עהרליך האלמען פון
 מאמע-מאמע.
 כביכול = נאָמ.
 בדאי = ס'ווערמ.
 בדמעי = ווי ס'בעדארף זיין.
 בדומה = דעסגלייכען.
 כדור העולם = די ערד
 קוגעל.
 כדו = דערמיט.
 כה וכה = אהער און אהין.
 כהאי לישנא = אָמ אזוי,
 אין דעם לשון.
 כהויה = אזוי ווי ס'איז.
 כהלכה = ווי דאס געזעץ
 הייסט.
 כהן (כהנים) = דער וואס
 האט אין דער צייט פֿונ'ם
 בית המקדש אָנגערעכט
 די עבודה.
 כהן גדול = דער עלטסטער
 כהן.
 כהונה = דאס אָמט פֿון א
 כהן.

ישראל.

ישראל = די יודען.
 ישרן (ישרנים) = א געד
 רעכטער מענש
 ישרנות = גערעכטיגקייט.
 יתור = שמאָפען וואס בלייב
 בען איבער פֿאר'ן שניי
 דער נאָכ'ן אייפֿנעהען
 פֿון די קליידער.
 יתוש = דער נאָמען פֿון
 א פֿליעג, וואס האט
 מיטס'ן געבוירט אין קאָפּ.
 יתום (יתומים), יתומה
 (יתומות) = א קינד, וואס
 בלייבט אָן איינעם אָדער
 ביידע עלטערן.
 יתר על כן = נאך מעהר
 דערצו.

כ.

כ = 20

כאור הבקר = מיט'ן מאָרג
 גענליכט, פֿארמאָג.
 כאחד האדם = איינער ווי
 די אנדערע מענשען.
 כאשר = אזויזוי.
 כבד פה = א שווער-רעד
 דעוודיגער.

כל וכל.

כה הטומאה=די אומריינע קראפט.

כחול הים = ווי זאמד פֿונ'ס ים.

כיד המלך = נאך קעניג-ליכער מאַס.

כידוע = ווי באקאנט.

כיוור = האנדפֿאַס.

כך = אזוי.

כך הוה=אזוי איז געווען.

כך וכך = אזוי און אזוי.

כל = אלע.

כל אמצעי כחות = מיט אלע קרעפטען.

כל בו = אלץ איז אין

איהם, (ווערט באנוצט

צום באצייכענען פֿון א

מענש, וואס איז צו אלע-

מען פֿעהיג).

כל דבר אסור=א יעדע

פֿארבאָטענע זאך.

כל המינים = אלע גא-
טונגען.

כל העולם בלו = די

גאנצע וועלט.

כל וכל = אלעס אין אלעס.

כהרה עין.

כהרה עין=אין אַנ'אויגענ-בליק.

כוכב (כוכבים) = א שטערן

כונה (כונות) = אכויכט, גייסטיגע קאָנצענטראציע.

כוס, כוסה (כוסות) =

גלאָז, בעכער.

כופר בעקר = איינער,

וואס לייקענט אַלץ.

כוש = אבעסיניען.

כותל מערבי=די וועסט-

ליכע וואנד, וואס איז איבערגעבליעבן פֿונ'ס בית-המקדש.

כזב ושקר = ליגען און

פֿאַלשקייט.

כזבן = א ליגנער.

כזית=ווי אַנ'אילבירט גרויס

כה (כחות) = קראַפט.

כה הרבור = די קראַפט

פֿון רעדען.

כה הדמיון = די קראַפט

פֿון דער פֿאַנטאַזיע.

כה המדמה = די פֿאָר-

שטעלונגס קראַפט.

כל זמן.

כל זמן = אזוי לאנג.
כל המתו = זיין גאנצען

צאָרן.

כל טוב = אלעס גוטס.
כל ימיו = אלע זיינע מעג.
כל ימי חיו = זיין גאנץ לעבען.

כל ישראל הברים =
אלע יודען זענען פריינד.
כל ישראל ערבים זה
בזה = אלע יודען האפֿ־
טען פֿאַראַנאָנד.

כל מום רע = יעדער קאָ-
ליקע איז שלעכט.

כל נדרי = דער נאָמען פֿון
א געבעט, וואס ווערט
געזאָגט ערב יום־כפור
אויף דער נאכט.

כל שכן = כאָמש אזוי.
כלא ידע = גלייך ווי ער
וואלט ניט וויסען.

כלב (כלבים) = א הונד.
כלה (כלות) = א פֿאַר-
לאָבטע.

כלה כל הקיצון = אלעס
האט זיך אויסגעלאָזט.

כמה.

כלומר = אזוי צו זאָגען.
כלהוד השור = אזוי
אָבגעפֿאַסעט פֿון אַנאָקס.

כלי (כלים) = געפֿעס.
כלי = א קארנער.

כלי בית = שמובזאכען.
כלי זין = וואפֿען.

כלי־זמר = מוזיקאנמען.
כלי כתיבה = שרייב־
געצייג.

כלי מבשורים = אפֿאַר־
טען.

כלי־קודש = הייליגע זאכען
(ווערט אויך באנוצט צום
באצייכנען פֿון דינים,
רבנים שוחטים א. א. ו.)

כלי שלמה = א גאנץ
געפֿעס, א פֿולקאָמענער
מענש.

כלפי מעדה = אקעגען
הימעל.

כולל = דיסטריקט.
כדל = אלגעמיינהייט.

כלל ישראל = דאס יודישע
פֿאָלק.

כמה = וויפֿעיל.

כמו.

כמו = אזוי ווי.

כמו שכתוב = אזויווי
סישטעהט געשריבען.

כמובן = פארשטעהט זיך.

כמות = קוואנטיטעט.

כמעט = שיער ניט, קוים.

בן = אזוי.

בן יאבדו = אזוי זאלען
זיי פארלירען געהען.

כנופיה = קאמפאניע, קליקע
כנה (כנים) = לווי.

כנהוג = אזוי ווי ס'דארף
צו זיין.

כנסת = פארוואמלונג.

כנסת הגדולה = דאס
גרויסע בית דין אין דער

צייט פֿונ'ם צווייטען בית-
המקדש (שפעטער אָנ'ר
גערופען סנהדרין).

כנסת ישראל = דאס
יודישע פֿאָלק.

כנען = דער נאמען פֿון
פאלעסטינא.

כסא (כסאות) = א שמוהל

כסא הכבוד = גאָט'ס
שמוהל.

כסא המלוכה = די קע-
ניגליכע שמוהל.

כפרה.

כסדר = נאך דער אָרדנונג.

כסיל (כסילים) = א נאָר.
כסף = זילבער, געלד.

כעבדא קמיה מריה = ווי
א קנעכט פֿאר'ן האַר.

כעדות = פֿארמאָג.

כעם = צאָן.

כעסן = א אויסגערגנטער,
כעפרא דארעא = ווי

שטויב פֿון דער ערד.
כף = דאס עלפטע אות

פֿונ'ם אלף-בית.
כף הקלע = א נהנום-
פלאַן.

כפל = מאַפעלט.

כפר = טוכטיפליקאציע.

כפל כפלים = צוויי מאָל
מאַפעלט.

כפוי טובה = אומדאנקבאר

כפול שמונה = אכט מאָל
מאַפעלט.

כפי = לויט.

כפירה = דאס לייקענען.

כפרה (כפרות) = אג' -
אָבלייוונג.

כפרות.

כפרות שלאָגען = א רע-
ליגיעוע צערעמאָניע פֿאר
יומגכפור, וואס באשטעהט
אין דרעהען מיט א היהן
אָדער הוהן איבערן קאָפּ.
כפרות = די היהנער, וואס
ווערען באנוצט צו דער
צערעמאָניע.

כצפיהת כדבש = ווי קובען
געפרעגעלט אין האָניג.
כרוב (כרובים) = נאָמען
פֿון א מלאך.

כרוז = פראַקלאמאציע,
קונדמאכונג.

כריתות = א שיידונגס-
בריעף.

כרך = א גרויסע שמאָרט
כרמל = דער נאָמען פֿון
א בארג אין פאלעסטינא.
כרעים פֿאלען = אניערער
קניען.

כרעים ומשתחיים =
אנידערקניען און זיך
ביקען.

כרפס = פעטרישקע.

כתיבה.

ברת = פֿארשנימען ווערען
פֿונ'ם פֿאָלק, (א טויט
שמראָף פֿונ'ם אמאָליגען
יודישען ביס-דיין).

בשוק (בשפים) = צויבער.
בשורה = אָרענטליך, אזויזוי
דער טנהג איז.

בשר = לויפֿן יודישען דיין
ערלויבט.

בשרין = דאס רייניגען פֿון
געפֿעסען און שטוב-
זאכען אויף פסח.

בשרות = אָנגעהיטקייט.
בשרון (כשרונות) =
טאלענט.

בת בתה (כתות) =
גרופע.

בתב = די שריפֿט.

כתבות = א שפאס.

כתב יד = האנדשריפֿט
כתבי-הקודש = די הייליגע
שריפֿט, תנ"ך.

כתובה = חתונה-פֿארטראג.

כתיבה וחתומה טובה =

דאס פֿארשריבען און
פֿארזיגעלט ווערען צום

בתר.

גומען (א וואונש צום יודישען נייעם יאָהר).
 בתר (כתרים) = א קרוין
 בתר מלכות = די קרוין
 פון דער וועלטליכער הערשאַפֿט.
 בתר תורה = די קרוין
 פון דער געמליכער הער-שאַפֿט, (אויך די קרוין, וועלכע פֿארציערט א ספר תורה).
 ל.

ל = 30

לא = גיין.

לא אדם = א נישט-מענש.
 לא דבים ולא יער = נישט קיין בערען און נישט קיין וואלד נא גלייב-ווערמעל.)

לא די = נישט גענוג.

לא דבישין למד = א שעמטעוויגער קען זיך נישט אויסלערנען.

לא הויה ולא נברא = ס'איז נישט געווען און ס'איז נישט באשאפֿען גע-וואָרען.

לא.

לא היו דברים מעולם = ס'איז קיינמאל נישט געדאכט געוואָרען.
 לא זו הדרך = נישט דאס איז דער וועג.
 לא יזכר ולא יפקד = ס'זאל נישט דערמאָנט און נישט געדאכט ווערען.
 לא יצלה = איינער, וואס טויג צו גאָר נישט.
 לא יהרגיג עלד = שוויג-געלד.
 לא כדרך הטבע = נישט נאטירליך.
 לא מדובשך ולא מעוקצך = כ'זויל נישט לייגן האָניג און נישט דיין גיפֿט.
 לא מש = ער האט זיך נישט געריהרט.
 לא עליכם = נישט פֿאר אייך געדאכט.
 לא עם הארץ חסיד = א גראָבער יונג - איז נישט א פֿרומער.
 לא קם ולא זע = ער איז נישט אויפֿגעשטאנען און זיך נישט געריהרט.

לא.

דא ראיתי ולא שמעתי =
 כ'האב ניש געזעהן און
 ניש געהערט.
 לא תחמוד = זאלסט ניש
 גלוסטען.
 לא תעשה = זאלסט עס
 ניש טון, א פארבאָט.
 לאבוד = פארלוירען ווערען.
 לאו = א פארבאָט.
 לאו דוקא = מאקי אינ-
 מיסטען.
 לאו כל אדם זוכה = ניש
 יעדער מענש איז ווערט.
 לאלתר לחיים = תיכף
 (זאל דיר פארשריעבען
 ווערען) צום לעבען, (א
 וואונש צום נייעם יאָהר).
 לב טוב = א גוט הארין.
 לבנה = דער מאָנד.
 ל"ג בעומר = דער 33. טאָג
 צווישען פסח און שבועות
 (א פעסט פאר קינדער).
 לגבי = א קעגען.
 לגמרי = אין גאנצען.
 להבה = א פלאם.

רויה.

להבא = אין קומענדיגער
 צייט.
 להבדיל = ניש צו פאר-
 גלייכען.
 להומ = גלוסטיג.
 להכעים = צום טראָץ.
 להרג ולאבד = צו פוימען
 און צו פארניכטען.
 ל"ויניק = איינער פון די
 36 פארבאָרגענע צדיקים.
 לזה = איינער, וואס לייזט
 געלד.
 לזה (לוחות) = א קא-
 לענדער.
 לוחות = די צוויי טאָולען
 אויף וועלכע משה האט
 געשריבען די צעהן גע-
 באָט.
 לוי (לויים) = דער דריטער
 שבט פון די יודען, פון
 וועלכען שטאמען די
 כהנים און די לויים.
 רויה = באגלייטונג, דאס
 נאָכגעהן דעם ארון פון
 א פוימען.

לוותן.

לוותן = א מיטהישער פֿיש,
וואס איז אָנגעגרייט צום
עסען פֿאר די צדיקים
אויף יענער העלם.
לולב (לולבים) = א
פאלמע וואס ווערט בא-
נוצט צון א רעליגיעזער
צערעמאָניע אים סכות.
לומדים = לערנערס.
לומדות = געלערנטקייט.
לחה = שפיעכץ.
להיים = צום לעבען.
להלוטין = אכסאָלוט.
לחם = ברויט.
לחם אביונים = אונטער-
שטיצונג פֿאר אַרעמע לייט
לחם משנה = די צוויי
ברויט, וואס זענען פֿאַר-
געשריבען פֿאַר'ן שבת'—
דינען און יום־טובֿ דינען
מיש.
לחצאין = אין דער העלפֿט
ליהודים = צו די יודען,
ווערט באנוצט צו בא-
צייכענען פֿון א פֿרעהליכ-
כער מיטוואַציע.

למד.

למובת = צום נוצען.
ליל שמורים = די ערשטע
צוויי נעכט פֿון ססח.
לילית = דער נאָמען פֿון
א ווייבליכען מיינעל.
ליצנות = שפּעטעריי.
ליצני הדור = די שפּע-
טערס פֿון דער צייט.
לית דין ודות דין =
ניטאָ קיין געזעץ און
ניטאָ קיין ריכטער.
לכה דודי = דער נאָמען
פֿון א לויבליכער פֿאַר'ן
שבת.
לבך נוצרת = דערצו ביזשו
באשאפֿען געוואָרען.
לבלהפחות = וועניגסטענס
לבן = דערפֿאַר.
לבתהלה = צום אָנהויב.
למאי = צו וואס.
למאי נפקא מינה = וואס
איז דער הלוק, וואס
איז דערפֿון געדרונגען.
למד = דאָס צוועלפטע
אות פֿונ'ם אלף־בית.

למדותי

למדות = געלערנטקייט.
 למה הדבר דומה = צו
 וואס איז די זאך גלייך.
 למוד (למודים) = דאס
 לערנען לערנעגענד
 שטאנד.

למדן (למדנים) = א
 געלערנטער.

למזל = צום גליק.

למשל = א שטייגער,
 צום ביישפיעל.

למען השם = פאר גאטס
 וועגען.

לנוי = פאר שעהנקייט.

לסוף = צום ענד.

לעודם = עביג.

לעולם ועד = אויף עביג
 און עביג.

לעולם תמה = תמיד
 זאלסטו געהמען.

לעזאזל = פארין רוח.

לעילא ולעילא = העכער
 און העכער.

לעתיד לבוא = אין קור-
 מענדיגער צייט.

לעת עתה = דערווייל.

לשון.

לפי הצורך = נאכ'ן באדארף
 לפי ערך = נאכ'ן ווערט.

לפנים = ס'זאל זיך דאכמען
 לפנים משורת הדין =

מעהר ווי דאס געזען
 שרייבט פאר, מעהר ווי

דער דין איז.

לין (לצים) = מיוועל.
 שפעטער.

לצנות = שפעטעריי.

לקוי חמה = זונען-פיג
 סטערניש.

לקוי לבנה = מאָנד-פיג
 סטערניש.

לקח'ענען = געהמען אָהן
 יענעם וויסען.

לשון (לשונות) = צונג.
 שפראך.

לשון הרע = שלעכטע
 רייד.

לשון זכר = מעגליך גע-
 שלעכט (גראַמאַטיש).

לשון יחיד = איינצאָהל.
 לשון נקבה = ווייבליך

געשלעכט (גראַמאַטיש).
 לשון קודש = העברעאיש.

מאריך.

מאי מעמא = צו וואס.
 מאי דהוה דהוה = וואס
 ס'געווען איז געווען.
 מאי דקמרו רביצין =
 וואס די רביצין האט גע-
 זאגט (ווערט באנוצט
 אלס שפעט-וואָרט פֿאר
 איינעם, וואס ווייסט נאָר-
 גיט.)
 מאי קא משמע לן =
 וואס לאָזט ער מיך הע-
 רען.
 מאכל (מאכלים) = שפיז
 מאכל מלכים = קעניג
 ליכע שפיז.
 מאמין (מאמינים) = א
 גלויביגער מענטש.
 מאמר (מאמרים) = א
 אויפזאץ, א אויסשפרוך.
 מאננס זיין = צווינגען,
 שענדען.
 מאריך זיין = עפעס ברייט
 דערצעהלען.
 מאריך ימים זיין = לאנג
 לעבען.

לשון.

לשון רבים = מעהרצאָהל.
 לשם מצוה = פֿאר אַ מצוה
 וועגען.
 לשם שמים = פֿאר גאָטס
 וועגען.
 לשנה הבא בירושלים =
 אין קומענדיגען יאָהר צו
 זיין אין ירושלים.
 לשנה טובה תכתב
 ותחתם = צו א גוט
 יאָהר זאלסטו פֿארשרי-
 בען און פֿארזיעגעלט
 ווערען. (א וואונש צום
 נייען יאָהר).
 לתשמיש = צום באנוצען.
 מ.
 מ = 40
 מאבד עצמו לדעת = זיך
 אליין אומברענגען.
 מאה (מאות) = הונדערט.
 מאה אלף = הונדערט-
 טויזענד.
 מאוים'דיג = שרעקליך.
 מאום = עקעלדיג.
 מאור הגולה = א ליכט
 פֿונם גלות (א מיטעל
 פֿאר א רב).

מבויש.

מבויש ווערען = פֿאַר-
 שעחטען זיך.
 מבול = א גרויסע איבער-
 ישועמונג.
 מבולבל ווערען = פֿאַר-
 מישט ווערען אין די גע-
 דאנקען.
 מבזה זיין = כאליידיגען.
 מבזה = פֿאַראכטעט, פֿאַר-
 שפּאַטעט.
 מבחר = דאס בעסטע.
 מבטויה זיין = פֿאַרזיכערן.
 מבטל זיין = צו נישט
 מאַכען.
 מבין (מבנים) = א קענער.
 מבין כל דבור = ער
 פֿארשטעהט יעדעס וואָרט.
 מבינות = קענערשאַפֿט.
 מבקר חולים זיין = דאס
 באזוכען פֿון קראַנקע.
 מביש זיין = פֿארשעהטען.
 מבשר טוב = א אָנזאָגער
 פֿון גוטע נאָכריכטען.
 מגביל זיין = אָבגרעניצען,
 באשטימען.
 מגדל זיין = דערציעהען.

מגע ומשא.

מגדל בבל = דער טורם
 פֿון בבל.
 מגולגל ווערען = פֿאַרוואַנ-
 דעלט ווערען.
 מגונה = ניט־שעהן, ישענ-
 דליך.
 מגושם דיג = מאמעריאָליס-
 מיש, פֿאַרגרעכט.
 מגזם זיין = איבערשרייבען.
 מגיד (מגידים) = א פֿיער-
 דינער.
 מגידות = דאס פרעדיגען.
 מגילה, מגילת אסתר =
 די דערצעהלונג איבערן
 נס־פֿורים.
 מגיר זיין = דעם יודישען
 גלויבען אָננעמען.
 מגלה זיין = אנטפלעקען.
 מגן דוד = דער פֿאנצער
 דוד'ס, דאס יוד. נאצ.
 מכייען, וואס בא-
 שמעהט פֿון צוויי צוזא-
 מענגעזעצטע דרייעקען.
 מגע ומשא = באריהונג,
 באציהונג.

מגפה.

מגפה (מגפות) = עפידע-
טיע.

מדבר (מדבריות) = וויס
טעניש.

מדה (מדות) = א טאָס,
אייגענשאַפֿט.

מדה בנגד מדה = א טאָס
פֿאַר א טאָס.

מדות טובות = נומע איי-
גענשאַפֿטן.

מדות רעות = שלעכטע
אייגענשאַפֿטן.

מדת הדין = דאס שטרענגע
פֿאַרנעהן נאָכ'ן געזעץ.

מדת הרחמים = דאס
פֿאַרנעהן נאך דער בארט
הערציגקייט.

מדות = קראַנקייט.
מדוע = פֿאַרוואָס.

מדורי גיהנום = די אָב-
טיילונגען פֿונ'ם גיהנום.

מדתה זיין = פֿאַרשטייען.
מדי יום ביומ = טאָג פֿאַר
טאָג.

מדי חודש בחודש =
טאָגס פֿאַר טאָגס.

מה.

מדירה = דאס מעסטען.
מדינה (מדינות) = אלאנה.

פראָוויניץ.
מדינת היום = לענדער

איבער יענער זייט ים.
מדקדק זיין = גענוי אכטזאָונג
געבען.

מדרגה (מדרגות) =
שמאַפֿעל, שמופֿע.

מדריך זיין = עמיצען אויפ'ן
נומען וועג פֿיהרען.

מדרש = א זאמלונג פֿון
דרשות און לעגענדען.

מה אנו ומה חינונו = וואס
זענען מיר, און וואס איז
אונזער לעבען.

מה בכך = וואס איז אין
דעם.

מה הטאן = וואס האבען
זיי געזינדיגט.

מה טוב ומה נעים =
ווי גוט און ווי לעבליך.

מה יפית = דער נאָמען
פֿון א געזאנג פֿאַר'ן
שבת'דיגען טיש.

מוכר.

מהליך = א גאנג.
 מואב = דער נאָמען פֿון א
 פֿאַלק, וואס האט געד
 וואוינט אין פאלעסטינא.
 מובהקן = קלאָר, מיכטיג.
 מודה אני = דער נאָמען
 פֿון א מאָרגען-געבעט.
 מודה זיין = זיך צו עפעס
 באקענען
 מודה ומתודה זיין = זיך צו
 עפעס באקענען און זיך
 ארויסזאָגען.
 מודיע זיין = צו וויסען געבען
 מודעה (מודעות) = א
 באקאנטמאכונג.
 מודה = איינער, וואס נעמט
 פֿאַר די באשניידונג פֿון
 א קינד לויט'ן יודישען
 געזעץ.
 מוחל זיין = פֿאַרנעבען.
 מוכן ומזמן = גרייט און
 פֿאַרטיג.
 מוכר ספרים = איינער,
 וואס פֿאַרקויפט ביכער.
 מוכר תבואה = איינער,
 וואס פֿאַרקויפט תבואה.

מזה נאה אילן זה = ווי
 שעהן איז דער בוים.
 מזה פֿשתנה = פֿאַר וואס
 איז אנדערש, (די ערשמע
 ווערטער פֿון די פֿיער
 פֿראגען, וואס דאס יונגסטע
 קינד פֿרענט אין די סדרה
 נעכט).
 מזה כל רעש = וואס איז
 אזא געפילדער.
 מזה נאבל = וואס וועלען
 מיר עסען.
 מזה שמכם = ווי הייסט
 איהר,
 מהדר זיין = באמראכטען.
 מהדרין מן המהדרין =
 די אָבגעהיטסטע פֿון די
 אָבגעהיטע.
 מהול = באשניטען.
 מהומה (מהומות) =
 א געטומעל.
 מהות = די קוואליטעט.
 מהיום והלאה = פֿון היינט
 און ווייטער.
 מהיבתי תיתי = פֿאַר וואס
 נישט.

מולד.

מולד = דאס נייגעבוירען
 ווערען פון דער לבנה.
 מום = א קערפערליכער
 פעהלער.
 מומחה (מומחים) = א
 פאכמאן.
 מומר = משומד.
 מוסד = איינריכטונג, א
 אינסטיטוציע.
 מוסרף זיין = צוגעבען.
 מוסף = צוואפגעבעטען
 פאר שבת און יום טוב
 אין דער פריה.
 מוסר = מאראל, שטראפרייד
 מוסרין = מאראל פרעדיגען
 מוסר השכל = א מאראל
 לישע פענטענין.
 מוסר מודעה זיין = צו
 וויסען טון און באקאנט
 געבען.
 מוסר נפש זיין = זיך
 אפפערן.
 מוסלא = וואנדערליך.
 מוסלג = אויסגערופען.
 מופת (מופתים) =
 וואונדער.

מושל.

מוצאי יום טוב = דער
 אויףדערנאכט נאך יום
 טוב.
 מוצאי שבת = שבת צו
 נאכטס.
 מוקצה = אָבגעזונדערט.
 מוקצה מחמת מאום =
 אָבגעזונדערט, פאר עקל
 מוקשה'דיג = שווער.
 מורא = פאָרכט.
 מורה דרך = וועגווייזער
 מורה הוראה = א לעהרער
 פאר רעליגיעזע למורים
 (א טימעל פארן רב).
 מורשה = א אייגענטום.
 א ערבשאפט.
 מושב = א באוואוינטער אָרט
 מושב זקנים = א חיוז פאר
 אלטע אומפארזאָרנטע
 לייט.
 מושלים = א פולקאָמענער
 מעניש.
 מושלים בכל המעלות =
 א פולקאָמענער אין אלע
 נומע אייגענשאפטען.
 מושל = א הערשער.

מותר.

מותר = ט'איז ערלויבט.
 מזבה (מזבחות) = אלטאר
 מזדור זיין = וואָרענען.
 מזוג זונגים זיין = פּאַרען.
 מזודה (מזוזות) = א שטיי-
 קעל פאַרמעט, באשריעד
 בען טיט א אַכשניט אויס
 דער תורה, וואס ווערט אָנג-
 געקלאָמט אויף די ביי-
 שמירליך פֿון די מירען.
 מזומן (מזומנים) = באַר-
 געלד.
 מזומן בענשען = ווען דריי
 בענשען אינאיינעם נאָכ'ן
 עסען.
 מזונות = שפייז, דערנעהר-
 רונג.
 מזונות = א לויב-שפרוך
 פֿאַר'ן עסען פֿון אייעריגען
 געבעקס.
 מזיגה = דאס אָנגיעסען,
 איינשענקען.
 מזיק (מזיקים) = א טיי-
 וועל, איינער וואס טוט
 שאַדען.
 מזכה זיין = באשיינען.

מחבק.

מזכיר = א פּעקרעטער.
 מזל = גליק, שיקזאל,
 גענויש.
 מזלות = פלאנעמען.
 מזל וברכה = א געבענשט
 גליק.
 מזל טוב (מזלא טבא) =
 גוט גליק (א וואונדז אויף
 שמחות).
 מזלזל זיין = גערינגשעצען.
 מזמור (מזמורים) = א
 הימן, פּסאלם.
 מזנה זיין = זיך פֿראַסמי-
 טואירען.
 מזער = וועניג.
 מזרה = די זייט וואו די
 זון געהט אויף.
 מזרה = דער גאָמען פֿון
 א בילד, וואס ווערט
 אויפֿגעהאנגען אויף דער
 מזרח-וואנד.
 מח (מחות) = געהירן.
 מחבק (מחבלים) = א
 טייוועל.
 מחבק ומנשק = האלצען
 און קישען.

מחבר (מחברים) = אוי-
טאָר, פֿארפּאָסער.
מחיר זיין = באַנייען.
מחויב = פֿארפּליכטעט.
מחולק = אָבגעטיילט.
מחויף לוח = עקסטער דעם.
מחויף למחנה = אויסער
דעם געזעלשאַפֿט.
מחורתן (מחורתנים),
(מחורתנת) = טעגשען
וואס האבען זיך מיטאנ-
אַנד פֿארשוועגערט.
מחורתן שאַפֿט = דאס
אָנקעהרען זיך פֿון די
מעגשען, וואס האבען זיך
פֿארשוועגערט.
מחזור (מחזורים) = א
זאמלונג פֿון געבעטען
פֿאר די ימים־טובים.
מחזיר למוטב = אומ-
קעהרען זיך צום גוטען.
מחק = אויסמעקען.
מחויב זיין = פֿארפּליכטען.
מחיה = לייונג.
מחיה זיין = דערקוויקען.

מחיר נפשות זיין = דער-
קוויקען די הערצער.
מחיה מתים = דאס לע-
בעדיג מאכען פֿון טויטע.
מחילה (מחילות) = פֿאר-
געבען.
מחיצה (מחיצות) = א
שיידעוואַנד.
מחלל זיין = פֿארשוועכען.
מחלוקת = קריגעריי.
מחמיר זיין = דערשוועכען.
מחמת = צוליעב, דורך.
מחנה (מחנות) = א לא-
גער, א גרויסע צאָהל.
מחרים זיין = אין חרם אריין
לעגען.
מחשבה (מחשבות) =
געדאַנק.
מטבע (מטבעות) = מע-
טאלען געלט.
מטה (מטות) = א בעט,
דאס געשמעל אויף
וועלכען ס'ווערט גע-
טראָגען א טויטער.
מטהר זיין = רייניגען, דאס
אָבוואשען פֿון א טויטען.

מטה.

מטה למטה = טיעפער
 און טיעפער.
 מטופל = איינער, וואס האט
 א סך קליינע קינדער.
 מטורף = א פארווירטער
 ממושמש = פארווישט.
 מטיב זיין = בעריקזיכטיגען
 מטיף (מטיפים) = פרע-
 דיגער.
 מטלטלין (מטלטלים) =
 בעווענליכע זאכען.
 מטמא זיין = פאראומריי-
 גיגען.
 מטמון = א שאץ.
 מטעים זיין = באטאָגען.
 מטריח זיין = באמיהען.
 מי = ווער.
 מי יודע = ווער ווייסט.
 מי שברך = דער נאָמען
 פֿון א געבעט, וואס ווערט
 געזאָגט פֿאר עטיצענס
 געזונד.
 מי שמך רראש = ווער
 האט דיך געמאכט צו א
 עלטסטען.
 מראש זיין = פֿארצווייפלען.

מים.

מיבם זיין = דאס נאָכ'ן
 יודישען דין פֿאָרגע-
 שריבענע חתונה האבען
 מיט דער פֿרוי פֿון א ברודר-
 דער, וואס איז אָהן קינדער
 געשמאָרבען.
 מיד = זארי, זאָפֿארט.
 מיד ליד = פֿון האנד צו
 האנד.
 מיוחד = באזונדער.
 מיהוש = א קרענק.
 מ י ו ח ס (מיוחסים).
 מיוחסת = אריסטאָקראַט,
 אריסטאָקראַטין.
 מיושב = איבערלעגט.
 מירא = זאל זיין.
 מילה = דאסמענליכעגליעד
 מילי דעקמא = וועלטליכע
 רייד (אין הסוך צו דברי
 תורה).
 מים = וואסער.
 מים אחרונים = וואסער
 צו וואשען די הענד
 נאָכ'ן עסען.
 מים שלנו = וואסער וואס
 האט איבערגעגעכמיגטאון
 ווערט באנוצט צום קנע-
 טען פֿון מצות.

מימרא.

מימרא = אויסשפרוך.
 מין (מינים) = גאמונג, סארט.
 מינקת = א פרוי, וואס זוינט א קינד.
 מישב זיין = זיך איבער לעגען.
 מיתה (מותות) = טויט.
 מיתה המופה = א פלר צימדיגער טויט.
 מיתה משונה = א אומ נאטירליכער טויט.
 מכבד זיין = עמיצען בא עהרען.
 מכה (מכות) = א וואונד א פלאג.
 מכה שלא כתובה בתורה א פלאג, וואס איז ניט גערעכט אין דער תורה.
 מכוער = אבשייליך.
 מכה = וועגען.
 מכה אל הפועל = פונ'ס קעגען צום טון.
 מכירת יוסף = דאס פאר קויפען פון יוסף'ן.

מלא.

מכמה טעמים = דורך עטליכע מאַטיווען.
 מכנים אורה = א נאסט פריינדליכער מענטש.
 מכנים זיין בברותו של אברהם = אריינברענגען אין בונד פון אברהם'ען (מל זיין א קינד).
 מפניע זיין = אונטערשעניג מאכען.
 מכפר זיין = פארגעבען.
 מכרין זיין = אויסרופען.
 משול = א שטרויכלונג.
 מכשירים = אפאראטען, ווערקציג.
 מכשף (מכשפים) = צויבערער.
 מכשפה (מכשפות) = צויבערין.
 מכות רצה = גרוואַסע שלעג.
 מל זיין = דאס ריטועלע באשניידען פון א קינד.
 מלא שמחה, מלא חדוה פול פרייד.
 מלא חן = פול מיט חן.

מלא.

מליין.

מלבוש ומנעיל זיין =
אָנקליידען און אָנשיכען.

מלה במלה = וואָרט ביי
וואָרט.

מלוה זיין = נאָכגעהן ביי
א לוייה.

מלוה = איינער, וואס פאר-
לייחט געלד.

מלוה מלכה = די סעודה
פֿון שבת צו נאכטס.

מרכבה (מלוכות) = קע-
ניגרייך.

מלופס = נאָמען פֿון א
וואָקאל - צייכען (גלייך
דער וואָקאל u).

מלון = ווערטערבוך.

מלח = זאלץ.

מלחמה (מלחמות) =

קריעג.

מליצה (מליצות) =

פֿראזע.

מדיין (מליצים) = פֿיר-

שפּרעכער.

מליין טוב, מליין וישר =

א גוטער גערעכטער.

פֿירשפּרעכער.

מלא בעם וחמה = פֿול
גריטצאָרן.

מלא כרמון = פֿול ווי א
מילגרוים.

מלאכה (מלאכות) = א
ארבייט, האנדווערק.

מלאכת החשבון = אריש-
מעטיק.

מלאכת הנגינה = טויק.

מלאך (מלאכים) = אנ-
גענעל.

מלאך דומה = דער מלאך
וואס האט די הערשאפט

איבער די טויטע.

מלאך המות = דער מלאך
פֿונ'ס טויט.

מלאכי חבלה = די מלאכים
וואס פֿלאַגען דעם טויטען

מלאכי השרת = די
מלאכים, וואס באדיענען

נאָם.

מלבוש (מלבושים) =
קלייד.

מלבוש ערומים = דער
וואס שופֿ אָן נאקעמע

(נאָם).

מלך.

מלך = דער נאָמען פֿון אַ
אַבנאָט, צו וועלכען מען
פֿלעגט מקריב זיין די
אייגענע קינדער.
מלך בכפה = איינער, וואס
באהערשט די וועלט,
מלך מלכי המלכים =
דער קעניג איבער אלע
קעניגע, (נאָט).
מלך עליון = דער אוי-
בערשטער קעניג, (נאָט).
מלכה = די קעניגין.
מלכות = קעניגרייך.
מלכותא דארעא = דאס
וועלכליכע קעניגרייך.
מלמד (מלמדים) = א
לעהרער פֿון יוד. רעלי-
גיעזע למודים.
מלמד זכות זיין = פֿאַר-
טיידיגען.
מלמדות = דאס אונטער-
ריכטען.
מלומדת = א געלערנטע.
מלקות = שלעג.
מלישין (מלשינים) =
דענוציאָנט.

מ

מם = דאס דרייצעהנטע אות
אין אלף־בית.
ממה נפשך = אָדער אזוי,
אָדער אזוי.
ממון = געלד.
ממון קרה = קרח'ס פֿאַר-
מעגען, א גרויס פֿאַר-
מעגען.
ממזר (ממזרים) = בענ-
קירט.
ממילא = פֿון זיך.
ממונה = א פֿאַרוואלטער
ממיתין = טויטען.
ממלא מקומו = שטעל-
פֿאַרטרעטער.
ממש = אין דער ווירק-
ליכקייט.
ממשות = די ווירקליכקייט.
ממשלה = הערשאַפֿט.
ממתיק זיין = פֿאַרויסען.
ממת קים = צוקערליך
(ווערט כאַנצט שטאַט
געלד).
מן = די שפיין, וואס די
יודען האבען גענעמען
אין דער מדבר.

מנדר.

מנדר זיין = עפעס אויף זיך נעמען צו דערפולען מנדר זיין = שפענדען.
 מנדה יפה = א שעהנע גאב.
 מנדה (מנהגים) = א גע-וואוינהייט.
 מנהג העולם = א אלגע-מיינע געוואוינהייט.
 מנהיג = א פיהרער.
 מנהל = א דירעקטאר.
 מנוול = א געטייער מענש.
 מן הסתם = וואהרשיינליך.
 מן השמים = פֿיגים הימעל.
 מנוחה = רוה.
 מנודה (מנורות) = לייכט-שער.
 מנחה = דאס פארנאכט-געבעט.
 מנחם אב = זעה : אב.
 מנחם אבל זיין = דאס פרייסטען פֿון איינעם וואס שרייערט נאך א פריסטען.
 מגיה וביה = טאקי זארוי.
 מגין (מגינים) = צעהן מענשען, וואס דאווענען אין איינעם.

מסירת.

מיט מגין און קנין = מיט לייב און לעבען.
 מניעה (מניעות) = הינדערניש.
 מנצה זיין = כאזיענען.
 מסדר קדושין זיין = פֿאר-נעהמען די רעליגיעזע חתונה צערעמאניע אונטער דער חופה.
 מסביר זיין = דערקלערען.
 מסובין = אָנגעלעהנט.
 מסוגל = פֿעהיג, פֿאסיג.
 מסוכן = געפעהרליך.
 מסופק זיין = צווייפלען.
 מסור = דענונציאנט.
 מסורה = טראַדיציע.
 מסחר (מסחרים) = האנדל.
 מסיג גבול זיין = דאס פֿארגרייפען זיך אקענען יענעם רעכט אָדער גע-זיין.
 מסית ומדיח = איינער וואס רייצט אָן.
 מסירה (מסירות) = דע-נונציאציע.
 מסירת נפש = אויפֿאָס-פֿערונג.

מסכים זיין = באשטעטיגען
 מסכתא (מסכתות) = א
 מאקמאט אויס'ן תלמוד
 מסלק זיין = דעפאניערען
 מסע (מסעות) = רייזען
 מספד זיין = א הספד
 האלמען
 מסקנה (מסקנות) = קאנ-
 סעקוענין
 מסרין = הענגזיערען
 מסתמא = וואדערשיינליך
 מעמוד זיין = עמיצען ארער
 עפעס איבערנעהן
 מעביר גדלה זיין = עקס-
 הערעדירען
 מעדני מלכים = קעניגליכע
 יאציען
 מעוברת = א שוואנגערע
 פרוי
 מעודצור = „א שטארקער
 פקלזען“ די ערשטע צוויי
 ווערטער פון א ליער,
 וואס ווערט געזונגען אים
 הנוכח
 מעורב = א מינדערתימ

מעות = געלד
 מעות המים מעות המין
 = דאס געלד, וואס ווערט
 פארטיילט פאר ארעמע
 אויף מצות
 מעיד זיין = צייגענשאפט
 זאגען
 מעין זיין = זיך דערוועגען
 מעין אין סוף = א קוואל
 און אנ'עק
 מעין מודר = א זאמלונג
 פון רעליגיעזע געזעצען
 פאר פרויען
 מעיב זיין = אויסהאלטען
 מעלה (מעלות) = אייגענ-
 שאפט, שטאפעל
 מעלה למעלה = העכער
 און העכער
 מעלי גדה זיין = איבער-
 קייען
 מעמד = שטאנד
 מעמדה = א זאמלונג פון
 אראנטענטען אויס תנ"ך
 אין מדיש, וואס ווערען
 געזאגט יעדען טאג נאכ'ן
 דאווענען
 מענה לשון = א זאמלונג
 פון געבעטען פאר פרויען

מערכ.

מפסיק.

מערכב = די ווייס וואו די זון פארנעהט.
 מערה (מערות) = א הייל.
 מעריב = דאס אבענדיגע בעט.
 מערבה = א אכשעצונג.
 מערת המפלה = די הייל וואו די אבות ליגען בא גראבען.
 מעשה (מעשיות) = א געשעה עניש, א געשיפט.
 מעשה בראשית = די באשאפונג פון דער וועלט.
 מעשה מרכבה = טעאגאגיע.
 מעשה נסים = וואונדער ליכע געשעהענישען.
 מעשה שחרית = א מעשה וואס איז געשעהען.
 מעשה שמשן = א זאך, וואס דער שמש קען אכטן.
 מעשה עונן = אגאגיע.
 מעשים אשר לא יעשו = זאכען וואס מען זאל נישט טון.

מעשים בכל יום = מאן מעגליכע זאכען.
 מעשים טובים = גוטע מאמען.
 מעשר = דער צעהנטער מייל.
 מעשר עני = דער צעהנטער מייל, וואס ווערט אבעגליבט פאר ארעמע לייט.
 מעת לעת = די צייט פון 24 שעה.
 מפורד = שעהן.
 מפורק = פארצערטעלט.
 מפורסם = באקאנט.
 משמור = דער לעצטער אָב שניט פון דער סדרה, וואס ווערט פֿאָרנגעלייענט ביים אויפֿרוֹען צו דער תורה.
 משיל זיין = אומציימיג געווינען.
 משיב זיין = איבערכייטען.
 מפלה (מפלות) = א געדערלאגע.
 מפלל זיין = זיך קלינגלען.
 מפסיק זיין = איבערהאקען.

מפצור.

מפציר זיין = שטארק בעמען
 מפקיר זיין = עפעס פריי
 לאזען.
 מפרגם זיין = דערנעהרען.
 מפרש (מפרשים) = קאָר
 מענטשאַטאָ.
 מצב = סיטואציע.
 מצבה (מצבות) = א גע-
 דענקשטיין פאר א שוימען
 מצד = פון זייטען.
 מצה (מצות) = אומגעזי-
 ערט ברויט, וואס ווערט
 געגעסען אים פסח.
 מצה שמורה = מצות גע-
 כאקען פון אָבנעהיטען
 ווייץ.
 מצודה = א פעסטונג.
 מצוה (מצות) = רעליגיעז-
 זער געבאָט.
 מצות עשה = א פאָזיטיווער
 געבאָט.
 מצורע (מצורעים) = א
 קרעציגער.
 מצה אשה זונה = די
 פֿרעכהייט פון א פראָס-
 טיטואירטער.

מקובל.

מציאה (מציאות) = א
 געפונענע זאך, א גי-
 ליגע זאך.
 מציל זיין = אָבראטעווען.
 מציצה = דאס אויסזיגען
 פֿונ'ם בלוט ביי א גע-
 טל'עטען קינד.
 מצליח זיין = באַגליקען.
 מצער זיין = קרענקען.
 מצרף זיין = צוצעהלען.
 מקבל זיין = אָנגעהמען.
 מקבל באהבה זיין = אַג-
 געהמען פֿאר ליעב.
 מקבל פנים זיין = זיך מיט
 עמיצען זעהן, עמיצען
 באַגריפען.
 מקביר זיין = באַגראָבען.
 מקדים זיין = זיך פֿאַר-
 פֿריהען.
 מקדש זיין = די צערעמאָניע
 אונטער דער חופּה, וואס
 באַשטעהט אינ'ם אָנטון
 דאס רינגעל דער בלה.
 מקובל (מקובלים) = א
 קאַכאַליסט.

מקוה.

מדרור.

מקוה = א וואסער-באסין
 צום טוב לען זיך וואס
 ווערט געמאכט נאך דע-
 ליניענע פֿאַרשריפטען.
 מקום (מקומות) = א אָרט
 מקום מנוחה = א אָרט
 אויף אויסצורוהען.
 מקום קדוש = א שול, א
 קלויז.
 מקשון ועד גדול = קינד
 און קייט.
 מקמין זיין = קאַרנען.
 מקור = קוואל.
 מקורב (מקורבים) = זעה
 קרוב, אויך א חסיד וואס איז
 א נאָהנטער פֿריינד פֿון
 זיין רבי.
 מקח = פֿריין.
 מקח מעות = א אַבגע-
 נארטער קיף.
 מקמרג = זעה קטנור.
 מכים זיין = דערפֿולען.
 מקלקל זיין = פֿאַרדארבען.
 מקנא זיין = ניט פֿאַרגיגען.
 מקפיד זיין = פעדאנט זיין
 מקפח פרנסה זיין = עמיצען
 קערצען אין דער פֿרנסה.

מהצר ימים זיין = עמיצען
 קערצען די יאָהרען.
 מקרב זיין = דערנעהנטערן.
 מקרה = א טרעפֿונג.
 מקריב זיין = אָפֿערן.
 מקשה לילד = שווער צו
 קינד געהן.
 מכ = הער.
 מרא דעלמה = דער האַר
 פֿון דער וועלט.
 מרא דאתרא = דער האַר
 פֿונ'ס אָרט. (א פֿיטעל
 פֿאַר א רב).
 מראה = ערשיינגונג.
 מרבה דברים, מרבה
 שמות = פֿיעל רייד —
 פֿיעל נאָרטישקייטען.
 מרגיש זיין = פֿיהלען.
 מרגל (מרגלים) = שפּיאָן.
 טרעדלעך.
 מרגליות = פֿערל.
 מרה שחודה = אומעט,
 מעלאַנכאָליע.
 מרויח זיין = געווינען.
 מרוצה זיין = אינוויליגען.
 מדרור = ביטערקייט, כריין.

מרחם זיין = זיך דערפאר
 רעמען.
 מרחיק = באר.
 מרחקים = אין ווייטע
 לענדער.
 מרחשון = דער נאמען
 פֿונעם אכטען טאָגאָמ
 (זעה חשון).
 מרידה (מרירות) = א
 אויפשמאנד.
 מרמזה = זעה : מעשה
 מרכזה.
 מרמז זיין = אָנזייטען.
 מרנן זיין = הויך עסטעס
 זאָגען.
 מרעיש עולם זיין = אויפֿֿ
 רודערן די וועלט.
 מרשעת = א שלעכטע פֿרוי
 משא = א לאַס.
 משא ומתן = האנדעל.
 משגח (משגיחים) = א
 אויפֿזעהער.
 משך זיין = זיך פֿארשווער
 גען.
 משוגע משוגעת (משוגעים)
 = גייסטיג קראַנק.

משולח = זעה שליח.
 משומד (משומדים).
 משומדת = א רענעגאָס
 משונה = פֿארענדערט.
 משועבד = אונטערמעניג.
 משורר (משוררים) =
 א כאַריסטי ביי א חזן.
 משחית (משחיתים) =
 צערשמערער.
 משי = זייד.
 משיג זיין = באַנרייפֿען.
 משיח = דער געזאלבטער,
 דער דערלייזער.
 משיח לפי תמו = איינער,
 וואָס רעדט נאָיוו.
 משחק בקביה = איינער,
 וואָס שפּיעלט אין קאָרטען.
 משך = דויער, פֿאַרמזעצונג
 משכב זכר = האַמאָסעק
 סואַליזם.
 משכון (משכנות) = א
 פֿאַנד.
 משכיל (משכילים) =
 א אויפֿגעקלערטער, (אַנֿי
 הענגער פֿון דער השכלה).

משכן

משכן = דער פראווינצארי
 - שער מעמטל אין משה'ס צייטן און געטעמער.
 משל (משלים) = ביישטיעל, פאראבעל.
 משלח זיין = אוועקשיקען
 משלחת = א אנשיקעניש.
 משלים שנתו זיין = אויס- לעבען דאס יאהר.
 משמה זיין = זיך פֿרעהען, וואוילטון.
 משמור (משמורים) = וואכט.
 משמעות = באדייטונג, זין.
 משנה מקום זיין = פֿארד- ענדערן דעם וואוינארט.
 משנה מקום משנה מזל = פֿארענדערט דעם אָרמ, פֿארענדערט דאס גליק.
 משנה שם זיין = פֿארענ- דערן דעם נאָמען.
 משנה (משניות) = א זאמ- לונג פֿון געזעצען אין 6 סראקסאטען פֿון יהודה הנשיא.
 משנה למך = וויצעקעניג

מת

משנבנם אדר מרבין
 בשמחה = קומט דער חדש אדר — פֿארטערט זיך די פֿרייד.
 משער זיין = זיך פֿאר- שמעלען.
 משפחה (משפחות) = פֿאמיליע.
 משפט (משפטים) = געזעץ, אורטייל.
 משפיע זיין = בעאיינפלוסן מען.
 משקה (משקאות) = גע- נערטענק.
 משקל = א געוויכט.
 משמש בקודש = א אגד געשמעלטער פֿון יודישע רעליגיעזע אינסטיטוציעס.
 משרת (משרתים) = דינער.
 משתדל זיין = זיך פֿאר- ווענדען, אינבערוועניערען.
 משתין זיין = אורינירען.
 מת (מתים) = א מויטער.
 מת מצוה = א מויטער, וואס ווערט געפֿונען אין

מתורה.

נבדל.

מתנגד (מתנגדים) = א
 געגער.
 מונגה (מתנות) = גע-
 שענק גאָב.
 מתנצל זיין = זיך פארטיי-
 דיגען.
 מתנת יד = א פאטש.
 מתעסק זיין = זיך באפא-
 סען, באשעפטיגען.
 מתפלל זיין = דאווענען.
 מתקן זיין = פארבעסערן
 רעפארמירען.
 מתרה זיין = וואַרענען.
 מתרעם זיין = כרוג ווערען,
 פאראיבעל נעהמען.
 נ = 50
 נאך = אויסשווייפונג.
 נאמן (נאמנים) = א
 באגלויביגמער, א פאר-
 מיענס-מאן, אַנגעשטעל-
 מער.
 נאמנות = באגלויבטקייט.
 טריישאפט.
 נבדל ונשתומם = דער-
 שראַקען און פאַוואונ-
 דערט.

דער גאס און וועלכען
 ס'איז א מצוה צו בא-
 גראַבען.
 מתודה זיין = זיך באקענען.
 מתוך = פון.
 מתוכה זיין = דיסקומיערען.
 מתחוב זיין = זיך פאר-
 פליכטען.
 מתחתן זיין = זיך פאר-
 שווערען.
 מתו = ווען.
 מתיקות = זיסקייט.
 מתיר זיין = ערלויבען.
 מתיר נדר זיין = ערלויבען
 גיט צו האלטען א נדר.
 מדבון זיין = בעאכטיגען.
 קאנצענטרירען די גע-
 דאנקען.
 מתמיד (מתמידים) = א
 פליסיגער טעניש.
 מתן בפתר = גאָב אין
 פארבארגענעם.
 מתן תורה = די געזעצנע-
 בונג צו די יודען אויפ'ן
 בארג סני דורך גאָט און
 משה'.

נבול

נבול פה = אומץ אראלישע רייד.

נבואה (נביאות) = פראָ פּעטענטום.

נביא (נביאים) = נביאה = א פראָמפט, א זעהער.

פארציימיגער יודישער הייליגער וואס פלעגט

פאראויסזאָגען דאס קור מענדיגע און מוסר'ן דאס פאלק.

נביאים = ביכער פֿונ'ס תנ"ך אין וועלכע ס'זענען פֿאר'ט

שריעבען די רייד פֿון די נביאים.

נבלה = א געמיינקייט, א שאנד.

נבלה (נבלות) = א קאָ דאווער (ז. פגרה).

נגון (נגונים) = א מעלאָדיע נגזר ווערען = באשטימט

ווערען, פֿארקורדנעט ווערען נגיד (נגידים) = א רייכער מענש.

נגידות = רייכקייט.

נגידות = א רייכע פֿרוי.

נוהג

נגינה (נגינות) = געזאנג. נגלה = אנטפלעקט.

נגע צרעת = א קרעצייגער אויטשלאג (ווערט באַט נוצט צו באצייכענען

א שלעכטען מענש).

נרבה (נרבות) = א שפענדע.

נדה = מענסטראציע.

נדיב (נדיבים), נדיבן (נדיבנים) = א פֿרייגיגער גער מענש.

נדין (נדיניא) = מיטניס. נדר (נדרים), נדרין =

עפעס אויף זיך געהמען צו דערפולען.

נדה זיין = געניעסען. נדה די נור = א פֿייעריגער

טייך.

נהרג ווערען = געטויט ווערען.

נוגע = ס באציעהט זיך. בנוגע = זענען.

נוגע בכבוד זיין = עמיצען אין זיין כבוד קרענקען. נוהג זיין = זיך אויפֿפֿיהרען

נמצא.

נחמה (נחלאות) = באויץ.
 ערבש אפֿט.
 נחמה (נחמות) = א מריסט
 נחש (נחשים) = א שלאנג
 נחת, נחת רוח = פֿארגניג
 גען, ועלישע צופריעדענ־
 קייט.
 נמיה (נמיות) = א נייגונג.
 נמילת ידים = דאס וואשען
 זיך די הענד.
 ניקא = ליעב.
 ניסן = דער ערשטער חודש
 פֿונ'ס יאָהר.
 ניצויץ (ניצוצות) = א פֿונק
 נישקשה = מאכט נישט
 אויס.
 נכסים = פֿעלדער.
 נכסיה = די געפֿאלענע
 קראנקהייט.
 נכרי (נכרים) = א ניט־יוד.
 נכשל ווערען = געשמרוי־
 בעלט ווערען.
 נלכד ווערען = אריין פֿאלען
 אין א אומגליק.
 נמאם = עקעלדיג.
 נמצא = ס'פֿארהאנען.

נוהג.

נוהג בכבוד זיין = אָבער־
 בען כבוד.
 נוטה זיין = גענינט זיין.
 נוטה למות זיין = שויט־
 קראנק זיין.
 נוטריקן = אברעוויאצורען.
 נוין = דאס פֿערצענטע אות
 פֿונ'ס אלף בית.
 נוטה (נסחאות) = די ארם
 ווי אזוי עפעס צו לעזען,
 סמיל.
 נוצרי (נוצרים) = כריסטום,
 קריסט.
 נוקם זיין = נקמה געהמען.
 נוקם ונוטר = טראָגען צו
 איינעם א באהאלטענע
 פֿיינדישאַפֿט.
 נושא חן זיין = געפֿעלען.
 נושא פֿנים זיין = פֿאלטיי־
 איש זיין.
 נזיר (נזירים) = א געהיי־
 ליגטער, איינער וואס
 האט געשוואוירען ניט צו
 טרינקען, וויין און ניט צו
 שערען זיך דאס האָר.
 נהוין = גויטיג.

נמשל.

נמשל = דאס אויף וואס
 דאס משל, באציעהט
 זיך, געגליכענט זיין.
 נט (נסיים) = וואונדער.
 נסים ונפלאות = וואונדער
 איבער וואונדער.
 נסיון (נסיונות) = א פרוב,
 ערשאהרונג.
 נסיעה (נסיעות) = א רייזע
 נסך = זעה זיין נסך.
 נסתלק ווערען = זיך אָבמאָן
 (ווערט אויך באנוצט צום
 באצייכענען פֿונ'ס מױט
 פֿון א פֿרומען יוד).
 נסתר = פֿאַרבאָרגען, באַ-
 האַלטען.
 נסתרות = פֿאַרבאָרגענס.
 נע ונד זיין = פֿאַרוואַגעלט
 זיין.
 נע ונדיניק = א פֿאַרוואַ-
 געלמער.
 נעילה = דאס לעצטע גע-
 בעט אים יום כסור.
 נעומות = לעבליכקייט.
 נעלם ווערען = פֿאַרשוואַנד-
 דען ווערען.

נקי.

נער = א יונגעל.
 נפוח = די אויסגעשוידמע
 גאזען פֿונ'ס נוף.
 נפטר ווערען = שטארבען.
 נפל = א אומצייטיג גע-
 בירען קינד.
 נפלא = וואונדערליך.
 נפקא מינה = אונטער-
 שיעד.
 נפש (נפשות) = זעלע,
 לעבען, א באשעפעניש.
 נפיש קשורה בנפשח =
 מיין לעבען איז ענג פֿאַר-
 קניפּט מיט איהרען (ווערט
 באנוצט צום באצייכענען
 פֿון גרויסער לעבשאַפֿט).
 נבול ווערען = אָבגעראַד-
 טעוועט ווערען.
 נצחון (נצחונות) = א
 זיעג, טריאומף.
 נחבה (נקבות) = אאויבס-
 פֿאַרשוין.
 נקודה (נקודות) = א וואַ-
 קאל-צייכען.
 נקי = ריין.

מבדה.

נשמה יתרה = א העכע
 דער גייסט, די פֿרעה
 ליכטיג וואס באהערשט
 א יודען אים שבת.
 נשרף (נשרפים) = אָכ-
 געברענטער.
 נשתומם = פֿארוואונדערט.
 נתגלה ווערען = אנטפלעקט
 ווערען.
 נתחזק ווערען = דער-
 שראַקען ווערען.
 נתינה = א נאָב.
 נתעלה ווערען = דערהוי-
 בען ווערען.
 נתעשר ווערען = באר-
 כערט ווערען.
 נתפזר לכל רוח = צע-
 שפּרייט ווערען אויף אַלע
 זיימען.
 נתפעל ווערען = באגייס-
 מערט ווערען.
 נתרבה ווערען = פֿאר-
 מעהרט ווערען.
 כ.
 ח = 60
 קבה, מבת, (מבות) =
 א אורואך.

נקי.

נקי כפים = רייגע הענד,
 אומאייגען-נוציג.
 נקות = ריינקייט.
 נקמה = פֿאַרנעלמונג.
 נרו (נרות) = ליכט.
 נרו יאיר (נר) = זיין ליכט
 זאל לייכטען (ווערט בא-
 גוצט ביים שרייבען פֿון
 מיטלען).
 נר תמיד = א ליכט אָדער
 לאַטש אין קלויז וואס
 ברענט שטענדיג.
 נרדף = א פֿאַרפֿאַלגער.
 נשיא (נשיאים) = פֿירשט,
 (א מיטעל פֿאַרן פֿאַר-
 שטעהער פֿון די סנהדרין).
 נשאר חוב (נח) = בלייבט
 נאך א חוב.
 נשים = פֿרויען.
 נשים דעתן קלות =
 פֿרויען זענען לייכטזיניג.
 נשימה (נשימות) = דאָס
 אָטהעמען.
 נשיקה (נשיקות) = א קוש
 נשמה (נשמות) = די זעלע

סביבה.

סביבה (סביבות) = אומי-
 געבונג.
 סבלן (סבלנים) = איינער,
 וואס ליידט געדולדיג.
 סבלנות = ליידען געדול-
 דיג, מאלערפאניק.
 סבר פנים ימות = אליעב-
 ליכער געזיכטס-אויסדרוק
 סברא (סברות) = א מין.
 סגור = דער נאָמען פֿון א
 וואָקאל-צייכען (י) (גלייך
 דעם e)
 סגולה (סגולות) = א לייל-
 מימעל פֿון א באהאלטע-
 נער קראפט.
 סגוף (סגופים) = דאס מיי-
 ניגען פֿונ'ס גוף.
 סגיר-נהור = פֿיעל-ליכט,
 (ווערט באנוצט צום בא-
 צייכענען פֿון א בלינדען).
 סרום = דער נאָמען פֿון א
 שמאָרט אין דער ביבלי-
 שער צייט, אין וועלכער
 ס'האבען געוואוינט זעהר
 שלעכטע און הארטהער-
 ציגע מענשען.

סוכה.

סדר = די מיש-צערעמאניעס
 פֿון די ערשטע צוויי
 נעכט פסח.
 סדר-היום = מאגעסאָרדנונג
 סדרא (סדרות) = דער
 וועכענטליכער אָבשניט
 פֿון דער תורה.
 סדור (סדורים) = א זאמ-
 לונג פֿון נעכעמען פאר
 א גאנץ יאָהר.
 סהדי במרומים = אין הי-
 מעל איז מײן צייגען.
 סובל זיין = זיידען.
 סוד (סודות) = געהיימניס
 — בסוד = אין פֿארבאָרג
 גענעם.
 סוחר (סוחרים) = א הענדל-
 לער.
 סוכה (סוכות) = א גע-
 צעלט אין וועלכען די
 יודען האבען א מאָל אין
 דער מדבר געוואוינט,
 (ווערט נאך היינט צום
 אָנדענקען אים יום-טוב
 סכות אויפגעשטעלט).

סוכות.

סוכות = דער פריהער דער

פאנטער יום טוב.

סוף = א ענד.

סוף אדם למיתה = דאס

ענד פון א מענש איז צו

שטארבען.

סוף גנב לתלית = דאס

ענד פון א גנב איז אויפֿ-

געהאנגען צו ווערען.

סוף כל סוף סוף סוף =

צו אלער ענד.

סוף פסוק = ענד פון א זאץ

סופר (סופרים) = איינער

וואס שרייבט ספירותרות,

תפלין מזוזות, א. א. וו.

סורה ומורה = א פארדאָר-

בען און ווידערשפענסטיג

קינד.

סותר זין = ווידערשפרעכען

סחורה (סחורות) = זאכען

צום קויפֿען און פֿארקויפֿען

סמרא אהרא = מייזלישע

קראפט (קאבאליסטיש).

סיג (סיגים) = א ציג, א

באגרייפֿונג.

סכנות.

סיום = דאס ענדיגען פֿון

לערנען א טשכתא.

סיון = דער דריטער חרש

פֿונ'ס יאָהר.

סיעתא דשמיא = א הילף

פֿונ'ם הימעל.

סך = סומע, צאָהל, פֿיעל.

סך הכר = געזאמט צאָהל.

סכום = סומע, א באשטימטע

צאָהל.

סבין = א טעסער.

סבין מסובן ביד חבם

ומגלשכן ביד יחמה

= א טעסער איז גער

פֿעהרליך אין דער האנד

פֿון א קלוגען און נאָך

מעחר אין דער האנד פֿון

א נאר.

סבך = שמענגעל פֿון פֿלאנר

צען מיט וועלכע מען

באדעקט א סיכה.

סכנה (סכנות) = א גער

פֿאהר.

סכנות נפשות = א לער

בעגריפֿעסאָהר.

סכסוך.

סכסוך (סכסוכים)

פארשיעדענקייט פון טייל
נונגען.

סלוק = א ענד, אָברעכנונג

סלוקן = דעפאָניערען

סליחה = פארצייהונג

סליחה (סליחות) = אזאם

לונג פון געבעטען פֿאר

פֿאסט־טעג און פֿאר דער

צייט פֿון פֿאר ראש השנה

בין יום כפור.

סליחות־צייט = די צייט

פֿון ישת פֿאר ראש־

השנה בין יום־כפור ווען

מען זאגט פֿארטאָג סליחות

סלת = זעמעלמעהל, (אויך

א באצייכנונג פֿאר גאר

פֿיינע זאכען)

סמ, סם המות = גיפֿט.

סמאל (ס"מ) = א ביינאָמען

פֿאַר'ן שטן.

סמבטיון = א מיטישער

טייך אין עק וועלט, וואס

ווארפט א גאנצע וואָך

מיט שטיינער און רוקט

גאר אים שבת.

סנה.

סני כה (סמיכות)

דיפלאַס, בעפערונונגס
שרייבען.

סמך = דאס פֿיצעלמע און

פֿונים אַלף־בית.

סמך = באוים, פֿונדאמענט.

סמן (סמנים) = א צייכען.

סמן ברבדה = א צייכען

פֿון גליק.

סמני דלות = צייכען פֿון

אַרעמקייט.

סמן טוב = א גוטער צייכען

סמן מובהק = א אויס־

געפרוּוּטער צייכען.

סמני נערוות = צייכען פֿון

פֿובערטעט.

סמן רע = א שלעכטער

צייכען.

סנדיק = דער וואס האלט

דאס קינד צום מל'ע זיין.

סנדקאות = דאס האלטען

פֿון א קינד בשעת מל'־

זיין.

סנה = דער דאָרן אין וועל-

כען גאָט האט זיך בא-

וועזען צו משה'ן.

סנהדרין.

סנהדרין = דער פארצייט

מינער גרויסער יודישער

בית-דין אין דער צייט

פון דער גריכישער הער-

שאפט אין ארץ-ישראל,

טני = דער בארג אויף וועל-

בען די תורה איז גע-

געבען געווארען.

סניגור = א פארטיידיגער

פירשפרעכער.

סעודה (סעודות) = א

מאהלצייט.

סעודה המפסקת = די

לעצטע מאהלצייט פאר

א פאסט-טאג.

סעודת הבראה = א טאל-

צייט, וואס באשמעהט אין

עסען פון א בייגעל און

א איינגעמונקען אין

אש, נאכ'ן באגראבען פון א

מיטען.

סעודת מצוה = א מאהל-

צייט פאר ארעמע לייט.

ספור (ספורים) = א דער-

צעהלונג.

ספרים.

ספור המעשה = דאס דער-

צעלען פון א געשעה-

עניש.

ספורי מעשיות = א זאט-

לונג מיט מעשיות.

ספירה = דאס צעהלען,

די זיעבען וואָבען צווישען

קסח און שמועות,

ספק (ספקות) = צווייפעל.

ספר (ספרים) = א בוך.

ספר הזכרונות = א גע-

דענק-בוך.

ספרים היצונים = סרף-

פאנע ביכער.

ספר תורה (ספרי תורות)

= א אויף פארמעט גע-

שריעגענע תורה.

ספרא רבה = א באריהמטער

שרייבער.

סרהען = שטינקען.

סקילה = דער מייט דורך

פארשטייניגען.

סרים = א קאסטורמעט

מענש.

סרבא = א פעהלער אויף

דער לונג פון א בהמה.

עברין.

עבודה זרה (עבודה זרות)
געצענדיענסט.עבודה קשה = א שווערע
ארבייט.עבודת הבורא = דאס
דיענען צו גאט.עבודת פרך = א נאָר
שווערע ארבייט.עבור = א יעדעס פֿערטע
יאָהר, וואס האט 13

חדשים.

עבר = פֿאַראַנגענהייט.

עבר ובטרם = פֿאַראַנגען
און צוריקגינגען געוואָרען(א באצייכנונג פֿאַר א
שוואכזיניגען מענטש).

עברה (עברות) = זינד.

עברה גודרת עברה =
א זינד שלעפט נאך זיך

נאך א זינד.

עברי (עברים) = יוד.

עברית = העברעאיש.

עברין (עברינים) = א

זינדיגער, א גראַבער יונג.

עגול = א קרייז.

טרסור.

טרסור = מעקלער.

סתירה (סתירות) =

וויעדערשפּרוך.

סתמת הגדול = דאס פֿאַר-

מאכען פֿון דער דעק נייע

ארום פֿון א טוישען.

סתם = געווענהליך.

סתרי ברואה = דאס פֿאַר-

באָרגענע פֿון דער וועלט-

שעפֿונג.

סתרי תורה = דאס פֿאַר-

באָרגענע אין דער תורה.

ע.

ע = 70

עבד (עבדים) = א קנעכט.

עבד כנעני = א געקויפֿטער

קנעכט.

עבדות = קנעכטשאַפֿט.

עבדים היונו = „קנעכט

זענען מיר געווען.“ — די

ערשטע צוויי ווערטער

פֿון א אַכשניט אויס דער

הגדה.

עבודה (עבודות) = נאָר

מעסדיענסט, ארבייט.

עגונה.

עגונה (עגונות) = א פרוי, וואס דער מאן האט זי איבערגעלאזט אהן א נט און מאָר ניש דערפֿאר מעהר התונה האבען.
 עגל הזהב = דאס גאָל־דענע קאַלב, וואס די יודען האבען זיך געמאכט אין דער מדבר.
 עגלה (עגלות) = וואָגען.
 עגמת נפש = דאס באַד־מריעכט־זיין, קומער.
 עד = בײַ.
 עד ביאת גואל (צדק) = בײַ משיח'ס מעג.
 עד בלי די = איבערגענוג.
 עד דיום = ביזן היינטיגען מאָג.
 עד כאן = ביז אהער.
 עד מתי = ביז ווען.
 עדה = א פֿאַרזאמלונג געזעלשאַפט.
 עדות = צייגען.
 עדה = מעהרדגאָב.

עול.

עובדא = א געשעהענע זאך א פֿאַקט.
 עובר זיין = איבערטרעטען.
 עובר כל תשחית = איי־נער, וואס פֿאַרניכטעט עפעס אָהן יעדען צוועק, א וואנדאליסט.
 עוג מלך הבישן = דער נאָמען פֿון א קעניג אויס בישן, וואס האט געלעבט אין דער ביבלישער צײַט ווערט באנוצט צום באַד־צײכענען פֿון א גרויס־געוואקסענעם מענש.
 עוזר דלים = „דער וואס העלפט אָרעמע“... די ערשטע צוויי ווערטער פֿון א אָבשניט אויס די הקפות.
 עובר ישראל = איינער, וואס אין גורם צו די יודען שלעכטס.
 עולה (עולות) = אומרעכט עול = יאָך.
 עול מלכות = דער יאָך פֿון וועלשליכער הער־שאַפט.

עול.

עול משפחה = דער יאך פון דער פאמיליע.

עול תורה = דאס יאך פון תורה-לערנען.

עולה יפה זיין = געלונגען. עולה לגדולה זיין = גרויס און באריהט ווערען.

עולה רגל זיין = צו פוס געהן (דאס פאראציימיגע וואנדערן קיין ירושלים א״י פסח, שבועות און סכות).

עולה לתורה זיין = דאס אויפגערופען ווערען צו דער תורה.

עולם (עולמות) = וועלט, באצייכונג אויך פאר א גרויסער צאָהל מענשען.

עולם האמת = די וואַהרע וועלט, יענע וועלט.

עולם האצרות = די העכערע וועלט (קאבאליסטיש).

עולם הבא = די קומענדיגע וועלט.

עוף.

עולם-הדמיון = די וועלט פון פאנטאזיע.

עולם-הזה = די וועלט (אין הפוך צו עולם הבא).

עולם המעשה = די פראקטיק.

עולם הפוך = א פאר-קעהרטע וועלט.

עולם השפל = די ניעדריגע וועלט.

עולם התורה = די כאַאָסטישע וועלט (א באצייכונג פאר דער וועלט וואו

די נשמות בלאַנדזען ארום)

עולם השקר = די פאלשע וועלט (אין הפוך צו עולם האמת).

עולמות התחתונים = די אונטערשטע וועלטען.

עולם ומלואו = די וועלט און איהר פולקייט.

עולמות העליונים = די אויבערשטע וועלטען.

עולם קטן = א קליינע וועלט, מאַקראַקאָסמאס.

עוף (עופות) = א פויגעל, הויז-געפליענעל.

עוקר.

עוקר מן השורש זיין =
 איינרייסען מיט'ן טאורצעל
 עושה רושם זיין = א
 איינדרוק'מאכען.
 עושר (עשירים) = א
 רייכער מאן.
 עזות = פֿרעכהייט.
 עזות פנים = א פֿרעכער
 מענש.
 עזות מצה = זעה עזות
 עזרת נשים = די אָבטיי-
 לונג פֿאַר ווייבער אין
 שול.
 עטרה (עטרות) = א קרוין,
 א פֿאַרצירונג אויפֿן שלית.
 עיט צבוע = א געפֿאַר-
 צער פֿינעל, ווערט בא-
 נוצט צו באצייכענען פֿון
 א מענש, וואס איז א
 פֿאַרטיף.
 עין = דאס זעכצעהנטע אות
 פֿונ'ם אלף-בית.
 עין לא ראתה = דאס אויג
 האט עס נאָך נישט געזעהן.
 עין תחת עין = אַנ'אויג
 פֿאַר אויג.
 עיסקה = פֿראַגענט.

עירוב.

עירב = די הויפט זאך
 דאס וויכטיגסטע.
 עירב המעשה = די הויפט
 זאך פֿון א געשעהניש.
 עירב שבחתי = דאס וויכ-
 טיגסטע האב איך פֿאַר-
 געסען.
 עיר = שטאָדט.
 עיר הקדש (ע'ק) = די
 הייליגע שטאָדט ירושלים
 עיר ואם בישראל = א
 שטאָדט פֿון אַרוםען יודי-
 שען צענטער.
 עירוב = דער דראָט, וואס
 באצייכענט די גרעניץ
 ביז וואנעט מען מעג אים
 שבת און יום-טוב געהן
 און טראָגען זאכען.
 עירוב תבשילין = א שטי-
 קעל געבראָטען פֿלייש
 און א חלה איבער וועל-
 כער ס'ווערט געזאָגט א
 געבעט, כדי צו טענען
 קאָכען אים יום-טוב פֿאַר
 שבת.

עכברא.

עכברא'ש = א זעהר קאר-
נער מענש.

עכוב = א הינדערניש.
עכום = די ערשטע איתות
פון עובדי בוכים ומולות,
געצענדיגענער.

על אחת כמה וכמה =
אויף וועסלעך נאך מעהר
על התורה ועל העבודה
= ביים לערנען און ביים
נאָמדיגענען.

על המא = דער נאָמען
פון א געבעט אין דער
ודוי.

על ידו (ע"י) = דורך.
על כל פנים = אויף יעדען
פאל.

על בן (ע"ב) = דארום.
על מנת = מיטן באדינגן.
על פה = אויסענוועניג.

על פי דין = נאָכ'ן געזעץ.
על פי הכרה = לויט דער
דערקענטיגיש.

על פי הקידה = לויט נאך
דער נאכפארשונג.

עם.

על פי מקרה = דורך א
מרעפונג.

על רגל אחת = אויף איין
פוס.

עליו = א געניאלער מענש.
עליה (עליות) = דאס
אויסגערופען ווערען צו
דער תורה.

עליה השלום = פריערען
צו איהר (צום אנדענקען
נאך א מויטער).

עליו השלום = פריערען
צו איהם (צום אנדענקען
נאך א מויטען).

עריכת דם = דאס בלוט
בלבול.

עלית נשמה = דאס ארויפ-
געהן פון דער נשמה אין
היפעל ארין.

עם הארץ (עמי הארצים)
= א גראַכער יונג.

עץ הארצות = גראַכ-יונגער
שאפט.

עם לא היה = א פאָלק
וואס איז ניש געווען.

עם עולם = א עכיג פאָלק.

עמוד.

עמוד (עמודים) = א זייל.
 עמוד = דער אָרט וואו דער
 חזן דאווענט.
 עמוד ברזל = א איזערנע
 זייל.
 עמוד האש = א פייעריגע
 זייל, וואס האט געלויבט
 מען צו די יודען אין דער
 מדבר.
 עמוד ענן = א געבעלדיגע
 זייל, וואס האט געפיהרט
 די יודען דורך דער מדבר.
 עמון, עמלק = דער נאמען
 פון אמאליגע פעלקער
 אין ענען.
 ענג שבת = דאס פארנגי-
 גען פון שבת.
 ענוים קשים = שווערע
 פלאנען.
 עניו = א בעשיידענער מענטש
 עני (עניים) = אָרעמאן.
 עניות = אָרעמקייט.
 עני חשוב כמת = אג' -
 אָרעמאן איז גלייך ווי א
 מייטער.

עצם.

ענין (ענינים) = אנגעלעג-
 גענחייט, אינהאלט.
 ענינו דיומא = טאג-מעגל
 ליכע אנגעלעגענהייטען.
 ענינו הצבור = געמיינדע
 אנגעלעגענהייטען.
 ענינו המטהר = געשעפטס-
 אנגעלעגענהייטען.
 עניש = שמראף, באשטרא-
 פונג.
 עסק (עסקים) = געשעפט
 עסקן = א מער.
 עפוש = פארוואהרלאָזונג.
 עפר ואפר = אש און שטויב
 עין הדעת = דער כוים
 פונים דערקענטניש.
 עין החיים = דער כוים
 פונים לעבען.
 עצבות = טרווריגקייט.
 עצה (עצות) = א ראט.
 עצירות = אויסגעהאלמען-
 קייט.
 עצל = פוילער, פוילע.
 עצלה = א פוילע.
 עצם = כוין, דאסשואך.

עצמות.

עצמות יבשות = פאר-
 טרוקענטע ביינער.
 עקר = איינער, וואס האט
 ניט קיין קינדער.
 עקרב (עקרבים) = עג-
 דיג.
 עקרה (עקרות) = א פרוי
 וואס האט ניט קיין
 קינדער.
 עקשן (עקשנים) = א
 אייגענשאפטער.
 עקשנות = אייגענשאפט-
 קייט.
 ערב = אויף דער נאכט,
 פֿארנאכט, (ערב שבת,
 ערב יום־טוב) א. א. וו.
 ערב (ערבים) = א האפ-
 מער.
 ערבה (ערבות) = א
 ווערבע.
 ערב רב = א געמישטער
 המון.
 ערבות = צווייגליך פֿון
 ווערבעס, פֿון וועלכע
 מ'מאכט הושענות.
 ערוה = שאנד.

עשרת.

ערי מקלט = שמערט,
 פֿאר אנטרונענע (פֿאר-
 צייטען אין ארץ־ישראל
 דריי אזעלכע שמערט,
 וואס האבען אויפגענומען
 מענשען, וועלכע האבען
 אומגעזען עמיצען געטויט).
 ערך = ווערט, אָבשאַצונג.
 ערב (ערלים), ערלית-
 ניט־יוד.
 ערלה = די פֿאָרהויט פֿון
 דער מילה, די פרות פֿון
 א בוים אין די ערשטע
 דריי יאָהר.
 עשו = יצחק'ס ערשמער
 זון, (כאצייכנונג פֿאר א
 ניט־יוד).
 עשו הרשע = עשו דער
 שלעכטער.
 עשירות = רייכקייט.
 עשרה במבת = דער
 צעהנטער טאָג אין טבת,
 א פֿאַסט־טאָג.
 עשרת בני המן = די 10
 זיהן פֿון המן.

עשרה.

פונע.

בידע זייטען שלעפען
 וואס מען מאך ניט אָב
 נאָלען און ניט אַבשערען.
 פג'רה = טויט.
 פג'מה = פארוואונדונג,
 פלעק.
 פגם = פעהלער.
 פגע (פגעים) = פלאג.
 פגר (פגרים) = קאדאווער.
 פגריץ = שמארבען.
 פדיון = אויסלייזונג, אויך
 דאס געלד וואס מען ניט א
 רבי'ן.
 פדיון הבן = דאס אויסליי-
 זען פונ'ם ערשטגעבויר-
 רענעם זוהן.
 פדיון שבויים = דאס אויס-
 לייזען פון געפאנגענע.
 פה אָדער פּאָ = דאס זיבן
 צעהנטע אות פונ'ם אלף-
 בית.
 פה אחד = איינשטימיג.
 פה אל פה = פון מויל
 צו מויל.
 פה קדוש = א הייליג מויל.
 פונע זיין = באליידיגען.

עשרה הרוגי מלכות =
 די צעהן יודישע מער-
 טידער, וואס זענען גע-
 טויט געווארען פון די
 רעמער אין דער צייט
 פונ'ם צווייטען בית-
 המקדש.
 עשרים וארבע = די פיער
 און צוואנציג ביכער פון
 תנ"ך.
 עשרת הדברות = די צעהן
 געבאָט.
 עשרת ימי תשובה = די
 צעהן טעג צווישען ראש-
 השנה און יום-כפור.
 עשרת השבטים = די
 צעהן שבטים, וואס לע-
 בען נאך איצט — נאך
 דער פאַלקס לעגענדע —
 פון יענער זייט סטבטיון
 עת צרה = א צייט פון
 גויט.
 עתיד = די צוקונפֿט.
 פ.
 פ = 80.
 פאה (פאות) = די אויס-
 געוואקסענע האָר פון

פוגע.

פוגע בכבוד זיין = קרענ-
 קען עמיצען אין זיין
 כבוד.
 פוסקים = א שישעל פאר
 די רבנים, (ווי משה בן
 מימון אלסט) וואס האבען
 איינגעארדענט דינים.
 פועל (פועלים) = ארביי-
 טער,
 פועלין = דערוורקען.
 פועל יוצא = דעווילטאמ.
 פורים = דער יום טוב אים
 14 אדר, צום אנדענקען
 אן דעם נס וואס איז
 געשעהן מיט די יודען
 אונטער דער הערשאפט
 פון אחשוורוש,
 פורים רב = א פרעהליכע
 מאכער ביי דער פורים
 דיגער מעודה.
 פורעגות = ישורף, אומ-
 גליק.
 פושע ישראל = א ישאריק
 זינדיגער מענטש.
 פותר הלום זיין = א מרוים
 דיטען.

פימן.

פומון (פוזמונות) = א לויב-
 ליעד, נעדיכט.
 פדחי (פדחיים) = שרעק,
 אנגסט.
 פדחיים נוראים = שרעק-
 ליכע אנגסטען.
 פדחין (פדחנים) = א דער-
 שראקענער.
 פדחנות = דערשראקענקייט
 פדחות = וועניגער.
 פדחות משה פדחנה =
 וועניגער פון א האלבען
 העלער.
 פדחותות הכבוד = באליי-
 דיגונג.
 פדח = דער שפיין פון א
 אתרוג.
 פמור ווערען = פריי ווערען
 פון עפעס.
 פטירה = דאס ישארכען.
 פוזם (פוזום) = דיכטונג,
 כאזונדערע תפלות פאר
 ימים נוראים און פאר די
 ימים טובים.
 פואן (פימנים) = דיכטער,
 פארפאסער פון פימנים.

פלא

פרא ודפלא = וואנדערליך
 פלא פלאים = אויסטער-
 לישע וואנדער
 פלגש = קעכסווייב.
 פלוגתא = מיינונגספאר-
 שידענהייט.
 פלוש = די פארהאלע אין
 א שול.
 פרוני = אומבעקאנטער.
 פלוני אלמוני = עמיצער
 א אומבעקאנטער.
 פלוני בן פלוני = דער
 און דער (N. N.)
 פלונית = די און די.
 פלונית'טע = ווערט בא-
 נוצט שטאט ווייב.
 פלטה = דאס ראטעווען
 זיך דורך אנטלויפען.
 פלפול = פאלעטיק.
 פמליא = דיענערשאפט.
 פמליא של מערה =
 די דיענערשאפט פון
 אויבען (די מלאכים).
 פני פני העיר = די חשוב'ע
 לייט פון דער שטאט.

פסח

פניה (פניות) = אָבזיכט,
 ווענדונג.
 פנים = געזיכט.
 פנים אל פנים = בעשיינג
 פערליך.
 פנים חדשות = א ניי גע-
 זיכט, א גאסט.
 פנקס = כראַנקי, (פארצייד-
 טען אין יעדער קהלה
 א בוך אין וועלכען מ'האט
 פארשריעבען די ווייב-
 מיגסטע געשעהענישען).
 פסול = ניט טוינליך, אומ-
 ווירדיג.
 פסול לעדות = אומווירדיג
 צו זיין א עדות.
 פסולת = אָבפאל.
 פסוק (פסוקים) = זאָן.
 פערז, (אויך א באצייכנונג
 פאר די ביכער פון די
 נביאים און כתובים).
 פסח = דער יום־טוב צום
 אנדענקען פון דער באַ-
 פרייאונג אים מצרים.
 פסח שני = דער צווייטער
 פסח אים 14 טאָג אין
 חדרש איר.

פסל

פסלען = אומגילפיג מאכען

פסק = ענטשיידונג.

פסקענען = ענטשיידען

ארויסגעבען א פסק.

פסק דין = אורטייל.

פעולה (פעולות) = ווירק

קונג.

פעם (פעמים) = א מאל

פעם אחרת = איינמאל.

פקדון = א זאך וואס ווערט

געגעבען צום באהאלטען.

פקוח נפש = לעבענס-

געפאהר.

פקח = א קלוגער.

פרא-אדם = א ווילדער

מענש.

פרה אדומה = א רויטע

קוה, (פלענט אין דער

צייט פֿונ'ם בית-המקדש

פארברענט ווערען און

מיט'ן אש רייניגען ממא

מענשען.

פרומה (פרומות) = א

העלער.

פריין

פרוש (פרושים) = אב

געשיידטער, אסקעט.

פרוש (פרושים) = קא-

מענטאר, מייטש.

פרוש המלות = דער

מייטש פֿון די ווערטער.

פרוודור = פֿאָרהויז.

פרחה נשמתו = זיין נשמה

איז ארויסגעפֿלויגען.

פרט (פרטים) = איינ-

צעלקייט, דעטאיל.

פרט קטן = די קליינע צאָהל

(ביים שרייבען פֿונ'ם יודי-

שען יאָהר, ווערען די טויז-

זענדער אוועקגעלאָזט

למשל: שטאט 5680

ווערט געשריבען 680

לפרט קטן (לס"ק).

פרי (פרות) = פֿרוכט.

פריה ורביה = פֿאָרטפֿלאַנ-

צונג און פֿארמערהונג.

פריעה = דאס אויפֿרייסען

פֿון דער פֿאָרהויז ביים

מלזיין.

פריץ (פריצים) = א האר,

אייגענטימער פֿון א גוט.

פריצה

פריצה = הארינטע
 פרוכת = פיראאנג (פארן ארון קודש)
 פרינט, פרינט, פרינט = דער פארשטעהער פון דער קהלה
 פרינטה = דערנעהרונג
 פרינץ = זעה: פנים
 פריק (פריקים) = א אבר שניט, (ווערט אויך באנוצט צום באצייכענען די זאמלונג פון מאראלישע אויסשפריכען פון אונזערע חכמים, וואס ווערט גערופט און אין די זוטער-שבתים)
 פרישה (פרישות) = א קאסימעל פון דער תורה
 פרישת דרכים = די צעשיידונג פון וועגען
 פשוט = איינפאך
 פשוטו במשמעו = איינפאך נאכין זין
 פשע = דער איינפאכער זין

פריצה

פשיטא = פארשטעהט זיך פון זיך
 פשימות = איינפאכקייט
 פשוה פשוה (פשוות) = פאנגלייך, קאמפראמיס
 פת עבות = נרויט גענאקען פון נישדודען
 פת שחרית = פריהשטיק
 פתח = דער נאמען פון א וואקאל-צייכען (,) גלייך דעם וואקאל a
 פתחון פה = פריעמעסיע
 פתרון חלומות = דאס דייטען פון חלומות
 פתוח ודעמסס = צוויי פערמאונגען וואס די יודען האבען געבויט אין דער צייט פון זייער קנעכטשאפט אין מצרים
 פאן קדישים = הייליגע שאך (א ביינאמען פאר די יודען)
 פאינה וראינה = א פרייע איבערזעצונג פון דער

צבור.

תורה אין יודישען פאר פרויען.

צבור = זעה: קהל.

צבוע'ק = א געפארבעטער א אכגענארמער.

צד (צדדים) = זייט, פארטיי

צד שבנגד = געגענפארטיי

צדה לדרך = שפייז אויפ'ן וועג.

צדוק הדין = א געבעט,

וואס ווערט געזאגט פאר'ן

בעהאלטען פון א מוימען.

צדוקים = א יודישע סעקטע

באגרינדעט פון צדוק,

וואס האלט נאך תורה

שבכתב (אויך קראים).

צדיק (צדקים) = א

פרומער.

צדיק הרור = דער פרומ-

סטער פון זיין דור.

צדיק תמים = א גאנץ

פרומער מענטש.

צדקה = אונטערשטיצונג

פאר ארעמע.

צדקה תציל ממות =

צדקה ראטעוועט פונ'ס

טויט.

צדקה.

צדקת, צדקנית, צדקנות = א פרומע פרוי.

צואה = קיט.

צואה (צואות), צואת

המת = טעסטאמענט.

צום גדליה = דער ערש-

טער טאג נאך ראש השנה

וואס אז א פאסט-טאג.

צורבא דרבנן = א גע-

לערנטער מענטש.

צורה (צורות) = גע-

שטאלט, אויסזעהן.

צורת אור = דאס בילד

פון א אור.

צורת מטבע = דאס אויס-

זעהן פון א מטבע.

צורר היהודים = א פאר-

פאלגער פון יודען.

ציון = באצייכנונג, דענק-

מאל (ווערט באנוצט צום

באצייכען פון א בית-

הקברות.

ציון = דער נאמען פון א

בורג ביי ירושלים, (ווערט

ציצית

כאנוצט שמאט ירושלים
 און ארץ ישראל.)
 ציצית = די עקסערדעם
 אויס וואל בני א מלית
 און א לייב-צודעקעל.
 צירוף (צירופים) = פאר-
 בינדונג פון ווערטער
 (קאבאליסטיש).
 צירי = דער נאמען פון א
 נקודה (.) גלייך דעם
 וואקאל (ei).
 צדום (צלמים) = א בילד,
 קרייז;
 צלמען זיך = זיך באקריי-
 ציגען;
 צמח (צמחים) = געוויקס.
 צמוקים = געטרוקענמע
 ראשינקיס.
 צמצום = קנאפקייט.
 צנועה (צנועות) = א
 ציכמינע, פרומע פרוי.
 צניעות = פרומקייט.
 צעיר לימים = א יונגער
 מאן.
 צעקה = א געשריי.
 צעקנית = א שרייערין.

קבוץ

צער = וועהמאן, שמארין.
 צער בעלי היים = דער
 שמארין פון א לעבענ-
 דיגען באשעפעניש.
 צער גדול בנים = דער
 צער ביים דעוציעהען
 פון קינדער.
 צפון = נארדען.
 צרה (צרות) = נוט.
 צרות צרורות = שמארקע
 צרות.
 צרת רבים = אלגעמינע
 צרות.
 צרת רבים חצי נחמה =
 די צרה פון א כלל -
 איז א האלבע טרייסט.
 צרך = באדערפעניש.
 צרכי הצבור, צרכי הכלל
 = די באדערפענישען
 פונ'ם כלל.
 צרעת = אויסשלאג.
 ק. 100 = ק
 קבוץ = דער נאמען פון
 א נקודה (.) גלייך דעם
 וואקאל u

קבורה.

קבורה = באגרעכעניש.
 קבורת המור = דאס בא-
 גראָבען ווערען אויף א
 באזונדערן אָרט אויפ'ן
 בית עולם, צום צייכען
 פון אויסגעשמויסענקייט
 און פאראכטונג.
 קבלה = דער נאמען פון
 א מיטטישער פילאָזאָפיע,
 וואס איז דער יסוד פֿונ'ס
 הסידור.
 קבלה (קבלות) = בא-
 שטעטיגונג.
 קבלה = בעפֿעהיגונג-
 שרייבען.
 קבלת פנים = עמפֿאנג.
 קבלת שבת = די געכע-
 טען, וואס ווערען גע-
 זאגט פרייטאָג-צורנאכטס
 קבען (קבענים) = אָרע-
 טאן, בעטלער.
 קבענות = אָרעטקייט, בעט-
 לעריי.
 קבר (קברים) = גרוב.
 קבר אבות = די קברים
 פון די עלטערן.

קדחת.

— צו קבר ישראל עמרי
 צען ברענגען = באגראָבען
 נאכ'ן יודישען דין.
 קברות-טאן, קבר'ן
 (קברנים) = א באגרע-
 בער.
 קדוש = דאס געבעט איבערן
 וויין אין שבתים און
 ימים-טובים.
 קדוש החדש = דאס געב-
 בעט, וואס ווערט גע-
 זאגט ביים באנייען זיך
 פון דער לבנה.
 קדוש השם = דאס היילי-
 גען פון גאָטס נאָמען.
 קדוש (קדושים) = א היילי-
 גיגער.
 קדוש מבטן אמו = א
 הייליגער נאך פֿאר'ן גע-
 בוירען ווערען.
 קדושה = דאס געבעט אין
 וועלכען ס'ווערט דער-
 מאָנט א לויב פון די
 מלאכים צו גאָט.
 קדושין = זעה חופה קדושין
 קדחת = פֿיעבער, מאלאריא

קדיש.

קדיש = א נעבעט אין
 אראמעאישער שפראך.
 וואס ווערט געזאגט נאך
 מויטע.
 קדיש דרבנן = קדיש,
 וואס ווערט געזאגט נאכ'ן
 לערנען.
 קדמון (קדמונים) = איי-
 נער פון די ערשטע.
 קדש קדשים = דאס היי-
 ליגסטע, די הייליגסטע
 אבטיילונג אין בית-המקדש
 קהלה (קהלות) = די
 יודישע געמיינדע.
 קהלה קדושה (ק"ק) =
 די הייליגע געמיינדע.
 קובע זמן זיין = באשטי-
 מען א צייט.
 קודם = פריהער.
 קודם כל = פאר אלעמען.
 קודשא ברוך הוא = דער
 אויבערשטער.
 קול (קולות) = שטים.
 קול דממה דקה = א דין,
 שטיל קול.
 קול מורא = אויפ'רוף.

קיצור.

קוממיות = האפענדיג.
 קונה (קונים) = קונדע.
 קונה שם זיין = זיך א
 נאמען ערווערבען.
 קוף = דאס ניינצעהנטע אות
 פֿונ'ם אלף-בית.
 קוצו של יוד = א סינטאאלע
 פֿונ'ם אות יוד.
 קטגור = אַנקלענער (א
 ביינאמען פֿאר'ן שמן).
 קטורת = ווייהויך.
 קמן (קמנים) = קליין.
 קמנים = זעה משתין זיין.
 קמני אמונה = די וואס
 גלויבען וועניג.
 קיבוץ גלויות = דאס איינ-
 זאמען פֿון די צע-
 שפרייטע יודען.
 קיום = באשטאנד.
 קימא לן = אַקסיאם.
 קינה (קנות) = קלאַג-ליעד.
 קינה = א זאמלונג פֿון
 געבעטען פֿאר תשעה-
 באב.
 קיצוניות = עקסטרעמע.
 קיצור = אַבקיורונג.

קיצור.

קיצור ימים = געקערצטע טעג.

קירח = די ערשטע אותיות וון קיסר ירום הורו (א צונאָמען פֿאַר'ן עפּטרייִ-כישען קייזער).

קלות דעת = לייכטזיניג-קייט.

קל ודומר = לאַגישער שלום, פֿינ'ס אלגעמיינעס צום באַזונדערן.

קליפה = אוטרייע קראַפֿט קללה (קללות) = פּלוך. קללות וחרמות = פּלוּבּען און פֿאַרשווערונגען.

קללות נמרצות = טויטע קללות.

קלף = פּאַרטעט.

קלפי = אורנע,

קמיע (קמיעות) = אמולעט

קמין = דער נאָמען פֿון א

נקודה (+) (גלייך דעם וואַקאַל u).

קמצן (קמצנים) = קארנער

קמצנות = קאַרנשאַפֿט.

קנאה = גיט-פֿאַרניגען.

קרבן.

קני מדה = מאָסשטאַב.

קנין = קויף.

קנס = שטראַף.

קנס'ענען = שטראַפֿען.

קערה = שיסעל, די שיסעל

אויף וועלכער ס'ווערען

ארויפגעלעגט אין די סדר-

געכט די מצות און די

אנדערע פֿאַרגעשריעבענע

צערעמאָניעלע שפּייזען

ווי חרסת, מרור א. א. וו.

קפּדון (קפּדנים) = סעראַנט,

א אייפֿגערענטער.

קפּדנות = פעדאנטעריי,

אויפֿגערענט זיין.

קפיצת הדרך = דאס אקע-

גענשפּרינגען פֿונ'ם וועג.

קין = ענד.

קצב (קצבים) = פֿליישהא-

קער.

קצבה = א אַבגערעניצונג,

(אויך א אונטערשטיצונג,

וואס ווערט צוגעשטראַכען

פֿאַר אַ לענגערער צייט).

קראים = זעה צדקים.

קרבן (קרבנות) = אָפֿער

ראש.

קרובן.

קרן = קאפיטאל.
 קרן קימת = פאנד.
 קרקע = א שטיקעל ערד
 צו באגראָבען א מוימען.
 קשה = שווער.
 קשה ערף = האַרטגעקיג.
 קשיא (קשיות) = פראַנע.
 קשר של קימא = א בונד
 אויף עכיג.

ר.

ר = 200
 ראוי = ווירדיג, שויןגליך.
 ראיה (ראיות) = בעווייג.
 ראיה = די פעהיגקייט צו
 זעהען.
 ראש (ראשי) = קאָפּ, פאָר-
 שטעהער, אָנהויב.
 — בראַש = צום ערשט,
 פאָרויס.
 ראש הגולה = דער פאָר-
 שטעהער פון די יודען
 אין גלות (א מיטעל פאר
 יודישע פירשמען אין בבל
 נאָכ'ן הורבן).
 ראש המדברים = דער
 הויפט־רעדנער.

קרובן־מנחה־סדור = דער
 נאָמען פון א סדור וואָס
 ענטהאלט אויך א סך
 דינים און תחנות פאר
 פרויען.
 קרוב (קרובים) = פער-
 וואַנדטער.
 קרוב למלכות = איינער,
 וואָס איז נאָהנט צו דער
 רעגירונג.

— בקרב = אין גיבען.
 קרבות = פערוואַנדשאַפּט.
 קריעה ובליה = אָבנע-
 ריסען און אָבנעשליסען.
 קריאת התורה = דאָס
 ליינען פון דער תורה.
 קריאת שמע = דאָס זאָגען
 פונעם געבעט שמע ישראל.
 קריעה שניידען = דאָס
 פאָרגעשריעבענע אויפ־
 רייסען פונעם אויבער־קלייד
 צום צייכען פון פרויער
 נאך א מוימען.
 קרע כרג זין = צערייסען
 זוי א פיש.

ראש.

ראש הדיש = דער ערשטער מאָג פֿון יעדען הדיש.
 ראש ישיבה = דער פֿאָרשטעהער פֿון א ישיבה.
 ראש השנה = נייִיאָהר, דער יום טוב וואס נעט פֿאלט דעם ערשטען מאָג תשרי.
 ראש הקהלה = דער פֿאָרשטעהער פֿון א קהלה.
 ראשי פרקים = הויפט פונקטען, שקיצע.
 ראשי תבות = די ערשטע אותיות פֿון ווערטער, אָב קירצונגען.
 ראשון = דער ערשטער ראשית = ערשטענס, ראשית אויגן = די ערשטע קראפט, דער ערשטער בויענער.
 ראשית חכמה = דאס ערשטע פֿון דער וויסענישאַפֿט, דאס ערשטע פֿון אלעמען.
 רב (רבנים) = רעליגיעזער פֿאָרשטעהער פֿון א קהלה

רגע.

רבי (רבנים) = הער, א „נומער-יוד“, חסידישער צדיק.
 רבון עולמים = דער האר פֿון די וועלטען (נאָמ).
 רבנו של עולם = האר פֿון דער וועלט (נאָמ).
 רבננו = מייע הערען, רבים = מעהרהייט.
 רביעי = דער פֿערטער אָב יעניט פֿון דער סדרה וואס ווערט פֿאָהגעלייענט ביים אויפֿרוֿפֿען צו דער תורה.
 רבנות = די שטעל פֿון א רב.
 רבני = א נאָמען פֿאר די יודען ביי די קראים.
 רגון = א אויפֿגערעגטער מענטש.
 רגונות = אויפֿגערעגטקייט, צאָרן.
 רגיל = געוואוינט.
 רגילות = געוואוינטקייט.
 רגל (רגלים) = פֿוס.
 רגע (רגעים) = סעקונדע.

רדיפה

רדיפה (רדיפות) = פאר פאָלגונג.
 רדיפת הכבוד = דאס נאָכיאַען זיך נאך כבוד.
 רואה ואינו נראה = איינער וואס זעהט אין ווערט ניט געזעהן.
 רוב = מערהייט.
 לרוב = מייסטענס.
 רוב דעות = שטימענמעהר-הייט.
 רוגז, רוגזא = אייפֿערעגט-קייט.
 רודפן = פארפֿאלגען.
 רודף שלום = פריעד-פערטיגער.
 רוח = גייסט.
 רוח (רוחות) = אומריינער גייסט, טייוועל.
 רוח הקדש = דער-הייליגער גייסט.
 רוח רע = א ביזער גייסט
 רוח שמות = א נארישקייט
 רוחניות = גייסטיגס (אין הפוך צו נשמיות).

רוק

רופא (רופאים) = פעלד-שער.
 רושם = איינדרוק.
 רוח התורה = סודות פֿון דער תורה.
 רחבות = נרייטקייט, נראָמ-קייט.
 רחבות הדעת = זעה הרחבת הדעת.
 רחמים = בארמהערציגקייט.
 רחמנא לצלן = גאָט זאל אָכהיטען.
 רחמנות = בארמהערציג-קייט.
 רח"ש = ראשי תבות פֿון רב, חזן שמש, = (דאס געלד וואס ווערט געגעבן בען אויף א חתינה פֿאר די דערמאנטע דריי אנ-געשמעלטע פֿון דער קהלה.
 ריב לשונות = שפראכענ-קאמף.
 ריוח (רוחים) = געוויין.
 ריח (ריחות) = גערוך.
 רוק = לעדיג.

רשע.

רפואה שלמה = א נאנצע היילונג.
 רצון = ווילען, פארלאנג.
 רצועה (רצועות) = תפלין ריעמען.
 רציחה, רצח (רציחות) = מארד.
 רצחן (רציחות) = מערדער.
 רק = נאָר.
 רקיע = דער הימעל.
 רקוד, רקודה = מאנץ.
 רשות = דערלויבעניש, מאכט, דער בעזיצן.
 רשות היחיד = די מאכט, דער בעזיצן פֿונ'ם איינציגען.
 רשות הרבים = די מאכט דער בעזיצן פֿון דער מעהרהייט.
 רש"י = ראשי תבות פֿון רבי שלמה יצחק, א קאָמענטאר.
 מאמאָר פֿון תנ"ך און תלמוד.
 רשימה (רשימות) = פֿאר צייכניש.
 רשע (רשעים) = א שלעכטער, זינדיגער מענש.

ריק.

ריק = א אומגעבילדעטער מענש.
 ריקנות = לעדיגקייט, פוסמקייט.
 ריש = דאס צוואנציגסטע אות פֿונ'ם אלף בית.
 ריש גלותא = זעה ראש הגולה.
 ריש דוכנא = דער שטעל פֿאר מערער פֿונ'ם ראש ישיבה.
 רכוש = פֿארמעגען.
 רכילות = פלאַסקעס.
 רך לב = ווייכהארציג.
 רמאות = באטריגריי.
 רמאי = באטריגער, גוינער.
 רמז (רמזים) = אָנרײַטונג.
 רע (רעים) = פֿריינד.
 רע (רעות) = שלעכטס, אומגליק.
 רעש = גערודער.
 רעיון (רעיונות) = געדאנק.
 רפואה (רפואות) = היילונג, היילמיטעל.
 רפואה בדוקה ומנוסה = א אויסגעפרויבט און אויסגעצייכענט היילמיטעל.

רשעה.

רשעה = שלעכטייט, אומ-
רעכט.

רשעות = שלעכטייט.

רשע מרושע = א נאָר
שלעכטער, זינדיגער מענש

ש

ש = 300

שאול תחרתיה = אנ'אב
טיילונג פֿונ'ם ניהנום.

שאלה (שאלות) = פֿראגע

שאלת חכם = א פֿראגע,

וואס נאר א חכם קען

פֿארענטפֿערן.

שאלת נשים = א פֿראגע

איבער א דין בנוגע דעם

רעליגיעזען לעבען פֿון

דער פֿרוי.

שאלות ותשובות =

פֿראגען און ענטפֿערן (א

טיטעל פֿון א גרויסער

צאָהל ספרים אין דער

ראַבאניסטישער ליטע-

ראטור, וואס נעמען ארום

פֿראגען און ענטפֿערן

איבער פֿארשיעדענע דינים)

שבע.

שאר בשר שארת בשר

= פֿערוואנדערטער, פֿער-

וואנדמע.

שאר ירקות = אנדערע

קריימעכצער.

שארית ישראל = דער

איבעריגעליעבענע טייל

פֿון די יודען.

שבועה (שבועות) =

שווערונג.

שבועות-דער יום טוב אים

6 און 7 מאָג סיון, וואס

ווערט געפֿיערט צום אנט-

דענקען אָן מתן תורה.

שבוש = פֿעהלער,

שבה (שבחים) = לויב.

שבת והודיה = א לויב און

א דאנק.

שבט (שבטים) = שטאם.

שבט = דער עלפֿטער חדש

פֿונ'ם יאָהר.

שבידה = געפֿאנענשאַפֿט.

שבלת = זאנגען.

שבועי = דער זעבעטער.

שבוע ברכות = די זעבען

ברכות, וואס ווערען גע-

שבע.

זאגט דעם ערשמען שבת
 נאך דער התונה ביים יונגען
 פאר-פאלק ביים עמען.
 שבע חכמות = די זיעבען
 וויסענשאפטען.
 שבעה = זיעבען די זיעבען
 מעג פון מרויער נאך א
 מוימען.
 שבעה מדורי גיהנום =
 די זיעבען אבטיילונגען
 פונ'ם גיהנום.
 שבעה עשר בתמוז = דער
 זיעבעצהנטער טאג אין
 תמוז, א פאסט-טאג.
 שבעים לשונות, שבעים
 לשון = זיעבעציג שפרא-
 כען.
 שבר = א לייסמענברוך.
 שבר לב, שברון הלב,
 שבורת הלב = געבראך-
 כען הארץ.
 שברים = די געבראכענע
 מענער פונ'ם שופר.
 שבת (שבתים) = דער
 זיעבעטער טאג אין דער
 וואך, וואס איז א רוה-טאג

שדכנות.

שבת הגדול = דער לעצטער
 שבת פאר פסח.
 שבת נחמו = דער ערשמער
 שבת נאך תשעה באב.
 שבת חזון = דער לעצטער
 שבת פאר תשעה באב.
 שבת שקלים = דער שבת
 ווען מען לייענט די סדרא
 משפטים.
 שבת שירה = דער שבת,
 ווען מען לייענט די סדרא
 בשלח.
 שבת תשובה = דער ער-
 שמער שבת פאר יום-
 כפור.
 שבת-צבי-ניק = א אב-
 גענארטער.
 שגעון = וואהגזין.
 שד (שדים) = טייוועל,
 ביזער גייסט.
 שדוך (שדוכים) = פאר-
 שווענערונג.
 שדכן (שדכנים) = פאר-
 מיטלער פון שדוכים.
 שדכנות = באצאהלונג
 פארן פארמיטלען פון א
 שדוך.

שורה.

שומר פתאים = דער היטער
 פון נארטאנים (נאָט).
 שומר שכיר = איינער.
 וואס היט עפעס אָב פאר
 לויין.
 שונא (שונאים) = פיינד
 שונא בצע = איינער, וואס
 האט פיינד צו נעמען
 בעשמעכונג.
 שונא ישראל, שונא ציון
 (שונאי-ישראל, ציון)
 = יודענפיינד.
 שופט (שופטים) = ריכטער
 מער, פאלקס-פיהרער און
 ריכטער פון די יודען
 אין דער צייט נאך יהושע
 בן נון'ס טויט.
 שופר (שופרות) = א האָרן
 וואס מבלאָזט דערמיט
 יעדען טאָג נאָכ'ן דאוונען
 דעם גאנצען חדש אלול
 און ביז יום-טבור.
 שופר של משה = דער
 שופר פון משה.
 שורה (שורות) = רייה,
 ציילע.

שהיות.

שהיות = פאקסען.
 שהחנו = א ברכה וואס
 מען מאכט איבער א
 נייער זאך.
 שוא = דער נאָמען פון א
 נקודה (:).
 שוה בשוה = גלייך אויף
 גלייך.
 שוחט (שוחטים) = דער
 וואס איז פון דער קהלה
 באשטימט צו קוילען
 בהמה און עופות.
 שומה (שומים) = נאָר.
 שוכן עפר = איינער וואס
 ליענט שוין אין דער
 ערד.
 שולט זיין = הערשען.
 שום = קיינער, קיינס.
 שומר (שומרים) = היטער,
 וועכטער.
 שומר ומציל זיין = אָב-
 היטען און רעטען.
 שומר חנם = איינער, וואס
 היט עפעס אָב אומ-
 זיסט.

שמר.

שחור = שוואדיק.
 שחיטה (שחיטות) = דאס קוילען פֿון בהמות און עופות נאכ'ן יודישען דין.
 שחין = א אויסשלאג אויפ'ן קאפ.
 שחרית = די געבעמען פֿארן אין דער פֿריה.
 שמות (שמותים) = נאר רישקייט.
 שמה = פֿלעכע.
 שמן = דער נאמען פֿון א טייוועל, אָנקלעגער.
 שמן מקמרג = דער שמן, דער באשולדיגער.
 שמר דוב = א וועקסעל.
 שמר חצי זכר = א דאָ קומענט כדי צו באוואָרענען דאס ירושה־רעכט פֿאר א מאַכטער.
 שמר מכירה = א פֿאר־טראג ביים פֿארקויפֿען.
 שמר מכירת חמץ = א פֿארטראג ביים פֿארקויפֿען פֿונ'ם חמץ.

שור.

שור הבר = א מיטהישער גרויסער אָס, וואס איז אָנגעגרייט צו עפֿען פֿאר די צדיקים אויף יענער וועלט.
 שורק = דער נאָמען פֿון א נקודה (אָדער ?) גלייך דעם וואַקאל (y).
 שורש = וואורצעל.
 שורש כל דבר = דער אָנהויב פֿון יעדער זאך.
 שושן פורים = דער פֿיפֿט־צעהנטער טאָג אין אדר וואס ווערט געפֿייערט צום אנדענקען אָן דעם נס פורים.
 שותף (שותפים) = מיט־בעטייליגטער, קאָמפּאניאָן שותף מה שעשה, עשה דער שותף, וואס ער האט געטון — איז געטון.
 שותפות = מיטבאטייליגונג קאָמפּאניע.
 שותק (שותקים) = שווייגענדיגער.
 שרד = באשמעכונג.

שלוח.

שכרות = בארוישמקייט
 שכר מרע = א שטארקי
 קראנקער.
 שכונה = גאמס-גייסט
 שכירות = לויג, באצאמלונג
 שכל = פארשטאנד.
 שכל הישר = דער גערא-
 דער פארשטאנד.
 שכן (שכנים) = שכנה
 (שכנות) = נאכבאר.
 שכנות = נאכבארשאפט.
 שכו = לויג, באצאמלונג.
 שכר הליכה = לויג פאר'ן
 גאנג.
 שכו ועונש = לויג און
 שטראף.
 שכו מרהיב = לויג פאר
 דער טיה.
 שכו יום = טאג-לויג.
 שכו למד = לויג פאר'ן
 לערנען.
 שכו עגלה = לויג פאר'ן
 פאהרען.
 של = פון.
 שלוח מנות = דאס שיקען
 פון געשענקען צואנאנד.
 אים פורים.

שמר.

שמר עיסקה = א וועקסעל
 שיבה טובה = א גוטע
 עלמער.
 שיחה קלה, שיחת הורין
 = מאנטענליכע רייד.
 שיטה (שיטות) = סיסטעם
 שוך זין = געהערען.
 שיכות = בעציעהונג.
 שין = דאס איינאומצוואנג
 צינסטע אות פונ'ם אלף-
 בית.
 שיעור = מאס, גרעניץ.
 שיר (שירים) = ליער.
 שירה (שירות) = געזאנג.
 שירות ותשבחות =
 ליערע און לויבהימען.
 שירים = איבערגעבליעכענס,
 רעסטען פון מאכלים פונ'ם
 רבי'ן, וואס די חסידים
 האלטען פאר א מצוה צו
 עסען.
 שיש = מארמעלשטיין.
 שכור = בארוישט.
 שכחה = פארגעסליכקייט.
 שכחתי = ג'האב פארע-
 מען.

שלום

שלום = פריעדען.
 שלום בית = דער פריעדען אין הויז.
 שלום ושלוח = פריעדען און רוה.
 שלום עליכם = פריעדען צו אייך.
 שלחן (שלחנות) = טיש.
 שרדן ערוך = א זאמלונג פֿון דינים און רעליגיעזע פֿארשריפטען.
 שלחתי = בראב דין גע- שיקט?
 שלי-שלך = טיינס - דינס
 שרית (שליחים) = איינער וואס מען שיקט איהם ערגיין.
 שליח מיוחד = א באזונ- דערער שליח.
 שליח צבור = זעה חוק.
 שליחות = מיסיע.
 שליטה = מאכט, הערשאפט
 שלישי = א שיעדסריכטער.
 שלישי = דער דריטער אָב- שניט פֿון דער סדרא.
 וואס ווערט פֿאָרגעלייענט

שלשה

ביים אויפֿרופֿען צו דער תורה.
 שלישות = דעפֿאָזיטוס.
 שלישית = דריטעל.
 שלל = רויב.
 שלמות = גאנצקייט, פֿול- קייט.
 שלמיען = צאָהלען
 שלש סעודות = די דריי מאָהלציימען וואס זענען פֿאָרגעשריעבען פֿאר שבת (ווערט באַנוצט צו באַ- צייכענען די דריטע סעודה אים שבת פֿאר-נאכט).
 שלש רגלים = די דריי הויפט ימים טובים: ספֿח שבועות און סכות.
 שלשה = דריי.
 שלישיה = דברים = דריי ווערטער.
 שרשה עשרה מדות = דער נאָמען פֿון א גע- בעט, וואס ווערט גע- זאָגט א טאָג פֿאר יום- כפור אין דער פֿריה (ווערט באַנוצט צום באַ-

ששול

צייבענען פֿונם נאנצען פֿריהמאָרגען).
 שלשול = דורכפאל.
 שלשלת = א קייט.
 שלשים = דרייסיג, די דרייִ-סיג טעג פֿון טרויער נאך א טויטען.
 שמד = דאס אָכפאלען פֿונ'ם יודישקייט.
 שמד'ען זיך = איבער טרען מען צון א אנרערען גלויבען.
 שם = א נאָמען, רוהם.
 — שמות = בלעטליך פֿון ספרים, סדורים א. א. וו.
 שם הויז = נאָמ'ס נאָמען שם המפורדש = נאָמ'ס פֿולער נאָמען (יהוה).
 שם טוב = א גוטער נאָמען שם רע = א שלעכטער נאָמען.
 שמונה עשרה = דער נאָ-מען פֿון א געבעט, וואס באשטעהט אויס 18 אָב-שניטען.
 שמונים = אכציג.

שמירה

שמויש = בעדיענונג.
 שמחה (שמחות) = פֿרייד, א פֿעסט.
 שמחת בית השואבה = דער נאָמען פֿון א גרויסען אילומינאָציאָנס פֿעסט אויס סכות אין דער צייט פֿונ'ם בית־המקדש, (ווערט נאך אַצט אין חסידישע קרייזען געפֿייערט).
 שמחה ויששון = פֿרייד און לוסט.
 שמחת תורה = דער לעצטער טאָג סכות, אין וועלכען ס'ווערט פֿאַר-ענדיגט דאס ליינען פֿון דער תורה, א גרויסער פֿעסט־טאָג.
 שמחה = דאס זיעבעטע יאָהר אין וועלכען פֿלעגט פֿאַרצייטען אין ארץ־ישראל ניט בעארבייטען דאס פֿעלד.
 שמים = דער הימעל.
 שמירה (שמירות) = אטולעט.

שמן.

שמן זית = איילכירמען
בויםיל.

שמיני = דער אכטער.

שמוני עצרת = דער
אכטער טאג סכות.

שמע ישראל = „הער צו
ישראל“ ... דער נאמען

פון א געבעט, אין וועל-
כען ס'ווערט אויסגעדריקט

די איינציגקייט פון גאט.
שמץ = א ביסעל.

שמרים = דייווען.
שמש (שמשים) = קלויז-

דיענער.
שמשון הגבור = דער

נאמען פון א גרויסען
העלד אויס דער צייט

פון די שופטים.
שן (שנים) = צאהן.

שן תחת שן = א צאהן
פאר א צאהן.

שנאה, שנאת (שנאות) =
פיינדשאפט.

שנאת חנם = אאומיסמינע
פיינדשאפט.

שעת.

שנאת מות = א טויט
פיינדשאפט.

שנה (שנים) = א יאהר.
שנה שלמה = א גאנץ

יאהר.
שנוי (שנויים) = פארענד-

דערונג.
שני = דער צווייטער אָבד

שניט פון דער סדרא.
שני בשני = די פערדוואנד-

שאפט אין צווייטען גראד
שני בשלישי = די פאר-

וואנדשאפט צווישען צוויי
טען און דריטען גראד.

ש"ס = די ערשטע אותיות
פון שתא-סדרה, די זעקס

טראַקטאטען פון דער
משנה.

שעמנו = א געמישט-גע-
וועב, וואָס מען מאַך ניט

אָנמון לויטן יודישען דין.
שעה = שטונדע.

שעת הכשר = א מאמענט
דינע צייט.

שעת רחמים = א שעה
פון באַרמדהערציגקייט.

שעת.

שעת רצון = א שעה פון
 נומען ווילען.
 יעד (שער) = מויער.
 שער לעזאל = א לע-
 מאלע פארן טייוועל.
 שפחה (שפחות) = א
 ריענסט.
 שפוכת דמים = בלוט
 פארניעסען.
 שפל = ניעדריג ויערניד-
 ריגט.
 שפלות = גירוינקייט.
 שפע = צושפרוך, פולקייט.
 שקול בנגד בורם = וועגט
 אלע איבער.
 שקודה = פליסיגקייט.
 שקיעת החמה = דאס
 אונטערגעהן פון דער זון.
 שקל (שקלים) = דער
 נאָמען פון א מטבע ביי
 די פארצייטיגע יודען.
 שקל = אַבשיי.
 שקץ תשקצנו = זאָלסט
 עס פאראַבשייען אין
 פארמאסטען.

ששת.

שקר (שקרים) = ליגען
 פאלשקייט.
 שקר וכזב = ליגען און
 פאלשקייט.
 שקרן (שקרנים) = ליגנער
 שר (שרים) = פירשט.
 שר המשקים = דער קע-
 ניגליכער איינשענקער.
 שרדד ופליט = א אנמיר-
 נענער און אנמלאַפֿענער,
 רעזט.
 שרפה (שרפות) = בראַנד
 שרץ (שרצים) = א קריער
 טיער.
 שררה (שררות) = דאָס
 הערשאַפֿט.
 ששון ושמה = לוסט און
 פֿרייד.
 ששי = דער זעקסטער אָב-
 שניט פֿון דער סדרא.
 ששים = זעכציג.
 ששת ימי בראשית = די
 זעקס טאָג אין וועלכע
 מ'איז באשאפֿען געוואָר-
 רען די וועלט.

תוקף

תהו ובהו = כאַס, וויס
 מעניש
 תהום (תהומות) = אַב
 גרוג
 תהלה (תהלות) = לויב
 תהלים = א זאמלונג פון
 160 פסאלמען, וואס זאל
 פארפאסט זיין פֿונ'ס
 קעניג דוד
 תו = דאס לעצטע אות
 פֿונ'ס אלף-בית
 תובע זיין = פֿאָרערן
 תוגר (תוגרים) = א מערק
 תודה = א דאנק
 תוך = אינהאלט, דאס וועט
 זענטליכע
 תוך כדי דבור = אונגענע
 בליקליך
 תוך כך = וועהרענד דעם
 תוכחה = שטראַפֿרייך
 תוכן = אינהאלט
 תוספות = דער נאָמען פון
 א קאָמענטאר צום תלמוד
 תועלת = א נוצען
 תופס זיין = אויפֿפאסען
 תוקף = שטארקייט

שתדלן

שתדלן (שתדלנים) =
 פירשפרעכער, פֿארזאָרגער
 שתדלנות → פירשפרע
 כעריי
 שתי וערב = דורך דער
 לענג און ברייט, א קרייץ
 שתיים = צוויי
 שתיקה = שוויגען
 שתקן = א שוויגענדיגער
 רג
 ת = 400
 תאוה (תאוות) = ליידענ
 שאַפט
 תבה = דער קאָסטען אין
 וועלכען גח האט זיך
 אויפֿגעהאלטען אין דער
 צייט פֿונ'ס מבול
 תבואה (תבואות) = פֿרוכט
 מען פֿונ'ס פֿערד
 תבוא עליו ברכה = געז
 בענשט זאל ער ווערען
 תבוא עליה ברכה =
 געבענשט זאל זי ווערען
 תביעה (תביעות) = פֿאָ
 דערונג

תורה.

תורה, תורה שבכתב = א
 כאצייכנונג פאר די חומשים
 בראשית, שמות, ויקרא,
 במדבר און דברים.
 תורה שבעל פה = א
 כאצייכנונג פארין תלמוד,
 פאר די נביאים און
 כתובים.
 תורה כולה = די גאנצע
 תורה.
 תושב (תושבים) = א
 אלטגעזעסענער.
 תהבילה (תהבולות) =
 א מיטעל.
 תחום די = דער
 ראיאן אין וועלכען די
 יודען האבען אין צאָל
 ריסזישען רוסלאנד גע-
 מענט וואוינען.
 תחום שבת = די צוויי
 מיינען אילען אויסער
 דער שטאָרט, איבער
 וועלכע מ'טאר ניט נאכן
 יודישען דין שבת אריבער-
 געהן.

תינוקות.

תחית המתים = דאס
 ערוואכען פֿון די טויטע
 תחלת הלילה = אָנהויב-
 נאכט.
 תחנה (תחנות) = א
 געבעט אין יודישען פֿאר
 פֿרויען.
 תחנה = א זאמלונג פֿון
 די פֿרייער דערמאָנטע
 געבעטען.
 תחנון = דאס געבעט, וואס
 ווערט געזאָגט נאָך דער
 שמונה עשרה.
 תחנונים = געבעטען.
 תחתונים = אונטערשטע.
 תחת = אונטער, אונטער-
 שמער טייל פֿונ'ם לייב.
 תחת הרב = אונטער
 שווערד.
 תיבה = זארין, זאָפֿארט.
 תיבה ומיד = טאק זארין
 תימן = יעטען.
 תינוק (תינוקות) = א קינד
 תינוקות של בית רבן =
 שולקינדער.

תיקון.

תיקון = בליינט די קשיא
 גיט פארענטפערט.
 תכלית = צוועק, ענד.
 תכריכים = קליידער פאר
 א טוישען.
 תכשיט (תכשיטים) =
 ציערונג.
 תל = שוטיהויפען.
 תל עולם = א פעליגע
 פארניכטונג.
 תריה (תליות) = א גע-
 שמעל צום אויפהענגען
 א מענש.
 תליון (תליונים) = דער
 וואָס הענגט אויף.
 תלמוד = א זאמלונג פֿון
 קאָמענטארע און אויס-
 שפּרוכען צו דער משנה
 פֿון די אמוראים.
 תלמוד תורה = א רעלי-
 גיעזע יוד. שול פֿאר
 אָרעמע קינדער, וואס
 ווערט אויסגעהאלטען פֿון
 דער קהלה.
 תלמוד (תלמידים) =
 שילער.

תנא.

תלמוד חכם (תלמיד
 חכמים) = א געלערנט-
 טער.
 תם = אומשולדיג, נאיוו.
 תמוז = דער פֿערטער מאָנאט
 פֿונ'ם יאָהר.
 תמונה, תמונת (תמונות)
 = בילד.
 תמונת אות = זעה צורת
 אות.
 תמחה = „ס'זאל אויסגע-
 מעקט ווערען... א בא-
 צייכנונג פֿאר א פֿאַלק,
 וואס זאל פֿון עטלקין
 שטאמען.
 תמיד = שטענדיג.
 תמיה = וואונדער, שטוינען
 תמים = גאנץ, פֿולקאָמען.
 תמימות = גאָאיווקייט,
 איינפֿאַכקייט.
 תמצית = עסענץ.
 תנא (תנאים) = א טימעל
 פֿאר די געלערנטע, וואס
 האבען מיטגעארבייט ביי
 דער משנה (אין דער
 צייט פֿון שטענען הצדיק
 ביז יהודה הנשיא).

תנאי.

תנאי (תנאים) = בעדינגונג
 תנאים = פארלאַבונגס-
 פארטראג.
 תנועה (תנועות) = בא-
 ווענונג. מיענע.
 תנ"ך = די ערשטע אותיות
 פון תורה, נביאים און
 כתובים (ווערט באנוצט
 צום באצייכענען פון דער
 גאנצער ביבעל).
 תעודה (תעודות) = צייג-
 ניש.
 תענוג (תענוגים) = פער-
 גניגען.
 תענית (תעניות) =
 פאסטמאָג.
 תפיסה (תפישות) = קריי-
 מינאל, קערקער.
 תפישה = אויפֿפאסונגס-
 קראפט.
 תפל = אָהן א געשמאק.
 תפלה (תפלות) = געבעט.
 תפלת הדרך = א געבעט
 איידער מען לאָזט זיך
 אין וועג אריין.

תקון.

תפלות = אויסגעלאפֿענ-
 קייט.
 תפלין = א כלי-קודש, וואס
 ווערט אנגעטון ביים
 דאווענען אויפֿן קאָפּ אין
 אויף דער לינקער האנד.
 תפלין של ראש = די
 תפלין, וואס מען טוט אָן
 אויפֿן קאָפּ.
 תפלין של יד = די תפלין
 וואס מען טוט אָן אויף
 דער האנד.
 תקוה = האָפֿנונג.
 — התקוה = דער נאָמען
 פֿונם יוד. נאצ, פֿאַלקס-
 היטן.
 תקומה = אויפֿריכטונג,
 באשטאנד.
 תקון (תקונים) = פֿאַר-
 בעסערונג, רעפֿאָרם, דער-
 לעזונג.
 תקון הצות = זעה הצות-
 אָברעכטען.
 תקון טעות = גרייפֿפֿאַר-
 בעסערונג.

תקון.

תקון שבועות = א זאמלונג
 פון פֿאַנמענטען אויס
 תג"ך און תלמוד פאר
 שבועות אייף דער נאכט
 תקופה (תקופות) =
 פּעריאָד.
 תקיעה, תקיעה גדולה =
 א טאָן וואס קומט ארויס
 פֿונ'ס שופר.
 תקיעת כף = א האנד־
 שלאג.
 תקיף (תקיפים) = א
 עטאקער מענש.
 תקיפות = שטארקייט.
 תקנה (תקנות) = פֿאַר־
 בעשערונג, אַנאָרדנונג.
 תרבות = אויסבונד.
 תרגום = די אראמעאישע
 איבערזעצונג פֿון רעב־
 תורה.
 תרומה = א טייל פֿון די
 תבואות, וואס מען פֿלענט
 פֿאַרצייטען אין ארץ־
 ישראל אָבטיילען פֿאַר
 די כהנים.

תשובה.

תרועה = א טאָן וואס קומט
 ארויס פֿונ'ס שופר.
 תרופה (תרופות) = א
 היילמיטעל.
 תרוץ (תרוצים) = אויס־
 רייד.
 תרח = דער נאָמען פֿון
 אברהם אבינו'ס פֿאָטער.
 תר"עשר = צוועלף, די
 צוועלף נביאים הושע,
 יואל, עמוס, עובדיה, זנה,
 מיכה, נחום, חבקוק,
 צפניה, חגי, זכריה, מלאכי.
 תרו"ג מצות = די 613 גע־
 באָטען און פֿאַרבאָטען פֿון
 דער יודישער רעליגיע.
 תרעומות = פרעמענסיעס.
 תרפים = הויזגעזענכילדער
 תשובה = צורוכטיילען,
 א רעכנונג מיט צאָהלענ־
 ברייכע.
 תשובה (תשובות) = א
 ענטפֿער.
 תשובה טון = זיך אומקערן
 רען אויף גוטען וועג.

תשליך.

תתחדש

תשוקה=כאנעהר, גלוסטוג
 תשליך = „זאלסט אריין
 ווארסען“... א מנהג צו
 געהן דעם ערשמען מאָג
 ראש-השנה צו א וואסער
 און דאָרט זאָגענדיג א
 געבעט אויסצומרעסען די
 קעשענעס. אז אזוי זאלען
 די זינד אריינפאלען אין
 אַכגרונד אריין.

תשמיש המטה = דער
 ביישלאָף.
 תשעה = 9
 תשעים = ניינציג.
 תשעה באב = דער
 ניינטער מאָג אין אב, א
 טאסט-מאָג.
 תשרי = דער זיעבעטער
 מאָנאט סונים יאָהר.
 תתחדש = זאָלסט בא-
 נייען.

העברעאישע און אראמעאישע נעמען

וואס

קומען פאר אין יודיש.

אבא אביגדור, אבנא, אברהם, אהרן, אורי,
איסר, איתמר, אלחנן, אליהו, אלימלך, אליעזר, אליקים,
אלעזר, אלקנה, אמנון, אסתר, אפרים, אביה, אשר,
בנימין, בן-ציון, בצלאל, ברוך, ברורה, ברכה,
בתיה, בתישבע.

גבריאל, גדליה, גרשון,

דבורה, דוב, דוד, דינה, דן, דניאל,

הלל.

זאב, זבולן, זכריה, זלמן, זרח,

חנה, חזקיהו, חיים, חנא, חנה, חנינא, חנוך,

חנן, חנניה,

טוביה.

יהודה, יהודית, יהונתן, יהושע, יואל, יוחנן,

יוכבד, יוסטוב, יונה, יחזקאל, יעקב, יצחק, יקותיאל,

ירחם, ירמיהו, יחיאל, ישכר, ישעיה, ישראל,

כתריאל,

לאה, לוט, לוי.

מאיר, מיכאל, מוכה, מלך, מלכה, מנחם, מנשה,
מרדכי, מרים, משה, משולם, מתתיהו,
נח, נחום, נחמה, נחמיה, נחמן, ניסן, נפתלי,
נתן, נתנאל.

סני.

עובדיה, עוזר, עזרא, עזריאל, עמואל, עקיבא,
פרדצור, פלטיאל, פנחס, פסח, פריץ, פתחיה,
צבי, צדוק, צמח, צפורה.

קתה, קלמן.

ראובן, רבקה, רות, רחל, רפאל.

שאול, שבת, שולמית, שבנא, שבה, שלום,
שלמה, שמאי, שמואל, שמחה, שמעון, שמעיה, שמריה,
שמשון, שניאור, שפרה, שרגא, שרה, ששנה,
תמר, תנחום.

דערגענצונגען.

אנדרוינגוס = הערמאפראָדיט; ברוכים תהיה = געבענשט
 זאלט איהר זיין; בדוק ומנוסה = אויסגעפרויט און אויסגע-
 צייכענט; כזה האופן = אויף דער אַרט; ביוקר = טייער; במדבר =
 דער נאָמען פֿונ'ס 4 טייל אויס דער תורה; בני אדם = א געבעט,
 וואס ווערט געזאָגט ביי כפרות־שלאָגען; בנקל = לייכט,
 גרינג; בערום זכוסר כל = נאָקעט און אָן אלעמען; בצדק =
 גערעכט; בקול רם = אויף א הויכער שטים; בראשית =
 דער נאָמען פֿונ'ס 1 טייל אויס דער תורה; ברכי נפשי =
 א פסאַלס וואס ווערט געזאָגט אין די ווינטער־שבתים נאך
 מיטאג; בשוגג = אומגערן; גומל בענשען = א ברכה, וואס
 ווערט געזאָגט נאך א איבערשטאנדענער סכנה; דברים =
 דער 5 טייל פֿון דער תוכה; דינא דמלכותא דינא = א געזעץ
 פֿון דער רעגיערונג איז אויך א דין; דין פרוסה כדין מאה =
 א געזעץ אין קליינעס איז ווי אין גרויסען; הגבה = דאס
 אויפהויבען פֿון דער תורה נאכ'ן לייגען; היתכן = ווי געשיקט
 זיך; הלכה (הלכות) = געזעץ; התנהגות = דאס אויפֿהירען
 זיך; ויקרא = דער 8 טייל פֿון דער תורה; ירושלים = דער
 נאָמען פֿון דער הויפט שטאָרט אין ארץ־ישראל; יפו, מכריה
 צפת = געמען פֿון שטעט אין ארץ־ישראל; כתובים = דער
 דריטער טייל פֿון תנ"ך; צ = 90; שמות = דאס צווייטע
 ספר פֿון דער תורה; ישיש (ישישים) = זעה זקן.

דערגענצונגען.

אנדרונגים = הערמאפראדיט; כרוכים תהיה = געכענשט
 זאלט איהר זיין; בדוק ומנוסה = אויסגעפרויבט און אויסגע-
 צייכענט; בזה האופן = אויף דער ארט; ביוקר = מייער; במדבר =
 דער נאָמען פֿונ'ם 4 טייל אויס דער תורה; כני אדם = א געבעט,
 וואס ווערט געזאָגט ביי כפרות־שלאָגען; בנקל = לייכט,
 גרינג; בערום ובחוסר כל = גאָקעט און אָן אלעמען; בצדק =
 גערעכט; כקול רם = אויף א הויכער שטיים; בראשית =
 דער נאָמען פֿונ'ם 1 טייל אויס דער תורה; ברכי נפשי =
 א ספאלס וואס ווערט געזאָגט אין די ווינטער־שבתים נאך
 מיטאג; בשונג = אומגען; גומל בענשען = א ברכה, וואס
 ווערט געזאָגט נאך א איבערשטאנדענער סכנה; דברים =
 דער 5 טייל פֿון דער תורה; דינא דמלכותא דינא = א געזעץ
 פֿון דער רעגירונג איז אויך א דין; דין פרוטה כדין מאח =
 א געזעץ אין קיינעם איז ווי אין גרויסען; הגבה = דאס
 אויפהויבען פֿון דער תורה נאכ'ן ליינען; היתכן = ווי געשיקט
 זיך; הלכה והלכות) = געזעץ; התנהגות = דאס אויפֿהירען
 זיך; ויקרא = דער 3 טייל פֿון דער תורה; ירושלים = דער
 נאָמען פֿון דער הויפט שטאָרט אין ארץ־ישראל; יפו, מבריה
 צפת = נעמען פֿון שטעטט אין ארץ־ישראל; כתובים = דער
 דריטער טייל פֿון תנ"ך; צ = 90; שמות = דאס צווייטע
 ספר פֿון דער תורה; ישיש (ישישים) = זעה זקן.